

Polis rejimine adım adım... Faşist zorbalık sökmeyecek!

Kobanê'de emekçi irade kazanmıştır » 4

Kobanê'de kazanan başta Kürt emekçileri olmak üzere halkların direnişi emperyalist haydutların ve suça ortak olanların da isteklerini kursaklarında bırakacaktır.

2015 bütçe görüşmeleri başladı » 7

Bütçe burjuvazinin olsa da, işçi ve emekçiler daha fazla pay almak, daha iyi yaşam koşullarına ulaşmak için sermayeyi koruyan bütçelere karşı mücadeleyi büyütmelidir.

Kadın düşmanlığının mitolojik kökeni » 30

Kadın bedenine yönelik saldırıların bilinçaltında tarihsel ve toplumsal kodların etkisi vardır. Bu nedenle sorunu cinsler arasında bir kör dövüşüne dönüştürme lüksü yoktur.

Sermayenin zorunu bozacak tek güç birleşik bir devrimci direniştir!

Sermaye devletinin IŞİD çeteleri eliyle Kobanê'deki katliam girişimlerine karşı başta Kürdistan olmak üzere ülkenin dört bir yanında militan sokak gösterileriyle yanıt verildi.

AKP-IŞİD ortaklığı ile yürütülen, emperyalizm patentli saldırganlığa karşı öfkesi sokaklara taşan Kürt halkı çözüm aldatmacasıyla oyalanmaya, geleneksel inkar ve imha çizgisine karşı isyan etti. Kobanê'deki direnişe sahip çıkarak özgürlük ve eşitlik talebinin sonuna kadar arkasında durduğunu kanıtladı. Bu çapta kitlesel ve militan bir çıkışı beklemeyen sermaye iktidarı sokak gösterilerini geleneksel yöntemleri hızla devreye sokarak bastırmaya çalıştı. Kitle gösterilerini kontrol altına almakta zorlanan sermaye iktidarı, şimdiki yeni bir "güvenlik paketi" ile bu saldırının düğmesine bastı.

Sermaye devletinin hedefinde sınıf ve kitle hareketi var. Bu hedef doğrultusunda, kırıntı düzeyindeki demokratik hak ve özgürlüklerin yok edilmesi anlamına gelen polis devleti uygulamaları ile faşist devlet terörü tırmandırılacak. "Yakılan her TOMA yerine gerekirse 5 TOMA, 10 TOMA alınacak" denilerek polis şiddetinin dozunun artacağı mesajları veriliyor ve bu şiddete karşı meşru direnme hakkının ortadan kaldırılması hedefleniyor. Bu saldırganlık, bir çeşit "sıkıyönetim yasası" anlamına gelen "güvenlik paketi" ile yasal bir kılıfa büründürülüyor. Sermaye iktidarının yeni bir Haziran Direnişi korkusu polis devleti uygulamalarına hız vermesini zorunlu kılıyor. Son 1,5 yıl içinde gerçekleşen eylemler, Soma'da işçi katliamına karşı gerçekleşen kitlesel gösteriler ve en son olarak Kobanê eylem ve gösterileri sermaye iktidarının daha baskıcı bir dönemin kapısını açmasına yol açan bir gelişme oldu. Yeni sosyal ve toplumsal mücadeleleri baskı ve zorbalıkla bastırmaya hazırlanan sermaye devleti, Haziran Direnişi sonrası devletin zor aygıtlarını sürekli olarak tahkim etti. Son olarak Kobanê gösterilerinde askerlerin tanklar eşliğine sokaklara çıkarılması yeni bir duruma işaret etmektedir.

Bugünlerde devreye sokulması için hazırlıkları devam eden yeni güvenlik paketinden sermaye devletinin iki yönlü beklentisi olduğu açık. İlki, yukarıda da vurgulandığı gibi, uygulanan zorbalığa yasal bir dayanak sağlamak. Diğeri ise tüm faşist devlet terörüne rağmen, sergilenen militan kitle gösterilerini denetim altına alamamanın yarattığı aczi perdelemek için mevcut yasal düzenlemelerin yetersiz olduğu algısını yaratmaktır. Sermaye hükümetinin tüm sözcüleri bu nedenle terör demagojisine başvurarak işçi ve emekçilerinin kanını, alınterini altın tepsilerde emperyalistlere pazarladıkları savaş tezkeresinin ardından içeride baskı, sömürü ve sefaleti katmerleştirerek sürdürecekleri gerçeğini gizlemek istiyorlar.

Sermaye iktidarının sözcüleri tarafından "toplumsal olaylarda güvenlik güçlerinin elinin güçlendirilmesine yönelik bir hazırlık" olarak tanımlanan güvenlik paketi kamuoyuna "reform-devrim" olarak sunuluyor. Kobanê eylemleri gerekçe gösterilerek Haziran Direnişi'nden bugüne toplumda giderek mayalanan sınıfsal öfkenin,

artan iktisadi krizle birlikte patlak vermesi kaçınılmaz sosyal mücadelenin önünü kesmek için bugünden hazırlık yapılıyor.

Sermaye iktidarı anti-demokratik uygulamalarını "güvenlik paketi" ile gerekçelendirirken dünyadaki polis devleti uygulamalarını örnek göstermekte. Böylece kapitalist barbarlık, içine saplandığı kriz batağından çıkmak için devreye soktuğu polis devleti uygulamalarını temel alıyor. Örneğin sermaye hükümetinin sözcüsü, Haziran Direnişi'nde katledilenlerin faili olan kolluk kuvvetlerini aklarcasına şunları ifade ediyor: "Bugün polisin kullandığı yetkilerin bir kısmı AB üyesi ülkelerin hiçbirinde, olumsuz anlamda söylüyorum mevcut değil. ABD'yi örnek verelim; ABD'de polis her şeydir. Araba kullanırken arabanızı durdururlarsa, elinizi direksiyondan ayırmazsanız size ikaz edilir. Hapşırarak istediğiniz, cebinizden bir şey almak istediniz... Kafanıza kurşunu yersiniz. Polisin bu kadar yetkisi vardır... Niçin kolluk kuvvetlerimizin daha güçlü olması bakımından yeni bir iç güvenlik reformu çıkarmış olmayalım?" Böylece polis gözünü kırpmadan işlediği cinayetlerin ardından düzen mahkemeleri tarafından ya cezasızlıkla aklanarak ya da küçük cezalarla adeta ödüllendirilerek koruma altına alınıyor. Sermaye devleti hem kendi gerici sınıfsal çıkarlarını bölge ölçeğinde güvence altına almak, hem de emperyalistler arası hegemonya mücadelesinden pay kapmak için, dizginsiz bir faşist devlet terörünü devreye sokarak toplumsal muhalefeti ezmenin hesaplarını yapıyor. Bir taraftan kolluk kuvvetlerine yasal güvence verirken, diğer taraftan toplumsal muhalefetin en geniş güçlerinin tepesinde sopa sallıyor.

Böylece sermayenin kolluk kuvvetlerinin yetkilerini arttıran ve sokağa çıkanları ağır cezalarla bertaraf etme amaçlı bir düzenleme devreye sokulacak. Kırıntı halindeki temel hak ve özgürlükler tam anlamıyla rafa kaldırılacak. Gözünü kırpmadan sokak ortasında göstericileri katledenler ödüllendirilirken faşist devlet terörüne karşı meşru direnme hakkını kullananlar 'Hitlervari' yasalarla cezalandırılacak.

Sermaye düzenin 11 Eylül ve ABD-AB ülkeleri benzetmeleri tesadüfi değildir. Aynı 11 Eylül sonrasında emperyalist metropollerde düğmesine basılan anti demokratik uygulamalar bugün hayata geçirilecek. Sermayenin boyunduruğunun hiçbir engelleme ile karşılaşmadan hüküm sürmesi anlamına gelen bu saldırı paketiyle ilericiler, devrimciler, işçi ve emekçiler, Kürt halkı keyfi gerekçelerle zindanlara kapatılabilecek. "Polisimiz sadece kalkan mı tutacak" sözleri ile sermaye iktidarının dümeninde oturanların kitlelere verdiği mesaj işte budur. Milyonlarca işçi ve emekçinin dizginsiz olarak sömürülmesi, kölece yaşam ve çalışma koşullarına mahkum edilmesi, toplumsal yaşamın tüm alanlarının dinci-gerici ideoloji ile kuşatılması, başta Kürt halkı olmak üzere ezilen halkların meşru ve haklı istemlerinin boğulmasıdır.

Milyonlarca işçi ve emekçinin kaderini belirleyen politikaları imza atanlara karşı, bu aynı milyonlar kendi geleceğini belirlemek ve söz sahibi olmak için her türlü kuşatmaya direniyor. İçinde bulunduğumuz bunalımlar, savaşlar ve devrimler döneminde kapitalist zorbalara ne yaparlarsa yapsınlar, dün olduğu gibi bugün de, faşist baskının haklarını kazanmak için mücadele etme kararlılığı gösteren kitleler nezdinde hiçbir hükmü kalmamıştır. Türkiye ve Ortadoğu coğrafyasında 1,5-2 yıldır yaşananlar bunun en somut kanıtıdır.

Gelişmeler bir kez daha göstermektedir ki, emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerinin ezilen halklara daha fazla yıkım, ölüm ve acıdan, daha katmerli kölelik ve karanlıktan başka sunabileceği bir gelecek yoktur. Tüm işçi ve emekçilerle birlikte ezilen halkların da yegane kurtuluş yolu sosyalizm bayrağı altında yükseltilecek birleşik devrimci mücadeleden geçmektedir.

Sermaye iktidarı yasalarının, tezkerelerinin, sıkıyönetim hukukunun birleşik, kitlesel, militan, devrimci bir sınıf hareketi karşısında hiç bir geçerliliği yoktur. Sermayenin zorunu bozacak tek güç işçilerin birlik, halkların kardeş olduğu birleşik bir devrimci direniştir.

Kobanê direnişi ve devrimci sınıf mücadelesi

Kobanê'de Kürt halkının gerici İŞİD çetelerine karşı direnişi bir ayı geride bıraktı. "İngiliz savaş analistlerinin" de belirttiği gibi İŞİD Kobanê'ye saldırmakla stratejik bir hata yaptı. Tam da emperyalistlerin ve Türkiye egemenlerinin arzuları çerçevesinde Kürt halkına saldıran İŞİD'in en belirgin stratejik hatası hiç de bu "analistlerin" belirttiği gibi Kobanê'nin konumuyla ilgili değil, şehri savunmada Kürt halkının göstereceği azmi küçümsemiş olmasındadır. Vietnam'da batağa saplanan ABD'nin savaş makinesi gibi ağır silahlarla donatılmış gerici çeteler de batağa saplanmış oldular. Ellerindeki hafif silahlara rağmen büyük bir kararlılıkla savaşan Kürt halkının daha en baştan bu kuşatmayı yaracağı bekleniyordu. Dahası her seferinde Stalingrad direnişine gönderme yapan açıklamalar da bu kararlılığın göstergesiydi.

Haftalarca İŞİD çetelerinin bölgeye saldırmasını izleyen emperyalist güçler son anda hava saldırısıyla bölgeye müdahale ettiler. Bu müdahalelere rağmen geri çekilemeyen İŞİD çeteleri Kobanê'nin dış mahallelerindeki kuşatmayı sürdürdü. YPG güçlerinin ölümüne direnişi karşısında İŞİD çeteleri bugün köşeye sıkışmış durumda. AKP iktidarının tüm desteğine rağmen İŞİD çetelerinin Kobanê bataklığında boğulmak üzere olduğu görülüyor.

Kobanê'nin askeri başarısı politik yenilgisi

Kobanê direnişi bir halkın özlemleri üzerinde yükselen askeri başarısına karşın politik bakımından belirgin bir zayıflık ortaya çıkarmıştır. Gelinek yende tam da İŞİD çetelerini yaratanlar, bölgenin gerici savaşlara sürüklenmesine yol açanlar, ABD eksenindeki emperyalist-kapitalist güçler, bölgeye nüfuz etmenin olanağı olarak Kobanê'yi kullanmak istemektedir. Haftalarca İŞİD katliamlarına seyirci kalan emperyalistler, daha önce Irak, Afganistan, Libya örneklerinde olduğu gibi benzer bahanelerle bölgeye yönelik müdahale planları yapmaktadır. Türkiye'nin de tezkere ve üslerin kullanıma açılması yoluyla ortak olduğu bu emperyalist planlar bölgenin önümüzdeki dönem içerisinde daha fazla kıyım ve yıkım yaşayacağını da göstermektedir. Elbette ki bunda en büyük pay Kürt hareketinin emperyalistlerle kurmaya başladığı ilişkilerin rolü olacaktır. Bir yandan Kobanê direnişi Stalingrad direnişi ile kıyaslanırken, öte yandan Stalingrad direnişinin politik yanına sırtını dönerek, emperyalist-kapitalist sisteme kapı açan Kürt hareketinin en önemli çelişkisi de burada yatmaktadır. Bu direniş zaferle sonuçlansa bile önümüzdeki dönemlerde bölge halklarını yeni katliamlar ve yıkımlar beklemektedir. Stalingrad direnişi bir şehrin düşman ordularından korunmasından öte bir sınıfın emperyalist-kapitalist sisteme karşı direnişinin sembolü haline gelmişti. Stalingrad sosyalizmi, Alman faşizmi ise emperyalist-kapitalist sistemi temsil etmekteydi. Bu açıdan direnişin hemen arkası Alman faşizminin çözülmesiyle sonuçlandı.

Emperyalistlerin oyunlarını bozmak işçi ve emekçilere düşmektedir!

Emperyalistler bölgedeki gelişmeleri ellerini ovuşturarak izlemektedir. Onlar bu süreçten en kârlı çıkacak taraf olarak hazırlıklarını yapmaya başlamaktadırlar. ABD emperyalizmi Normandiya çıkarması ile kendisini nasıl pazarladıysa bugün de aynı kurtarıcı rolüne soyunmaktadır. Oysaki yinelemek gerekirse onlar ve temsil ettikleri sistem bu katliamın asıl sorumlularıdır. Halklar için gerçek kurtuluş ancak işçi ve emekçilerin iktidarı temelinde halklar arasında yaşanacak devrimci birlik ve kardeşleşme olabilir. Ortadoğu'daki halkların gerçek kurtuluş için silahların emperyalist-kapitalist sisteme çevrilmesi gerekmektedir. Bugün kendini "kahraman" ilan edenlerin bu konumu çok uzun sürmeyecektir. Emperyalizm Ortadoğu'dan, ezilen halkların birleşik devrimci mücadelesi sonucu sökülüp atılacaktır.

Kobanê'ye destek ancak örgütlü işçi sınıfının mücadelesiyle gerçekleştirilebilir!

Türkiye cephesinde de tüm bu süreç boyunca egemenler önemli bir taraf olmuşlardır. Daha en başta İŞİD çetelerinin desteklenmesi, silahlandırılması ve eğitilmesi konusunda sermaye iktidarı bir süredir açığa çıkan gizli bir faaliyet yürütmekteydi. İŞİD çeteleri Türkiye egemenlerinin ve AKP iktidarının öz çocuklarıdır.

Günlerdir Suruç'ta Kürt halkına saldıran sermaye iktidarının bu çetelere verdiği açık destek bilinmektedir. Savaş boyunca İŞİD çetelerine yardım edilmemesi için kararlı bir direniş sergilendi. Bununla da yetinilmedi ülkenin dört bir yanında Kobanê ile dayanışma eylemleri gerçekleştirildi. Devletin azgın saldırısıyla bir iç savaşı andıran görüntülerin yaşandığı ve 40'ın üzerinde kişinin devlet ve gerici güçler tarafından katledildiği bu eylemler, AKP'nin Kürt sorunundaki çaresizliğini de orta yere sermiş bulunuyor. Bu vahşi saldırının ardından "çözüm süreci"

aldatmacasını hızlandıran, öte yandan yeni faşist terör yasaları ile işçileri, emekçileri, ilerici ve devrimci güçleri hedef alarak halkları tehdit eden sermaye iktidarı, bölgedeki gelişmeler ekseninde güçlenecek bir Kürt hareketinden de ölesiye bir korku duymaktadır. AKP şefinin "ben bu işe siyasi hayatımı koydum" dediği Kürt sorunu, AKP için bugün bir varlık-yokluk sorunu haline gelmiştir.

Burada önemli olan bu eylemler ve Kobanê direnişinin tüm görkemine ve gücüne karşın açığa çıkardığı zayıflıklarıdır. Böylesine bir eylemliliğin ardından düzenle bütünleştirme çabasında yoğunlaşan HDP ve İmralı çizgisinin sınırları da böylece ortaya çıkmaktadır. Gerek Kobanê'de gerek Türkiye'de gerici güçlere ve sermaye devletine karşı muazzam bir direniş sergileyen Kürt halkı can bedeli kazandı mevzilerini kaybetme tehlikesiyle karşı karşıyadır.

Bu açıdan tüm bu sürecin ortaya çıkardığı en önemli ders; halkların özgürlük mücadelesi ancak sınıfsal bir mücadele ile birleştiği zaman gerçek bir devrimci içerik kazanabilir.

Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!

Bu tablonun açığa çıkardığı temel gerçek tüm bu sorunların yegâne çözümünün devrimci sınıf mücadelesini yükseltmekten geçtiğini göstermesidir. Kaldı ki ancak komünistlerin temsil edebilecekleri bu politikanın hayat bulabilmesi için büyük bir kararlılık ve ısrarla fabrikalarda, işletmelerde, sanayi havzalarında devrimci bir sınıf hareketi örgütleyerek işçi sınıfının bir taraf haline getirilmesi esas alınmalıdır. Bugünkü güncel sonuçlarına bakılmaksızın bu alanlara yoğunlaşmak öncelikli bir görevdir. İşçi sınıfı maddi bir güç olarak bu sorunda taraf haline getirilemediği koşullarda sorunun gerçek devrimci bir çözüm mümkün olmayacaktır. Sınıf devrimcileri gündelik mücadelenin basınçlarına takılmadan kendi asli hedefleri üzerinde yoğunlaşmayı başarabilmeliler. Zira bu başarılmadan gündelik mücadelenin sınırları içinde sağlanan her "başarı" kaçınılmaz olarak sonuçsuz kalmaya mahkumdur.

Kobanê'de emekçi irade kazanmıştır!

Direnış destanı yazılana kadar adı ve sanı bilinmeyen, Kürdistan'ın bağrından geçen ve sömürgeci sınırla parçalanmış sınır boylarında küçücük bir kentti Kobanê. Kobanê, dünya coğrafyasında işgal ettiği yerine isyan edercesine, buna tezat olarak dünya siyasal coğrafyasında o kadar büyük bir yeri işgal eder oldu. Temelden farklı olsa da kapitalist-emperyalist sistem merkezlerinin olduğu gibi komünist ve devrimci güçlerin de ilgi odağı oldu. Sınıf bilinçli işçiler, devrimci ve ilericiler dünyanın dört bir yanında Kobanê'de ortaya konulan destansı direniş ateşinin sönmemesi için harekete geçtiler. Başta Kürdistan ve Türkiye toprakları olmak üzere her yerde „Yaşasın Kobanê direnişi! / Berxwedana Kobanê!“ şiarını yükselttiler. Kobanê'nin kazanması için kaygılandılar, çabaladılar. Emperyalist dünyanın akbabalaları ise yarattıkları canavarı, gerici IŞİD çetesini bölgede yıpranan kanlı imajlarını bu çetelerin döktüğü kanla yıkamak için kullandılar. Kürt halkının direnişini kırmak, hiç olmazsa varolan emekçi damarı felç etmek için bölge sömürgeci güçleriyle birlikte kullandılar.

Gerici çetelere 48 saat içerisinde Musul'u teslim ettiler. Silahlarını bırakarak veya bıraktıkları kaçan ordunun cephaneliğiyle silahlandıkları katiller sürüsünü Kürt halkının üzerine sürdüler. Hesaplar kolay ve erken bir zafer üzerine kurulmuştu. Hitler faşizmini Sovyetler üzerine yönelttikleri zaman da aynı hayali kurmuşlardı. Stalingrad'da Hitler faşizmini ağır bedeller ödeyerek de olsa ezen Sovyetler'in zaferini çalmak veya en azından buna ortak olmak için Hitler faşizmine karşı 'savaş' açan akbabalaların hesabı Kobanê'de de tutmadı. Saat ve gün biçenlerin hesabı tutmadı. Günler haftalara, hatftalar aylara evrildi. Küçücük kasaba Kobanê devleşerek dünya siyasal coğrafyasında hiç beklemedikleri boyut ve derinlikte bir yer işgal etti. Vize vermeyenler, 'PYD'nin kahramanca direndiğini' itiraf ederek direnişi kırmayı ve içini boşaltmanın hesabını yapmaya başladılar. Uşakları aracılığıyla yürüttükleri savaştan ahlaki ve politik olarak aldıkları yenilgiyi dengelemek ve Kobanê'de ortaya çıkan emekçi direnişinin bölgeye ve dünya halklarına örnek olmaması için çok daha ince hesaplara ve oyunlara başvurular. Kürt hareketinin en zayıf halkasından yüklenerek kırmaya çalışıyorlar.

Türk sermaye devletinin emperyalist sisteme kölece bağlı olduğu gerçeği, liberal ve reformist çevreler tarafından karartılarak tek taraflı kölece bağımlılık, 'karşılıklı bağımlılık' olarak sunulmaya özen gösterilerek, Kürt sorununda bağımsız bir irade geliştirebileceği yanılgısı sol çevrelere taşınarak, anti-emperyalist mücadelenin zorunlu olarak anti-kapitalist karakterde olacağı gerçeği çarpıtıldı. Türk sermaye devletinin zor da olsa kendi iradesiyle Kürt sorunu gibi uluslararası boyutu olan ağır tarihsel ve toplumsal bir sorunu çözebilme yeteneğini geliştirebileceğini savlayarak, Kürt hareketi ve bu arada sol hareketler içerisinde de sahte beklentilerin kökleşmesinde gerici bir rol oynadılar. Kürt hareketinin Kürt sorununda elde ettiği başarıların arkasında yatan toplumsal

Camp David anlaşmasıyla Filistin halkının boynuna taktıkları kölelik zincirini, bugün de bölgenin örgütlü gücü olan Kürt halkının boynuna takmaya çalışıyorlar. Hesapları boşa çıkartılan haydutlar, Kürt halkını teslim almaya çalışıyorlar.

kollektif mücadelenin önemini küçümseyerek, keyfi bir tutumla bu durumu Türk sermaye devletinin "çözüm" sürecinde ortaya koyduğu yeteneği ve geniş pazarlara sahip olma saikleriyle açıklamayı tercih ederek, emperyalist güçlerin bu süreç üzerindeki etkisini sakladılar. Kürt sorunu gibi ağır ve tarihsel bir sorunun devrimin başarısı dışında çözümünün olanaklı olduğu yanılgısını sol hareketlerin saflarında da kökleştirdiler.

Türk sermaye devletinin yöneticileri efelenmelerini, kükreyip atıp tutmalarını emperyalist efendilerinden yedikleri şamarla bir anda terk ettiler. Dahası Erdoğan gibi kaşarlanmış, arsızlığı ve riyakarlığı meslek edinmişler, Kobanê'ye koridor açılmasını "ben Obama'ya teklif ettim" diyecek kadar yalanın dipsiz kuyusunda yitip gittiler.

Başbakan Yardımcısı Yalçın Akdoğan, televizyon ekranından, "koridor" konusunda "bu hukuken de olacak iş değil, siyaseten de bunun izahı yok" sözünü yutmak zorunda kalırken, Erdoğan payına ise "PYD şu anda bizim için PKK ile eşit, o da bir terör örgütüdür. Bir terör örgütüne kalkıp da bize dost olan NATO'da beraber olduğumuz Amerika'nın böyle bir desteği, açıktan açığa söyleyerek bizden 'evet' ifadesini, yaklaşımını beklemesi çok çok yanlış olur, böyle bir şeyi bizden beklemesi mümkün değil, böyle bir şey de biz 'evet' diyemeyiz" sözlerinin üzerinden 24 saat geçmeden, Washington-Erbil-Kobani bağlantısı karşısında kuyruğunu bacaklarının arasına almak kalıyordu.

Türk sermaye devletinin tasmasını bazen gevşeten

ABD emperyalizmi, bu uşaklar tayfasında olduğu gibi okur-yazar takımında da sermaye devletinin kendi başına işler yaptığı yanılgısının doğmasına, dahası bu uşakların bazen kendi yalanlarına ciddi ciddi inanmalarına yolaçtı.

Bölgeyi emperyalist işgal ve yağma savaşlarıyla kana bulayan, bölgedeki dengeleri altüst eden, statükoyu emperyalist gericilik lehine bozan emperyalist haydutlar, IŞİD eliyle yarattıkları ortamı, bölgede darbe yiyen itibarlarını ve kanlı ellerini yıkamanın aracı yaptılar. Camp David anlaşmasıyla Filistin halkının boynuna taktıkları kölelik zincirini, bugün de bölgenin örgütlü gücü olan Kürt halkının boynuna takmaya çalışıyorlar. IŞİD çetelerinin kanlı katliamıyla dize getirme hesapları Kürt halkı tarafından boşa çıkartılan emperyalist haydutlar, Kürt halkını Barzani gibi Truva atlarıyla teslim almaya çalışıyorlar. "Duhok Anlaşması" olarak tarihin karanlık sayfalarında suç belgesi olarak yer alacak olan bir anlaşmayla, Kobanê direnişinin ateşini söndürmeyi başaramasalar da, küllendirebileceklerini hesaplıyorlar.

Kobanê'de kazanan başta Kürt emekçileri olmak üzere halkların direniş iradesi emperyalist haydutların ve suç ortak olanların da isteklerini kursaklarında bırakacaktır.

Emperyalist-kapitalist sisteme bağlı olan Türk sermaye devletinin emperyalist efendilerinin elinde basit bir kukla gibi oynatılması, mücadele okulunda yetkinleşip büyüyen Kürt emekçilerine kötü de olsa bir örnek olacaktır.

Koridor açıldı, direniş sürüyor!

Şehir savaşında kayıplar veren IŞİD çeteleri kenti bombalayarak yıkmaya devam ediyor. Kobanê halkının koridor talebi de ilk karşılığını buldu.

Batı Kürdistan'da Rojava'nın Kobanê Kantonu'na yönelik gerici IŞİD kuşatması ve tehlikesi sürüyor. 15 Eylül'den bu yana gerici çetelerin tüm güçleriyle sürdürdüğü saldırılar başta Türkiye ve Kuzey Kürdistan olmak üzere dünyanın dört bir yanında lanetlenirken, kan ve can bedeli süren direnişle dayanışma eylemleri ve kampanyaları da dünya geneline yayılmış bulunuyor.

40'lı günlerine ulaşan Kobanê direnişinde, son haftaya damgasını vuran en önemli gelişme, Kobanê'ye ABD'nin talimatıyla verilen silah, tıbbi yardım ve peşmerge desteği oldu.

PYD Eşbaşkanı Salih Müslim'in verdiği bilgiye göre, ABD ile PYD'nin dolaylı süren temaslarının 12 Ekim'de Fransa'nın başkenti Paris'te yüz yüze yapılan görüşmelerle yeni bir aşamaya girmesinin ardından koalisyon güçleriyle Kobanê üzerinden yapılan pazarlıklar hızlandı. Bu pazarlıklar çerçevesinde düğmeye basıldı ve Güney Kürdistan yönetimi tarafından gönderildiği söylenen silah desteği ve tıbbi yardım malzemeleri 20 Ekim'de ABD uçaklarıyla Kobanê'ye ulaştırıldı. ABD'ye ait üç C-130 tipi nakliye uçağı aracılığıyla ulaştırıldığı ifade edilen yardımın içerisinde 27 paket ufak çaplı silah, cephane ve tıbbi malzemeler bulunduğu bilgisi verildi.

Yardım koridoru açıldı

Kürdistan Bölgesel Yönetimi'nin, Türk sermaye devletinden, peşmergenin ve yardımların Kobanê'ye ulaştırılmasına izin vermesi için talepte bulunduğu, Türkiye'nin de bu talebe olumlu yanıt verdiği iddiaları ise aynı gün AKP'nin Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu'nun açıklamalarıyla teyit edildi. Çavuşoğlu, "Peşmergenin Kobanê'ye geçmesi için yardımcı oluyoruz" ifadelerini kullandı.

Şimdiye kadar, "Kobanê bizim meselemiz değil" yaklaşımında bulunan, Kürt hareketinin koridor açılması talebini ise tehditler eşliğinde reddeden Türk sermaye devleti, Kobanê politikasında, efendisi ABD'nin direktiflerine uyararak 'u' dönüşü yaptı. Türk sermaye devletinin, başını ABD'nin çektiği uluslararası koalisyonla yaptığı pazarlıkta öne sürdüğü "Esad'ı düşürme, tampon bölge ve uçuşa yasaklı bölge" şartları ise sözkonusu olan uşaklık rolü olduğunda geri plana itildi.

Ortadoğu'da emperyalist çıkarları temelinde hamleler yapmaya çalışan ABD rejiminin şeflerinden Dışişleri Bakanı John Kerry ise, "Kobanê'de IŞİD ile çatışanlara sırtımızı dönmek sorumsuzluk olurdu ve ahlaki açıdan da yanlış olurdu" ifadelerini kullanarak Kobanê'de direnen Kürt halkının "kurtarıcılığı"na soyundu.

Kobanê'ye peşmerge desteği

Washington-Ankara-Erbil hattında yürütülen Kobanê pazarlığı çerçevesinde böylesi bir trafik yaşanırken, Kobanê'ye yardım koridoru açılması da sağlanmış oldu. Kobanê'ye ABD aracılığıyla ulaştırılan yardımların ardından 22 Ekim'de toplanan Federal Kürdistan Yönetimi, Kobanê'ye gönderilecek ilk birlik için kararını verdi. Güney Kürdistan yönetimi, Kobanê'de YPG güçleriyle birlikte savaşmak için ilk aşamada ağır silahlarla donatılmış 200 peşmergenin bölgeye gönderilmesini kararlaştırdı.

PYD Eşbaşkanı Salih Müslim ise, peşmerge güçleri için Kobanê'ye yol açılmasının kabul edilmesinin Kürtlerin diplomasi zaferi olduğu değerlendirmesinde bulundu. Kobanê'ye gönderilen silahlar için Müslim, "Bizim için önemli olan bu silahların Güney Kürdistan halkının olmasıdır" diye konuştu.

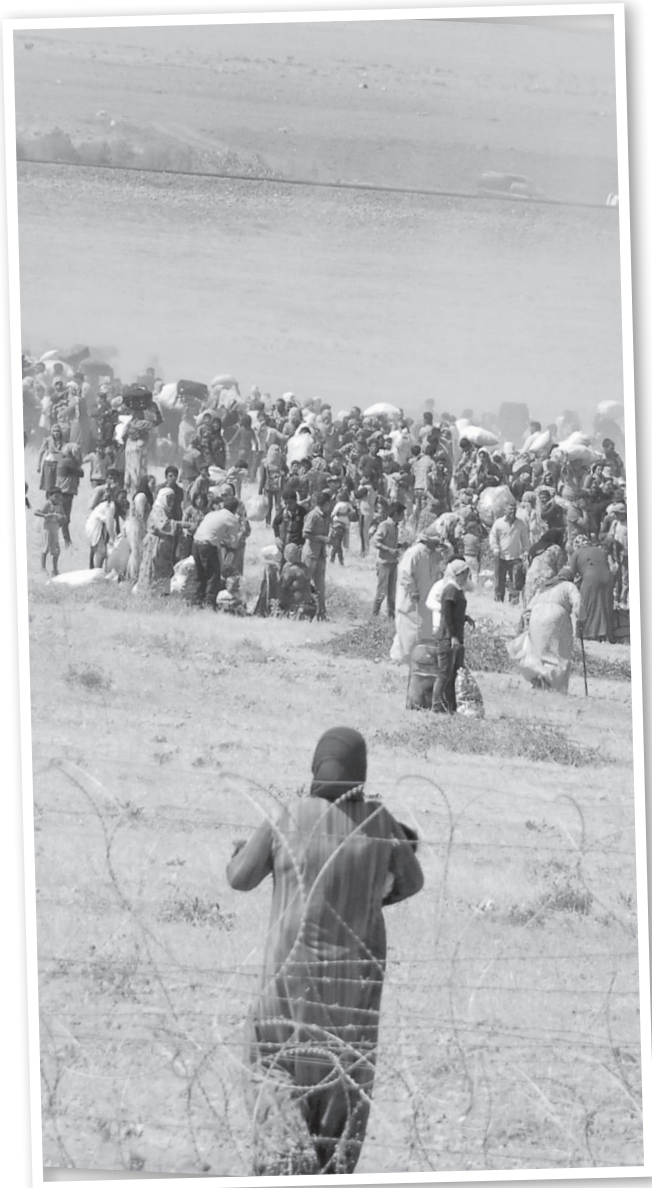
Kobanê'de direniş 40'lı günlere ulaştı

Emperyalist ABD rejiminin başını çektiği koalisyonun ve Güney Kürdistan yönetimiyle Kürt hareketinin yürüttüğü pazarlıkların sonuçları yansımaya başlarken, YPG/YPJ güçleri ve Kobanê halkının direnişi tüm kararlılığıyla devam ediyor. 6 Ekim'den bu yana kent savaşı biçiminde devam eden çatışmalar tüm şiddetiyle her cephede sürüyor.

Çeteler sürekli olarak Rakka ve diğer bölge şehirlerinden takviye güç ve silahlarla Kobanê'ye yönelik saldırılarını sürdürürken, bomba yüklü araçlarla saldırıyı sürekli bir yöntem olarak kullanmaya devam ediyor. Çetelerin oldukça sık biçimde bombalı saldırılara ve intihar eylemlerine başvurmalarının gerisinde direniş karşısındaki sıkışması olduğu ifade ediliyor. Kentteki en büyük tahribatların çetelerin başvurduğu bomba yüklü araç saldırıları nedeniyle yaşandığı belirtiliyor. Şehir savaşının başlamasından itibaren en az 10 defa bomba yüklü araçlarla saldırı gerçekleştirildiği ve bu araçlar infilak ettiği zaman 100 metre çevresindeki yapıların yerle bir olduğu belirtiliyor.

Keskin nişancılar mevzilerde

Fakat bu saldırılarda ve şehir savaşında, YPG/YPJ güçlerinin karşılık vermesiyle ağır kayıplar veren çeteler istedikleri sonucu alamayınca kenti havan ve top atışlarıyla bombalamaya devam ediyor. Çeteler amaçlarına ulaşamadıkları yerlerde evleri yıkıyor. Özellikle Kaniya Kurda ve Botan mahallelerinde bu

uygulamanın yaygın olduğu belirtiliyor.

Direnişte, YPG'li keskin nişancılar da şehir savaşında önemli ve kritik bir rol oynuyor. Keskin nişancılar kendi yaptıkları Zagros-1 ve Zagros-2 silahlarını kullandıklarını, bu silahların menzilinin 3 bin metre olduğunu anlatıyorlar.

Doğu cephesinde şehir savaşlarında en büyük rolün keskin nişancılar, suikastçı ve kanasçılarda olduğu belirtiliyor. Zira cephe savaşlarına göre daha az çatışmalı geçse de en çok can kaybının yaşandığı savaş olduğu aktarılıyor. Kobanê'deki birçok binanın çatısında keskin nişancılar mevzilenmiş durumda.

Kobanê'deki çatışmalara dair gün aşırı bilgilendirmede bulunan YPG Basın Merkezi, tüm cephelerde yaşanan şiddetli çatışmalarda çetelere ağır kayıplar verildiğini ve onlarca çete üyesinin öldürüldüğünü bildiriyor.

Diğer yandan, IŞİD çetelerine karşı savaşta, geçtiğimiz hafta boyunca YPG savaşçıları da yaşamlarını yitirdi. Yaşamını yitiren gerillalar, binlerce kişinin katıldığı cenaze törenleriyle sonsuzluğa uğurlandı.

Kobanê Halk Meclisi Eşbaşkanı **Ayşe Efendi** ise, geçtiğimiz günlerde Suruç'a gelerek cami, okul ve çadırlarda kalan Kobanêli gençlere "cepheye gidin" çağrısında bulundu. Efendi, Kobanê'nin temennilere ihtiyacının olmadığını ve somut adımların atılması gerektiğini söyledi.

Uluslararası Af Örgütü (UAÖ), Kobanê'den Suruç'a gelen 100 Kobanêli'nin çatışmaların daha da yoğunlaştığı Kobanê kentine geri gönderilme riskiyle karşı karşıya olduğunu bildirdi. UAÖ, Kobanêliler için acil eylem çağrısında bulundu.

YPG/YPJ savaşçılarını binler uğurladı

Kobanê'de IŞİD çeteleriyle girdikleri çatışmalarda yaşamalarını yitiren YPG/YPJ savaşçıları, binlerce kişinin katıldığı cenaze törenleriyle son yolculuklarına uğurlandılar.

12 Ekim'de çıkan çatışmalarda yaşamını yitiren **Sinan İdin**'in (Dewran Besta) cenazesi 16 Ekim'de Şırnak'ın Cizre ilçesinde binlerce kişi tarafından karşılandı.

Şırnak Caddesi'nde yapılan yürüyüşün ardından Şırnak Merkez Büyük Mezarlığı'na götürülen cenaze, sloganlar eşliğinde defnedildi.

Mêrxas Kobanê, 16 Ekim'de Mardin Dêrik'teki Şehîd Xebat Dêrik mezarlığında binlerce kişi tarafından toprağa verildi.

Dêrik hastanesinin önünde toplanan binlerce kişi Kobanê'nin cenazesini alarak, sloganlarla mezarlığa yapılan yürüyüşün ardından cenazeyi defnederek saygı durumunda bulundu.

16 Ekim'de Diyarbakır Bismil'deki Yeniköy Mezarlığı'na getirilen 2 YPG'linin cenazeleri kitlesel olarak karşılandı.

Ardından YPG savaşçısı **Hüsamettin Ekinci**'nin (Bahoz) cenazesi Siirt'e, **Rıdvan Mutlu**'nun (Şewger Lice) cenazesi de Amed'in Lice ilçesine gönderilerek defnedildi.

YPJ'li **Özlem Turuğ**'un (Yerivan Botan) cenazesi, 18 Ekim'de Şırnak'ın Cizre ilçesine getirildi. Cenazenin gelişini bekleyen on binlerce kişi, cenazeyi önce ilçe merkezine oradan da Nusaybin Caddesi üzerinden Cizre Asri Mezarlığı'na götürerek defnetti.

YPJ savaşçısı **Dilan Bingöl**'ün cenazesi 18 Ekim'de Bitlis Tatvan'da karşılanarak konvoyla Olek Köyü kırsalındaki Xerzan Şehitliği'ne götürüldü.

Sloganlarla mezarlığa götürülen Bingöl defnedildikten sonra saygı duruşu yapıldı.

YPG'li **Mustafa Ağgöl**'ün (Mahsum Erzurum) cenazesi, 18 Ekim'de Erzurum'un Karayazı ilçesine getirildi. Cumhuriyet Caddesi'nde toplanan binlerce kişi, cenaze konvoyunu alkış ve sloganlarla karşıladı.

Teco Mezarlığı'nda yapılan defin işleminin ardından kitle hep bir ağızdan "Çerxa Şoreşê" marşı eşliğinde saygı durumunda bulundu.

YPG savaşçısı **Tanju Esin**'in (Zindan Serbest) cenazesi 18 Ekim'de Muş'un Bulanık ilçesindeki

Yazbaşı Köyü'ne (Gundê Xelê) götürüldü. On binlerce kişinin katıldığı kitlesel yürüyüşün ardından Esin'in cenazesi köy mezarlığına defnedildi.

YPG savaşçısı **Fırat Elter** (Umut Welat) ise 19 Ekim'de toprağa verildi. Elter'in cenazesi Van'ın Saray ilçesine götürüldü.

Elter'in cenazesi Turan (Panemêrg) Köyü'ndeki mezarlıkta sloganlarla defnedildi.

YPG savaşçısı **Azad Şakar**'ın (Erdal Wan) cenazesi 21 Ekim'de Van Gevaş'ta karşılanarak konvoyla Karşıyaka Beşyol durağına getirildi. Burada binlerce kişi tarafından omuzlara alınan cenaze daha sonra düzenlenen yürüyüşle Karşıyaka Mezarlığı'na götürülerek sloganlarla toprağa verildi.

YPG savaşçısı **Adem Sezgin**'in (Dilgeş Cudî) cenazesi 21 Ekim'de Muş'a getirildi. Muş-Kulp karayolunun Şenyayla bölgesinde araçlarla karşılanan cenaze konvoy oluşturularak Muş merkez Kültür Mahallesi'ndeki ailesinin evine götürüldü.

Ardından sloganlarla Taşo Mezarlığı'na götürülen Sezgin'in cenazesi defnedildikten sonra saygı duruşu yapılarak "Çerxa Şoreşê" marşı okundu.

Kobanê direnişinde yaşamını yitiren YPG savaşçıları **Sipan Agirî, Welat Gewer, Demhat Kobanê, Ehmed Xalit ve Ehmed Mistefa**'nın cenazeleri 22 Ekim'de Urfa Adli Tıp Kurumu'nda yapılan otopsi işleminin ardından Suruç Devlet Hastanesi morguna getirildi. Burada KCK bayraklarına sarılı tabutları alan yüzlerce kişi, sloganlarla ilçe mezarlığına yapılan yürüyüşün ardından YPG savaşçılarını toprağa verdi.

Ardından Kobanê'de yaşamını yitirenler anısına saygı duruşu gerçekleştiren kitle "Çerxa şoreşê" marşını okudu.

IŞİD saldırıları karşısında Kobanê halkıyla dayanışmak için Rojava'ya giden Emek Gençliği üyesi 18 yaşındaki **Selahaddin Adın** (Bager Grafolekt) yaşamını yitirdi.

Emek Gençliği'nin yaptığı açıklamada "Selahaddin Yoldaşımız, emperyalist güçlerin ve işbirlikçilerinin bölgeyi yeniden düzenleme ve Rojava halkını boğarak teslim alma girişimlerine karşı duyduğu öfkeyle Rojava bölgesine kendi inisiyatifi ile gitme kararı almıştır" denildi.

Suphi Nejat Kadıköy'de anıldı

Kobanê'deki IŞİD çetelerine karşı savaşta yaşamını yitiren MLKP'li Suphi Nejat Ağırnaslı, 19 Ekim günü Kadıköy'de gerçekleştirilen yürüyüşle anıldı.

HDP/HDK'nin çağrısıyla Yoğurtçu Parkı'nda toplanan yüzlerce kişi, Ağırnaslı'nın fotoğraflarının yer aldığı pankartın ardından Rıhtım'a yürüdü.

Suphi Nejat şahsında Kobanê'de şehit düşenler için saygı duruşuyla başlanılan anmada ilk olarak Suphi Nejat'ın babası Hikmet Acun söz aldı. Acun, devrimcilikten vazgeçildiği, bunun gerekçelendirilmeye çalışıldığı bir dönemde oğlunun bir komünist olarak Kobanê'ye gittiğini söyledi. Ardından sözü alan anne Nuran Ağırnaslı ise 'Oğula Ağıt' türküsünün mısralarıyla eylemcilere seslendi. Nuran Ağırnaslı'nın söylediği türküye herkes eşlik ederken "Anaların öfkesi katilleri boğacak!" sloganı haykırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Polis-çete işbirliği yine katletti

IŞİD çetelerinin Kobanê'ye yönelik saldırılarını ve AKP'nin gerici çetelerle sürdürdüğü işbirliğini protesto etmek için 7 Ekim'de başlayan eylemlere polisler ve gerici-faşist çeteler saldırmıştı.

Bu saldırılar sonucunda Urfa'da ağır şekilde yaralanan Aynur Kudin, Serdar Altan ve Ekrem Kaçeroğlu geçtiğimiz hafta yaşamını yitirdi.

Aynur Kudin, Urfa'nın Viranşehir ilçesinde 9 Ekim'de gerçekleşen Kobanê'ye destek eylemleri sırasında polisin attığı gaz bombasının oturduğu evin penceresinden girmesi sonucunda yaralanmıştı.

Viranşehir Devlet Hastanesi'ne kaldırılan Kudin, ardından Urfa Balıklıgöl Devlet Hastanesi'ne sevk edildi.

Yoğun bakımda yaşam mücadelesi veren 28 yaşındaki Kudin, geçirdiği beyin kanaması sonucunda 16 Ekim'de yaşamını yitirdi.

İstanbul Sultanbeyli'de Kobanê'ye destek eylemine faşist çeteler saldırmış, silahlar ve taşlarla eylemciler linç edilmek istenmişti. Ülkücü faşistlerin 7 Ekim günü DBP Sultanbeyli İlçe binasını hedef alan saldırısı sırasında yaralanarak Sultanbeyli Devlet Hastanesi'ne kaldırılan **Serdar Altan** 16 Ekim'de yaşamını yitirdi.

İzmir'de 7 Ekim günü Bornova Doğanlar Mahallesi'nde gerçekleştirilen Kobanê eylemleri sırasında faşistlerin silahlı saldırısı sonucunda **Ekrem Kaçeroğlu** kafasından yaralanmıştı.

Ege Üniversitesi Hastanesi'nde tedavi gören Kaçeroğlu, 19 Ekim'de yaşamını yitirdi.

Bütçe görüşmeleri başladı...

Sermayeyi koruyan bütçeye karşı mücadeleye!

Maliye Bakanı Mehmet Şimşek 2015 bütçesine ilişkin açıklamalarda bulundu. Mehmet Şimşek 2015 bütçe giderlerinin 472.9 milyar lira, bütçe gelirlerinin 452 milyar lira, bütçe açığının ise 21 milyar lira olacağını ifade etti.

Mehmet Şimşek, 2015 bütçesinin temel amaçlarından birincisinin büyümeyi ve istihdamı arttırmak olduğunu dile getirdi. İkinci hedefin cari açığın azaltılması olarak ortaya koydu. Üçüncü temel amacın ise fiyat istikrarını sağlamak ve sürdürmek olduğunu belirtti.

2015 bütçesi...

2015 bütçesinde harcamalarının yüzde 5.5, buna karşılık vergi gelirlerinin ise yüzde 10'unun üzerinde artması amaçlanıyor. Mehmet Şimşek, 2015 yılında enflasyonun yüzde 5.5'in üstünde olmasının kaçınılmazlığını da satır arasında itiraf etmek zorunda kaldı. Bütçe harcamalarının reel olarak azalması, gelirlerin artırılması politikası da aynen sürdürülecek.

Bugüne kadar süregiden uygulamadan, 2015 yılının seçim yılı olması nedeniyle bütçeden yapılan sosyal yardımların da artacağı aşikardır. Bütçede yatırımlara ayrılan pay bu yıl da düşmeye devam edecek. Nitekim 2015 bütçesinde yatırıma sadece 6.8 milyar lira ayrılıyor.

2015 bütçesinde GSYH'de büyüme yüzde 4 olarak öngörülüyor. Ancak aynı zamanda özel tüketimin yüzde 4 ve kamu tüketiminin de yüzde 2 artacağı ifade ediliyor. Zaten ekonomide durgunluk varken, kamu harcamalarında yüzde 2'lik bir artış, büyüme için gerekli talep artışını ve kapitalist ekonomide bir nebze de olsa canlanma yaratmaz. Dolayısıyla bütçede belirtilen büyüme rakamı gerçekçi değildir.

2015 bütçesinde geçmiş yıllarda olduğu gibi, yalnızca bütçe açığını en aza indirme hedefi gözetiliyor. Bir diğer gözetilen nokta ise sermayenin etrafındaki koruma duvarının daha da büyütülmesidir. Yani işçilerden toplanan vergilerin büyük bir kısmı sermayenin çıkarları doğrultusunda kullanılırken, işçi sınıfına ve emeğin toplumsal kesimlerine ise kırıntılar reva görülmektedir.

Vergi yükü işçi ve emekçilere yükleniyor!

AKP şefinin ağzından ilan ettiği "bizim tek petrol kuyumuz vergi" politikasını 2015 bütçesinde de sürdürmeyi planlıyor. Bu nedenle Maliye Bakanı Mehmet Şimşek verginin hayati öneminden bahsediyor. Vergi gelirlerinin aslan payı yine işçi ve emekçilerden doğrudan ve dolaylı olarak alınan vergilerden elde edilecek. Her yıl kârlarına kâr katan sermaye sınıfı için ise Türkiye vergi cenneti olmaya devam edecek.

2014 yılında toplanacak 348,4 milyar lira verginin 70,8 milyarını oluşturan gelir vergisi büyük oranda işçi ve emekçiler tarafından ödenirken (yaklaşık 50 milyar), 193,8 milyarını oluşturan KDV ve ÖTV de

yine ağırlıklı olarak işçi ve emekçilerce ödendi. 2014 yılında sermaye sadece 31,1 milyar lira kurumlar vergisi ödedi. Her yıl milyarlarca liralık kâr bilançoları açıklayan holdinglerden toplanan vergi, kârlarının yanında devde kulak kaldı. Örneğin 2012 bütçesinde büyük bölümü işçi ve emekçilerden alınan gelir vergisi 50 milyar lira iken, 2014 bütçesinde bu rakam 70,8 milyar liraya çıktı. Yani işçi ve emekçilerden toplanan gelir vergisi yüzde 40 oranında arttırıldı. Her yıl kârları ve ciroları mislisiyle artan sermayenin ödediği vergideki artış ise iki yılda yüzde 10'u geçmedi.

Sermaye sınıfının ödediği vergi kurumlar vergisinden ibaret olmamakla birlikte asıl kalem kurumlar vergisidir. 2012 yılında kurumlar vergisinden toplanan miktar 27 milyar lira iken 2014 yılında bu rakam 31,8 milyar liraya çıktı.

Oluşturulan bütçe aynı zamanda bir seçim bütçesidir. Maliye Bakanı Mehmet Şimşek'in "Bu rakamlar 2015 yılı bütçesinin bir seçim bütçesi olmadığını, aksine giderlerin kontrol altına alındığını ve bütçenin sağlam gelir kaynaklarına dayandığını açıkça göstermektedir" dediği "sağlam gelir kaynağı" kapitalistler değil de sefalet ücretiyle geçinmeye çalışan milyonlarca işçi ve emekçidir.

Kapitalistlerin korunmasına yönelik her türlü vergi indirimi ve muafiyeti politikası 2015 bütçesinde de devam ettiriliyor. Sermayeye yapılan vergi indirim tutarı, kapitalistlerin ödedikleri toplam kurumlar vergisi oranına eşitleniyor. Vergi muafiyeti sermaye için sağlanırken milyonlarca işçinin aldığı asgari sefalet ücreti dayatması aynen sürdürülüyor. Ücretten kesilen gelir vergisi de arttırılıyor.

Sermaye sınıfına tanınan vergi istisna ve muafiyet indirim tutarı 2014 bütçesinde 23,9 milyar liraya çıkartılmıştı. Yani sermayenin emrindeki AKP iktidarı bu tutardaki vergiyi almaktan vazgeçmiş, sermayeye peşkeş çekmişti. Bu rakam bütçe gelirlerinin yüzde 5,9'una eşittir. 2015 bütçesinde de, AKP

iktidarının bütçeden sermayeye çektiği kıyak devam ettirilmektedir. Sermaye için 8,4 milyar lira işveren prim desteği ve 3,8 milyar liralık bireysel emeklilik prim sigortası desteğinin de içinde yer aldığı bir destek sağlanıyor. Yani bütçenin yüzde 12,4'ü tutarındaki gelir sermayenin hizmetine sunuluyor.

Bütçeden emekçilerin payına sefalet düşmemesi için...

Kapitalist sistemde her şeyin seyrini belirleyen sınıf mücadelesinin düzeyidir. Dolayısıyla hangi sınıfın vergi yükünün ne kadar olacağı ve toplanan vergilerin kime ne ölçüde bir fayda olarak döneceği sınıf mücadelesinin düzeyi ile doğrudan bağlantılıdır. Günümüzde işçi sınıfının ana omurgasının örgütsüz olduğu koşullarda AKP iktidarı işçi ve emekçilerden topladığı vergileri kolayca sermayeye peşkeş çekebilmektedir. İşçi sınıfının örgütlü olduğu koşullarda özelde AKP iktidarı genelde burjuva sınıf devleti işçi ve emekçiler için yaşamsal önemde olan maaş, eğitim, sağlık, ulaşım gibi birçok sosyal harcamaya daha fazla kaynak tahsis etmek zorunda kalırdı.

Başta işçi sınıfı olmak üzere emeğin tüm toplumsal kesimleri güçlü bir örgütlülüğe sahip olsaydı, kuşkusuz, AKP iktidarı sermayeyi koruyan bütçeyi gündeme getiremezdi. Bu kadar pervasızlaşamazdı. Bütçe burjuvazinin bütçesi olsa da, işçi sınıfı ve emekçiler daha fazla pay almak, daha iyi yaşam koşullarına ulaşmak için sermayeyi koruyan bütçelere karşı mücadeleyi büyütmelidir. Gerçek ve kalıcı çözüm ise kapitalist sistemi kökünden yok etmekten geçmektedir. Ancak o koşullarda iktidarı elinde bulunduran işçi sınıfı emeğin korunduğu bütçeleri yapacaktır. Böyle bir bütçe, bugün olduğu gibi sermayenin değil işçi ve emekçilerin korunmasını temel olarak hazırlanacaktır.

İşsizlik de işçinin suçuymuş!

Kapitalizm sürekli işsizlik üretir. Kapitalizmin fitratında bu vardır. Kâr için üretim anlayışına dayanan kapitalist düzende kâr oranlarının düşme ihtimali baş gösterdiğinde kapitalistlerin aklına hemen işçi çıkarmak gelmektedir. Bunun dışında da kapitalistler işsizliği çok iyi kullanır. Ücretleri düşürmenin, işçi üzerinde baskı kurarak üretimdeki verimliliği arttırmak için ağır ve uzun çalışma saatleri dayatmanın imkânını bulurlar. Çalışma sürelerinin kısaltılarak, yeni işçi alımları yapılabilecekken bir işçi 2, hatta 3 işçinin yaptığı işi yapar. Bundadır ki Türkiye’de işçiler OECD ortalamasından 101 saat daha fazla mesai yapıyor. Çünkü kapitalistlerin tek derdi kâr oranlarıdır. Uzun ve ağır koşullarda işçinin ezilmesi, sömürülmesi ya da işsiz kalması umurlarında bile değildir.

Türkiye’de ise işsizlik oranları çok yüksektir. Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verileri bile -hesaplamalardaki eksikliklerle her ne kadar düşük tutulmak istense de- çok fazladır. TÜİK’in son verilerine göre, Türkiye genelinde 15 ve daha yukarı yaştakilerde resmi işsiz sayısı Temmuz 2014 döneminde yüzde 9,8 oranındadır. Sayıya döküldüğünde bu 2 milyon 867 bin kişidir. Tarım dışı işsizlik oranı ise yüzde 12’dir.

DİSK ise bu konuda yaptığı değerlendirmede, Temmuz 2014 döneminde resmi işsizlere, umudu olmadığı için ya da diğer nedenlerle son 4 haftadır iş arama kanallarını kullanmayan ve işe başlamaya hazır olduğu halde bu nedenle işsiz sayılmayanlar (umutsuzlar) dâhil edildiğinde işsizlik oranını yüzde 9,8 değil, yüzde 18,8, işsiz sayısını da 2 milyon 867 bin değil, 5 milyon 446 bin kişi olarak ifade etmektedir. Eksik ve yetersiz istihdam edilen kadınlar dâhil edildiğinde bu oranın yüzde 31 seviyesine yükseldiği belirtilmektedir.

Bu gerçekler orta yerde duruyorken kendini bilmez bir kapitalist, Türkiye Genç İşadamları Konfederasyonu (TÜGİK) Başkanı ve Kütahya Seramik Yönetim Kurulu Başkanı Erkan Güral, çıkıp şunları söyleyebiliyor: “İşsizlik var diyenin alnını karışlarım. Türkiye’de sadece mesleksizlik ve iş beğenmeme

sorunu var.”

Onlara göre iş cinayetlerinde ölmek de zaten işçinin hatasıdır. Bu nedenle işsizlik gibi kapitalizmin temel işleyiş yasalarının sonucu olan bir olguyu işçinin suçu olarak tanımlamasına esasen şaşırıyoruz. Kendisi bu ülkede yaşayan ama başka bir sınıftan, sömüren taraftan olunca işsizliğin bir işçi için açlık, yoksulluk, hele de işleyen bir sosyal güvenlik sistemi olmayan bir ülkede ölüm demek olduğu gerçeğini atlıyor. Mevcut ülke gerçekliğinde şans(!) olup da bir iş bulabilenler ağır sömürü altında düşük ücretlerde kölece koşullara mahkûm edilmektedir. “Her ne iş olursa yapmak” zorunda kalan milyonlar vardır. Çoğu kayıtdışı ve sağlıksız ortamlarda çalışmaktadır.

Erkan Güral’a kalırsa sanki bu ülkede çalışanlar işlerini bir sürü seçenek arasından beğenerek seçmişlerdir! Erkan Güral ve onun gibi küstah kapitalistler, bir sorsunlar bakalım slikozis pençesinde ölümle burun buruna çalışan işçilere; başka işleri beğenmedikleri için mi orada çalışıyorlar? Ya da madenlerde yerin derinliklerinde ölüm koklaya koklaya çalışmayı başka iş beğenmedikleri için mi tercih ediyor işçiler? İş cinayetlerinde Avrupa birincisi olan Türkiye’de hiçbir önlem alınmadan güvencesiz koşullarda inşaatlarda, tersanelerde, fabrikalarda çalışmak gönüllü bir tercih midir? Yoksulluk sınırının 3 bin 830, açlık sınırının bin 180 TL’ye yaklaştığı bir ülkede 891 TL asgari ücretli milyonlarca işçi ve emekçi

bir zorunluluktan mı yoksa beğenerek mi çalışıyorlar? Sayıları 5 milyon 446 bin ile ifade edilen işsiz yığını ise böylesi bir iş bulurlarsa kendini şanslı sayacak denli işe muhtaçtır.

Erkan Güral ispat mı istiyor? Örneğin geçtiğimiz günlerde TÜPRAŞ İzmit Rafinerisi’ne 40 kişilik kontenjan için başvuran 10 bin kişiden herhangi birine ya da İŞKUR’da iş arama kuyruklarında bekleyenlere sorabilir, gerçeği en iyi onlar anlatacaktır. Ya da Tayyip Erdoğan da ona açıklayabilir. Zira Erdoğan “üniversiteden her mezun olan iş bulacak diye bir kural yok” diyerek işsizliğin bu ülkedeki gerçekliğini özetlemiştir.

İşsizlikten kurtulmak için kapitalizmden kurtulmak gerekir!

İşsizliğin ortadan kaldırılması için onu doğuran koşulların değişmesi gerekmektedir. Bu da sömürünün kaynağı olan kapitalizmin yıkılıp, sosyalizmin kurulması ile mümkündür. Sosyalizmde üretim kâr için değil toplumsal çıkarlar için gerçekleştirileceğinden dolayı herkes çalışacak, üretime katılacaktır. İşsizliğin kökü kurutulacağı gibi, çalışmak da bir eziyet ve geçinmek için bir zorunluluk olmaktan çıkacak, yaşamın doğal bir gereksinimi haline gelecektir.

Bu amaçla bugünden acil olarak işçi sınıfının devrimci partisinin programında yer alan acil mücadele taleplerini de yükselterek örgütlenmeliyiz.

- * Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!
 - * Tüm çalışanlar için genel sigorta! (işsizlik, sağlık, kaza, yaşlılık vb)
 - * 7 saatlik iş günü 35 saatlik çalışma haftası!
 - * Esnek üretim, prim, parça başı akord vb. çalışma sistemleri ve taşeronlaştırma yasaklansın!
 - * İnsanca yaşama yetecek asgari ücret!
- (TÜİK, yalnızca “son dört hafta” içerisinde iş arama kanallarından en az birini kullanan ve iki hafta içinde işbaşı yapabilecek durumda olan kişileri “işsiz” olarak ele alıyor.)

aşılmasını sağlayacak. Sonrasında ise sıra er geç Bangladeşlilere gelecek” dedi.

Kölelik ücretini savundu

Tanrıverdi, işsizlikteki yükselişe rağmen ‘düz işçi’ bulamadıklarını iddia ederek, aslında aradıklarının köle işçiler olduğunu ortaya koydu. Tanrıverdi, “Biz de hizmet sektörü de düz işçiye asgari ücret veriyoruz. Bu yüzden fabrikada çalışmak yerine hizmet sektöründe çalışmayı tercih ediyorlar. Fabrikada üstlerinin başlarının kirlenmesi ve makine başında durmak yerine hizmet sektöründe üniformalarıyla rahat koşulları tercih ediyorlar” diye konuştu.

Tanrıverdi, işçilerin neden düşük ücretlerde çalıştırıldığına ilişkin sorulara ise “Kalifiye eleman zaten dolgun ücret alıyor. Ancak düz işçilerde asgari ücretin üzerine çıkmak maliyeti kurtarmaz” yanıtını verdi.

Göçmen sömürüsü itirafı:

Marmara’yı Suriyeliler ayakta tutuyor!

İstanbul Hazırgiyim ve Konfeksiyon İhracatçıları Birliği (İHKİB) Başkanı Hikmet Tanrıverdi, ülkelerindeki iç savaş nedeniyle Türkiye’ye sığınan Suriyeli işçiler ve işsizlik hakkında açıklamalarda bulundu. Tanrıverdi’nin açıklamalarına göre tekstil üretimi için Suriyeli sığınmacılar dahi yetersiz kalıyor ve sıranın Bangladeşli işçilere geleceği ifade ediliyor. Patronu olduğu fabrikalarında da yüzlerce işçiyi kölece koşullarda, düşük ücretlere çalıştıran Tanrıverdi, işsizlik oranlarına rağmen sektörde ‘düz işçi’ bulunamadığını belirterek, Suriyeli sığınmacıların imdatlarına yetiştiğini kaydediyor. Ancak açıklamalarda işçilerin hangi koşullarda ve kaç saat çalıştığına dair bir veri yok.

‘Sıra Bangladeşlilere gelecek’

Suriyeli işçilerle ilgili soruları yanıtlayan Tanrıverdi, “Suriyeli göçmenlerin Doğu’da istihdam bakımından sorun yarattığını kabul ediyorum. Ancak Marmara Bölgesi’nde bizim sektör bakımından önemli bir kaynak oluşturuyorlar, bölgeyi onlar kurtarıyor” ifadelerini kullandı. Suriyeli işçilerin sektörün Batı’da yaşadığı istihdam ve maliyet darboğazını aşmayı sağladığını öne süren Tanrıverdi, “Göç dalgası başlamadan önce sektörde düz işçi bulunmadığı için Bangladeş’ten çalışan getirmek için planlama yapanlar vardı. Suriyeliler belli bir dönem sorunun

Validebağ talana direniyor!

İstanbul Üsküdar'da bulunan ve cami yapımı için talan edilmesi planlanan Validebağ Korusu'na sahip çıkan bölge halkının mücadelesi sürüyor. Geçtiğimiz haftalarda korunun betonlaştırılması girişimlerine karşı nöbet eylemi gerçekleştiren ve polis saldırısına uğrayan yüzlerce kişi, korunun talan ve yağmasına karşı yine harekete geçti.

Polis ve zabıta saldırısı

21 Ekim sabahı koruya baskın düzenleyen polis ve belediye ekipleri terör estirerek, rant çalışmasını başlattı. Polis, belediye ekiplerinin çalışmasını engellemeye çalışanları darp etti. Sabah baskınının sosyal medya üzerinden duyurulmasıyla sayısı hızla artan kitle bir süre sonra alanı kapatan bariyerleri yıktı. Polis ve zabıta ise çalışma durmasına rağmen alanda terör estirmeye devam etti ve bir eylemciyi gözaltına almak istedi.

Akşam saatlerinde ise konuyu takip eden hukukçulardan yürütmeyi durdurma kararı çıktığına dair haber alındı. Yürütmeyi durdurma kararının duyurulmasının ardından Üsküdar Belediyesi zabıtalara, alanın girişini bariyerle kapatmak istedi. Eylemcilerin zabıtaya itiraz etmesi üzerine zabıta kitleye saldırdı. Zabıta saldırısının püskürtülmesinin

hemen ardından polis devreye girerek eylemcilere yine biber gazı, cop ve kalkanlarla saldırdı.

Direnış gece boyunca nöbet şeklinde sürdürülürken, ertesi gün İstanbul 7. İdare Mahkemesi'nin yürütmeyi durdurma kararı ile Validebağ Korusu'na gelen kitle, iş makinalarının bölgeyi yeniden kazmaya başlamasına tepki gösterdi. Bunun üzerine zabıta ekipleri bir kez daha kitleye saldırdı.

"Fazla tolerans, karşındakini azdırıyor!"

Üsküdar Belediye Başkanı Hilmi Türkmen de saldırıya pervasız söylemleri ile katıldı. Validebağ Korusu için direnenleri 'sahte çevreci' olarak niteleyen Türkmen, tehdit savurmayı da ihmal etmeyerek şöyle konuştu:

"Bu işe karşı gelenler hakkında suç duyurusunda bulunacağız. Bize 'dava açtık' dur diyorlar. Arkadaşlar maalesef bu memlekette fazla tolerans, fazla iyi niyet karşındakini azdırıyor, karşındakini kendisini haklıymış gibi bir pozisyona düşürüyor. Haklılıkları yok. Yüz de yüz hukuken de ahlaken de haksızlar. Vatandaşın talebiyle aramızda tapulu cami yapıyoruz. İşin çevrecilikle, yeşille, Validebağ Korusu'ya alakası yok."

Ülkenin gelişmesini zeytin ağaçları engelliyor

Soma'nın Yırca Köyü'nde bulunan zeytinliklerde, Bakanlar Kurulu'nun aldığı 'acele kamulaştırma' kararının ardından başlayan ağaç kesimi saldırılarla birlikte sürüyor. Kesime direnen köylülere karşı Kolin Grubu'na arka çıkan Manisa Valisi ve Enerji Bakanı da köylüleri ve zeytin ağaçlarını hedef aldı.

21 Ekim sabahı araziye gelen Kolin şirketi yetkilileri ve özel güvenlikler, zeytinliklerinin kesilmesini istemeyen köylüleri darp etti. Dozerlerin önüne geçerek kıyımı engellemeye çalışan bazı köylülerin, dozerlerin kepçe kısmına konarak, çitlerin dışına atıldığı belirtildi.

Birçok köylü saldırı sonrasında darp raporu alırken, Kolin Grubu ağaç kıyımını sürdürdü.

'Kezmezsek Suriye'ye benzeriz'

Manisa Valiliği, geçtiğimiz günlerde yaptığı açıklamada, kamuoyunu 'bir kısım çevreci örgütler ve bazı politik şahsiyetlere' karşı uyarı, zeytinliklerin kesilmesini Suriye ve Irak'la ilişkilendirmeye çalışmıştı. Açıklamada, "Ülkemizin kendi sahip olduğu kömür gibi bir milli kaynaktan enerji temin çabasına, bu iş için gerekiyorsa bir kısım zeytin ağacının feda edilmesinin kaçınılmaz oluşuna dikkat edilmelidir. Söz konusu ağaçların feda edilmesi, Suriye'de, Irak'ta, Ukrayna'da feda edilenlere kıyasla son derece makul karşılanması gereken bir durumdur" ifadelerini kullanmıştı.

Zeytinlikleri hedef aldı

İlerleyen günlerde açıklama yapan Enerji Bakanı Taner Yıldız'ın söylemleri de Manisa Valisi'ni aratmadı.

Bakan Yıldız, özel güvenlik elemanları ile terör estirerek, köylüleri darp eden şirkete arka çıkarken zeytinlik kıyımına ilişkin ise "Orada ne kadar zeytin ağacı kesti, bunu bir kayıp olarak görmüyoruz, yerine yüz katını bin katını diksin o yatırımcı. Bunu da yatırımcımız yapmaya hazır" dedi.

Yıldız, zeytin ağaçlarının Türkiye'nin gelişimi konusunda engel olmaması gerektiğini kaydederek, "Ama oraya 1.3 milyar dolarlık yatırım yapacaksın, oradaki kesilecek 100-200 tane zeytin ağacı Türkiye'nin gelişmesine de mani olmaması lazım. Yatırım seçtiğiniz alana değil kömür nerede çıkıyorsa oraya geliyor" ifadelerini kullandı.

Oruç Baba Parkı'nda direniş kazandı

İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi'nin, "külliye" yapılacağı gerekçesiyle Oruç Baba Parkı'nı 10 yıllığına Geylani İlim Kültür ve Eğitim Vakfı'na peşkeş çekmesine karşı sürdürülen direniş sonuç verdi.

Topkapı Mahallesi'ndeki emekçilerin park için sürdürdüğü direniş karşısında geri adım atan İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi, parkı "Sosyal Kültürel Tesisler Alanı"ndan, "Cami ve Park Alanı"na çevirdi. İBB Meclisi'nin sona eren Ekim ayı oturumları sonucunda park, Geylani İlim Kültür ve Eğitim Vakfı'ndan geri alınmış oldu.

9 ilde "acele kamulaştırma"

1 Ekim'de 10'dan fazla ilde RES ve HES inşaatları için "acele kamulaştırma" kararı çıkaran Bakanlar Kurulu şimdi de 9 ilde birden "acele kamulaştırma" kararı aldı. 17 Ekim tarihli Resmi Gazete'de yer alan Bakanlar Kurulu kararında; Antalya, Denizli, Sakarya, Erzincan, Giresun ve Karaman illerinde HES yapımı, İzmir, Aydın, Hatay illerinde ise RES yapımı için "acele kamulaştırma" kararı alındığı ilan edildi.

Bu santrallerin kurulacağı alanlarda Maliye Bakanlığı tarafından Hazine adına "acele kamulaştırma" uygulanarak çevre ve doğa katliamları devam edecek.

MİB MYK Ekim ayı toplantısı değerlendirme ve sonuçlar

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu (MİB MYK) Ekim ayı toplantısını yaptı. Toplantının gündeminde şu konu başlıkları yer aldı:

- MESS Grup TİS süreci
- İşkolundaki gelişmeler
- Kobanê'deki durum
- Bülten

Bu başlıklar üzerine yapılan tartışmalardan çıkarılan sonuçları şöyle özetleyebiliriz:

devam etmektedir. Bundan sonra da değişmesi beklenmemelidir.

Bu durumda metal işçisinin asıl muhatabı, bu sendikaların tabanındaki mücadeleci güçlerdir. Bu güçlerin mevcut tabloyu değiştirmek üzere inisiyatif alması gerekmektedir. Aksi halde bu tablo, şu ya da bu biçimde onun parçası olan herkesi çürütecektir.

MYK gidişatı şimdiden belli olan bu sürece müdahale etmek üzere bir planlama yapmıştır. Aydınlatma ve uyarma kapsamında yapılacaklar yanında eylemli bir süreci başlatmak üzere adım atılması kararlaştırılmış, somut görevler tanımlanmıştır.

2. İşkolunda gelişmeler:

İşkolunda sermaye cephesi kriz edebiyatıyla sömürüyü ağırlaştıracak hamlelerden bir an olsun geri durmazken, yetersiz olsa da sınıfımız cephesinden direnme ve örgütlenme yönünde hala da güçlü bir eğilim söz konusudur. Fakat sendikal ihanet ve yasalca-icazetçi sendikacılık nedeniyle bu eğilim ne yazık ki, güçlü bir ivme kazanamamakta, sınıf dengelerini değiştirecek bir sıçrama gerçekleştirilememektedir. Mücadele etmek isteyenler yanlarında güvenebilecekleri bir sendika bulamadıkları gibi, öz savunma örgütü misyonu olan sendikaların bu hali onları mücadeleden de örgütlenmeden de soğutmaktadır.

İşte bu gerçek, bir kez daha MİB ile temsil edilen devrimci sınıf inisiyatifinin güçlendirilmesi ihtiyacını göstermektedir. MYK, bunun için geçtiğimiz ay yaptığı toplantıda MİB'in güçlendirilmesi çerçevesinde ortaya koyduğu görevlerin yakıcı öneminin altını çizmektedir.

3. Kobanê'de durum:

Toplantıda son günlerde gündemin baş sırasında bulunan Kobanê ile bağlantılı gelişmeler de değerlendirilmiştir.

MYK, Kobanê'de IŞİD saldırıları karşısında zor koşullarda direnen halkın direnişini selamlamaktadır. Kobanê'deki saldırganlığın gerisinde kuşkusuz AKP'nin başında olduğu sermaye iktidarı vardır. Bu iktidar, mazlum Kobanê halkının ulusal kazanımlarını baltalamak için tüm güç ve imkanlarını IŞİD çetelerinin emrine vermiştir. Bu çirkef halk düşmanı politikayı da şovenizmi körükleyerek işçi ve emekçilere yutturmaya çalışmaktadır. Kuşkusuz onların bu oyunları tutarsa, hem ülkede hem de Ortadoğu'da kaybeden bir bütün olarak emekçi halklar olacaktır. Çünkü bu gericilik ve vahşet gerici egemenlikler uğruna yapılıyor ve eninde sonunda sadece emperyalistler ve onların işbirlikçileri kazanıyor. Haklar ve emekçiler kaybediyor.

İşte bunun için gerici-faşist rejim tarafından emekçi halklar arasında düşmanlığı körükleyen politikalara karşı, Kobanê halkıyla birlik ve kardeşlik köprüleri kurmalı, bu mazlum halkı emperyalist akbabalara muhtaç hale getirmemeliyiz.

MYK egemenlerin bu gerici-faşist politikalarına dolgu malzemesi olan, böylelikle işçi sınıfını bölüp parçalayan sendikaların başındaki ağa-bey takımını da protesto etmektedir. Bunların bu çirkef tutumlarına karşı mücadele etmeyi görev bilmektedir.

Birlik, Kobanê halkıyla dayanışmayı yükseltmek ve işçi sınıfı içerisinde yaygınlaştırılmaya çalışılan şovenizme karşı mücadele etmek üzere çaba gösterecektir. Bu doğrultuda bazı yerelerde yürütülen olumlu faaliyetler geliştirilmeli ve bu örnekler daha da geliştirilmelidir.

4. Bülten

Bülten Kasım ayı başında kullanılacak biçimde hazırlanacaktır. Yapılan planlamaya göre her türlü katkının 20 Ekim tarihine kadar ulaştırılması gerekmektedir.

**Metal İşçileri Birliği
Merkezi Yürütme Kurulu
17 Ekim 2014**

Metal İşçileri Birliği 'oyunu bozmaya' çağırdı

Metal İşçileri Birliği (MİB), 100 bini aşkın metal işçisini kapsayan Grup TİS süreci nedeniyle 18 Ekim günü Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası'nın (MESS) İstanbul ve İzmir'deki büroları önünde eylemdeydi.

MESS'in merkezi önünde eylem

Metal İşçileri Birliği (MİB), MESS'in İstanbul Mecidiyeköy'deki merkez bürosu önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. "MESS'e köle olmayacağız! İşgal, grev, direniş!" ozaliti açan MİB üyeleri, sloganlar attı.

"MESS ile Türk Metal arasında toplu sözleşme oyunu devam ediyor" sözleriyle başlayan basın açıklamasında, metal işkolunda 2014 TİS sürecindeki görüşmelerde MESS'in sunduğu gasp listesine değinildi.

Açıklama, MESS ile ortak şirketler kuran, toplu sözleşmeleri oyuna çeviren Türk Metal çetesinin teşhiriyle devam etti. MESS'in hak gaspı listesine itiraz etmiş görüntüsü veren Türk Metal'in böylece mücadele ettiği görüntüsü yaratmaya çalıştığı vurgulandı.

Ege'de eylem

Ege MİB ise MESS'in İzmir'deki bürosu önünde eylemdeydi. Alkış ve sloganlarla MESS bürosu önünde toplanan MİB üyeleri, "MESS sıfır diyor, sendikalar secde ediyor! Bu oyunu bozalım!" ozaliti açtı.

Açıklamada şunlar söylendi: "Metal işçisi insanca yaşamaya yeterli ücret ve çalışma koşulları istiyor. Kazanmak için Türk Metal çetesini sırtımızdan atmadan MESS'i yenmenin mümkün olmadığını biliyoruz. Bunu nasıl yapacağımızı biliyoruz. 'İşgal, grev, direniş!' ruhuyla hareket edeceğiz." MESS ile kader birliği yapan işbirlikçi asalak çetenin karşısında metal işçilerinin bu oyunu bozmak için komitelerde birleşmesi çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul - İzmir

İhanete geçit vermemek için metal işçileri sokağa!

Metal işkolunda sendikalarla MESS arasındaki Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerinin devam ettiği, “sendikacılar”ın da kaygılarının arttığı bir anda biz işçiler de giderek sabırsızlanıyoruz. Sendikacılar ise hem biz işçilerin ne düşündüğünü hem de metal TİS’lerine ilişkin gelişmeleri nasıl izlediğimizi anlamaya yönelik olarak fabrikaları “ziyaret” etmeye başladılar. Açık ki bu ziyaretler bizleri yeni bir ihanete hazırlama amacı taşıyor. Bir taraftan yalan-yanlış bilgilendirmeler yaparken öte taraftan yaşanacak muhtemel bir ihanete karşı göstereceğimiz tepkinin önünü bugünden almaya çalışıyorlar.

Biz işçileri hiçbir zaman hatırlamayan Türk Metal işyeri temsilcileri şimdi göstermelik olarak yanımıza gelerek çeşitli sorular soruyorlar. “Arkadaşlar nasılsınız, bir sıkıntınız var mı?” vb. sorular yöneliyorlar. Ancak soru sorarken bile bir bilgilendirmede bulunmaktan kaçınıyorlar. İşçilerin soru sormasından dolayı yanıt vermek zorunda kalıyorlar. Bunu bile yaparken ellerinden geldiği kadar kaçamak cevaplar veriyorlar. Türk Metal temsilcileri bir taraftan da “arkadaşlar sizler için mücadele ediyoruz, tüm çabamız sizler için, daha iyi koşullar oluşturmak” vb. şatafatlı sözler sarf etmekten de kaçınıyorlar.

İşçilerin TİS sürecinin neden ilerlemediği, halen neden sonuç alınmadığı yönündeki sorularına ise ısrarla yanıt vermekten kaçınıyorlar. Bunun dışında işçilerin iş ayakkabısı, servis ve benzeri sorunları dile getirdiklerinde ise yine aynı yöntemle başvuruyorlar. “Yapılabilecek her şeyi yapıyoruz, en iyi iş ayakkabıları getiriyoruz, servislerle ilgili sorunlarınızı bize iletin, hemen sorunu çözmeye çalışırız, en iyi ayakkabıları biz veriyoruz, daha iyisini veren yok” vb. cevaplar vererek konuşmaların bitmesini sabırsızlıkla bekliyorlar. Temsilciler konuşmaları kısa tutmak ve işçilerin

sorularından kaçmak için ellerinden gelen tüm çabayı gösteriyorlar.

Sendikacılar bu “ziyaretleri” örgütlü oldukları fabrikalarda yapıyorlar. Tüm fabrikalarda bu tarz konuşmalar yaşanmasa da, işçiler durumdan oldukça hoşnutsuz.

Ağır koşullarda çalıştırılıyor, ancak çok düşük ücretler alıyoruz. Yıllardır doğru dürüst bir zam almamış olmamız, giderek ağırlaşan yaşam ve çalışma koşulları biz işçileri derin bir hoşnutsuzluk ve arayış içine sokuyor. Türk Metal çeteleri bu tablonun tümü ile farkındalar. Fabrika ziyaretlerinin gerisinde işte bu hoşnutsuzluk ve bu temelde ortaya çıkan arayış var. Bu süreçte itiraz edenleri, sesini bir parça yükseltene önden tespit ederek işten atma tehdidi ile etkisizleştirmek istiyorlar.

Ancak zaman ilerledikçe işçilerin hoşnutsuzluğu ve homurdanması da gittikçe daha yüksek sesle duyulur olmaya başladı. Bu tepkiler biz işçilerin kazanması için yeterli değil, bunu bilmemiz gerekir. Bizleri kurtaracak olan taban örgütlülüğüne ve iradesine dayanan bir mücadeledir.

Başımızdaki Türk-Metal çetesinin biz işçiler için yapacağı bir şey yoktur. Yıllardır yaptığı gibi bu dönem de satış sözleşmesine imza atabilmek için zemin oluşturmaya çalışıyorlar. Bu ihanete geçit vermemek için metal işçileri olarak hep birlikte gücümüzü Metal İşçileri Birliği çatısı altında birleştirelim. Ne satıcı alçak Türk Metal ne de tabanın gücüne güvenmeyen fotokopici Birleşik Metal-İş Sendikası bizlerin haklarını savunabilir. Zira bu iradede yoksunlar. Bunu başaracak olan Metal İşçileri Birliği çatısı altında metal patronlarına karşı mücadeleyi büyütecek olan bizleriz.

Trakya’dan Türk Metal üyesi bir işçi

Saldırıları sökmedi: MİB Kale Kilit önünde!

Daha önce Türk Metal çetesinin saldırdığı ve çetecilere gerekli yanıtı veren MİB’lilerin polis tarafından gözaltına alındığı Kale Kilit önünde 17 Ekim günü yine Metal İşçileri Bülteni dağıtıldı.

12 Eylül günü sabah saatlerinde Kale Kilit önünde bildiri dağıtımını yapan Metal İşçileri Birliği üyelerine Türk Metal çetesinin temsilcileri saldırmış, MİB’lilerden aldıkları yanıtla fabrikaya çekilmek zorunda kalan çetecilerin ardından polis MİB’lileri gözaltına almıştı.

Saldırlara rağmen devrimci sınıf faaliyetini ısrarla sürdüreceklerini belirten MİB’liler, yine Kale Kilit önündeydiler. MESS ve Türk Metal Sendikası arasında yapılan son toplu sözleşme görüşmesine dair bildirimleri Kale Kilit işçilerine ulaştırdılar. Bildiriyle Metal İşçileri Bülteni de verildi.

Kale Kilit fabrikası önünde dağıtıma başlanıldığında sırada Türk Metal’in fabrikadaki temsilcileri telefonlarına sarıldılar. Kale Kilit yöneticileri ile birlikte bir kenarda toplandılar.

Öğle paydosu çıkışında işçilere bildiri ve bülten

ulaştırıldı. Kafelerde oturan işçilerle de sohbet edilerek bildiriler verildi. Bazı işçilerin “Peki biz ne yapalım?” sorusu üzerine yapılması gerekenlere dair sohbet edildi. Bir çok işçi bildiriye aldığı anda “Yine Metal İşçileri Birliği geldi” ifadelerini kullandı. Fabrika önünde ve büfelerde yapılan dağıtımdan sonra, Kale Kilit işçilerinin de Cuma namazı için gittiği cami önüne gidildi. Namazdan çıkan Kale Kilit işçilerine de bildiri ve bülten ulaştırıldı.

Cami çıkışındaki dağıtımın ardından tekrar fabrika önüne gelindi. MİB çalışanları bir süre sonra dağıtımını sonlandırıp ayrılırken fabrikanın yakınlarındaki bir cadde üzerinde çok sayıda sivil ve resmi polis ekibi tarafından önleri kesildi. Patron ve Türk Metal çetesinin ihbarı üzerine gelen polisler dağıtımın yasal olmadığı iddialarıyla keyfi tutum sergilediler. Bu tutumlara gereken cevap verilmesi karşısında bu sefer de keyfi olarak kimlik kontrolü dayatıldı. Kimlik kontrolünün ardından polisler ayrıldılar.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

MİB mücadeleye çağrısını sürdürüyor

GOP'ta MİB faaliyeti

GOP Elmabağçesi'nde kurulu bulunan **Ejot Tezmacı** işçilerine 22 Ekim günü *Metal İşçileri Bülteni*'nin dağıtımını yaptı. İki vardiyanın denk geldiği saatte gerçekleştirilen dağıtımla, fabrikaya giriş-çıkış yapan işçilere bülten ulaştırıldı.

Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu **RSA Tesisat** patronu yıllardır sendikayı düşürmek için çaba sarf ediyor. Şimdiye kadar sayısız oyun tezgahlayan RSA yönetimi şimdi de Türk Metal çetesi ile işbirliği yapmış durumda. Yönetim eliyle işçilerin Türk Metal'e üye olması sağlanıyor. Birleşik Metal-İş'e üye olan işçilere ise zam yapılmayacağı söylenerek, maaşların düşük olması da fırsata çevriliyor ve işçilere fazla mesaiye bırakılmayacakları vb. söylemlerle baskı yapılıyor.

Bursa'da mücadele çağrısı

MESS grup toplu sözleşme süreci yeni bir ihanete doğru yol alırken Metal İşçileri Birliği (MİB) ise bu gidişata karşı metal işçilerini mücadeleye çağırıyor.

Bu kapsamda hazırlanan bildiri ve duvar gazeteleriyle metal işçisine seslenen MİB çalışanları, Bursa'da bir dizi noktada çalışma yürüttüler. Çalışmalar sırasında Oyak Renault, Bosch, Tofaş olmak üzere pek çok fabrikadan işçilere materyaller ulaştırıldı. Servis noktalarına da duvar gazeteleri asıldı.

Ege MİB Ekim Ayı toplantısı

Ege Metal İşçileri Birliği, Ekim Ayı olağan toplantısını yaptı. EGE MİB bileşenleri gündemlerine aldıkları siyasal gelişmeler üzerinden Kobanê direnişini değerlendirdi. İşçi sınıfının bu anlamlı direniş şahsında geride kaldığı vurgulandı ve sendikaların da genel anlamda sessiz kaldığına değinildi. Ayrıca TİS, sendikalar, sendikal örgütlenme eğilimleri ve arayışlar son olarak da Kasım ayında yapılması planlanan EGE MİB meclis toplantısı tartışıldı. Bu doğrultuda alınan kararlarla "MİB'li ol güçlü ol!" kampanyasının güçlendirilmesi gerektiği belirtilerek toplantı bitirildi.

Kızıl Bayrak / Bursa-Manisa-GOP

DEV TEKSTİL'in Esenyurt tanıtım toplantısı

DEV TEKSTİL, sanayi bölgelerinde farklı sektörlerden işçilerle bir araya gelerek kuruluş sürecini güçlendiriyor.

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası, tanıtım toplantılarının ilkinin Esenyurt'ta gerçekleştirdi. 19 Ekim Pazar günü sendika binasında gerçekleştirilen tanıtım toplantısında bir dizi başlık altında oldukça verimli tartışmalar yürütüldü. Farklı sektörlerden işçilerin bulunduğu toplantıda, katılımcılar devrimci sınıf sendikacılığını daha güçlü inşa etmek için seferberliğe çağrıldı.

Toplantı açılış konuşmasında DEV TEKSTİL'in kuruluş süreci faaliyetleri kapsamında birçok bölgede tanıtım toplantıları gerçekleştirmek hedefinde olduğu belirtilerek, neden ve nasıl bir sendika fikrini tartışmanın önemi üzerinde duruldu.

Ardından içinden geçilen süreç ve bu sürecin sınıf hareketine yansımaları özetlenerek, sınıfın ihtiyaçlarına yanıt üretebilmenin gerekliliği vurgulandı. Sınıf hareketinin durumu, sendikal hareket ve sendikal bürokrasi gerçeği aktarılacak söz Greif direnişçisi Orhan Purhan'a bırakıldı.

Purhan, Greif süreci üzerinden ortaya çıkan deneyim ve sendikal bürokrasi gerçeğini özetledi. Bugünün sınıf hareketinin ihtiyaçlarını Greif direnişiyle bütünlüğü içinde aktararak, tekstil işkolunu, işkolunda örgütlü sendikaların durumunu ifade etti. İşçi sınıfı hareketi açısından mesafe alabilmek için, fiili-meşru-militan mücadele anlayışını temel almadan hiçbir kazanımın elde edilemeyeceğini, söz-yetki-karar hakkının işçilerde olduğu taban örgütlenmelerinin asıl hedef olması gerektiğini vurgulayarak, devrimci sınıf sendikacılığı çizgisinin bunlar üzerinden yükseleceğini

belirtti. Mevcut sendikal yapının tüm tonlarıyla yeni dönemin ihtiyaçlarına yanıt üretemeyeceğini söyleyerek, DEV TEKSTİL'i yeni dönemi inşa etme hedefinin bir basamağı olarak tanımladı. Purhan, DEV TEKSTİL'in Greif direnişinin ortaya çıkarttığı deneyim ve birikimi kendisine rehber edindiğini söyledi.

Söz alan bir başka Greif direnişçisi Hüseyin Güvenç "Kapitalizmin nasıl bir sömürü sistemi olduğunu yaşamımızın her anında görüyoruz" dedi. Örneklerle bu sistemin işçileri ne hale getirdiğini belirterek mücadele etmenin önemini vurguladı. Greif direnişiyle birlikte "Ben de bu yaşımdan sonra birşeyler yapmam gerektiğini düşündüm" diyen Güvenç, sendika çalışmasının sahiplenilmesi çağrısı yaptı.

Güvenç'in konuşmasının ardından soru cevap bölümüne geçildi. "Neden sendika", "nasıl sendika" soruları üzerinden yürüyen tartışmalarda, DEV TEKSTİL'in örgütlenme süreci üzerine de anlamlı tartışmalar yürütüldü. Fiili-meşru mücadele hattı ve taban örgütlenmeleri üzerinde durulan bu bölümde, sendikanın tanıtım faaliyetleri tartışılan başlıklardı.

Eski bir Castleblair işçisi, yaşadığı örgütlenme sürecini aktararak, sendikal bürokrasinin ihaneti ve direniş sürecini anlattı. Deneyimlerinden bahsetti.

Katılımcılarla önümüzdeki süreç ve DEV TEKSTİL'in önerilerinden oluşan kısa anket çalışmasının da yapıldığı tanıtım toplantısı, devrimci sınıf sendikacılığı için seferberlik çağrısıyla sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

"Greif işgali DEV TEKSTİL'le yaşıyor!"

Greif Direnişi'nin öncü işçilerinden olan ve aynı zamanda Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası'nın (DEV TEKSTİL) kurucuları arasında yer alan Hüseyin Güvenç, gazetemize gönderdiği mektup ile DEV TEKSTİL'e "Hoşgeldin" dedi.

Greif işgalinin DEV TEKSTİL'le yaşadığını söyleyen Hüseyin Güvenç şunları yazdı:

"Dün tarihi bir gündü, çok önemliydi. Doğumunu kutladık onun, yani 10 Şubat'ın. Yani Greif işgalinin başlangıç gününün, yani çıkılan kutlu yolun. Sömürüye, emek gasplarına başkaldırışımızın ardından, DEV TEKSTİL sendikasının tanıtımını 19 Ekim Saat 15.00'te yüksek katılımı gerçekleştirdik. 12 Ekim günü Taksim Makine Mühendisleri Odası'nda basına ve kamuoyuna deklarasyonla tanıtılan DEV TEKSTİL'in, kendi yerinde emek dostlarıyla birlikteydik. Greif işgali, DEV TEKSTİL'le yaşıyor.

İstek ve ihtiyaçlar hiç bitmeyecek. Güncellenerek, yenilenerek devamlılığı sağlamak için hayatımıza yön ve renk katarak mücadeleyi canlı tutacaktır. Bunun için devrimci yenilik ve değişim mecburidir.

Yıllardır isteğimiz, yüksek katımlı, özverili, elde olan hakları korumak ve günümüzün şartlarına uyumlu, insan onuruna yakışan yaşam koşulları için mücadele eden, daima ileri insan haysiyetine yakışır sendikaların olması, onların bu amaçla hizmet görmesiydi.

Maalesef yukarıda başlıkları verilen konular mevcut sendikalarda yer ve gündem oluşturmadığından, DEV TEKSTİL'in kurulması mecburiyeti hasıl oldu. Emeğe saygı, insana saygı, dünyaya saygı, canlı ve cansız tüm nesneye saygı için. İsrafa, sömürüye, köleliğe, çocuk emeğinin sömürülmesine, kadının kölelik ve cariyeliğine, dünya nimetlerini şuarsuzca ihtiyaçtan fazla tüketmeye, insan haysiyetine ve değerlerine hor bakmaya, zalimin karşısında mazlumun yanında mücadele edecek DEV TEKSTİL. Hoşgeldin...

Greif direnişçisi Hüseyin Güvenç

Prysmian'da MESS protestosu

Birleşik Metal-İş Sendikası, MESS dayatmalarını protesto etmek için 21 Ekim günü fabrikalarda basın açıklamaları yaptı.

Eylemlerden biri de, sendikanın Bursa şubesi tarafından, Mudanya'da kurulu Prysmian fabrikasının önünde yapıldı.

Vardiya çıkışındaki eylemde konuşan Şube Başkanı Ayhan Ekinci, MESS'in son görüşmedeki dayatmalarını teşhir ederek, bu dayatmaların gayri insani olduğunu, bu nedenle de uzlaşmazlık zaptı tutulmadan eylemlere başladıklarını söyledi. Eylem sırasında "Direne direne kazandık!" sloganı atıldı. Metal İşçileri Birliği de eyleme destek verdi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Sermaye kan dökmeye devam ediyor!

Torun Center'da yaşanan katliamda ortaya çıkan denetimsizlik diğer inşaatlarda da işçilerin hayatını riske atıyor.

16 Ekim günü İzmir'in Karşıyaka ilçesinde yapımı devam eden bir binanın dış cephe işlerini yapan işçilerin bulunduğu asansör düştü. Asansörün 10. kattan düşmesi sonucu asansörde bulunan 4 işçi yaralandı. İşçiler hastanelere kaldırıldı.

Yine **16 Ekim**'de Ankara'da çalıştığı inşaatın 17. katından düşen inşaat işçisi yaşamını yitirdi.

AKP Genel Merkez binası karşısındaki Koç-Akgül İş Kuleleri Ticaret Merkezi inşaatında Rıza Açıkgöz adlı işçi 17. katta yapı malzemelerini sağlamlaştırmak için ankraj demiri yerleştirdiği sırada emniyet kemeri olmadığı için düştü.

17 Ekim günü Yalova'da Beşiktaş Tersanesi'nde taşeron firma bünyesinde çalışan 27 yaşındaki Uğur Akay'a, çalıştığı tersanede 24 saat boyunca ulaşamadı. Yapılan aramalar sonucunda Akay'ın cansız bedeni akşam saatlerinde denizde bulundu.

Kayseri'de inşaatın 2. katından yere düşen bir işçi, iş cinayetine kurban gitti. Kocasinan ilçesine bağlı Hoca Ahmet Yesevi Mahallesi'ndeki inşaatda çalışan N.A isimli işçi, işçi güvenliği önlemleri alınmadığı için beton zemine düşerek yaşamını yitirdi.

Torun Center şantiyesinin hemen yanındaki gökdelen inşaatı da bir işçiye mezar oldu. 'Quasar İstanbul' inşaatında yaşanan iş cinayetinde Mehmet Akar adlı işçi, 12. kattan zemine düşerek hayatını kaybetti.

18 Ekim günü Adıyaman'ın Kahta ilçesinde TPAO'nun Karakuş Tesisleri'nde ek bina ihalesini alan firmada görevli Mehmet Kondaktepe isimli mühendisin inşaat yapılacak alanda ölçüm yaptığı sırada gaz patlaması meydana geldi.

Aynı gün Ankara'da İvedik Organize Sanayi Bölgesi'ndeki bir imalathanede patlama meydana geldi. 52 yaşındaki Seyfettin Kesen adlı işçi, bir varili almaya çalıştığı sırada varil patladı. Varilin savrulan kapağı, Kesen'in iki bacağı ve alınına isabet etti. İki bacağı kırılan Seyfettin Kesen ağır yaralandı.

Düzce'nin Dereli Tütüncü Mahallesi'nde bulunan iki katlı bir inşaatda çalışan inşaat işçisi, zemine düşerek ağır yaralandı.

20 Ekim günü 24 saat içerisinde Bursa ve Antalya'da yaşanan "kazalar" sonucunda 3 işçi hayatını kaybederken, Muğla'daki yangına müdahale etmekle görevlendirilen 10'u aşkın işçi de zehirlendi. Edirne'de bir şantiyede yaşanan patlama sonucunda 4 işçi, Zonguldak'ta ise 1 inşaat işçisi ağır yaralandı.

Bursa'da yol temizliği yapan bir işçi, aşırı hız yapan bir arabanın çarpması sonucu hayatını kaybetti. Bursa Büyükşehir Belediyesi Yol-Bakım-Onarım Daire Başkanlığı'na bağlı olarak çalışan işçilerden 9'u römorktan atlayarak kurtulurken, dubaları toplamak üzere römorkta bulunan 59 yaşındaki Alaattin Yavuz adlı işçi, kazanın ardından yola savrulurken hayatını kaybetti.

Muğla'da inşaatda kalıp ustalığı yapan 49 yaşındaki Tahsin Sezgin, iş cinayetine kurban gitti.

Muğla'nın Fethiye ilçesi Babataşı Mahallesi'nde yapımı devam eden bir inşaatda çalışan Tahsin Zengin, inşaatın birinci katında, kalıp sökmeye çalıştığı sırada dengesini kaybederek 3.5 metre yükseklikten düştü.

Antalya'da yapımı devam eden 33 bin kişilik stadyum iş güvenliği önlemleri alınmaması ve ihmaller sebebiyle 25 yaşındaki işçiye mezar oldu. Antalya Stadyumu'nda forklift kullanan Turan Abalı, toprak zeminde kayarak devrilen aracın altında kaldı.

Edirne'de bir şantiyede yaşanan patlama sonucunda 1'i ağır 4 işçi yaralandı.

Edirne'nin Enez İlçesi'nde bulunan bir şantiyenin içerisinde prefabrik evde kalan işçiler, banyoda bulunan şofben tüpünü değiştirmek istediklerinde patlama yaşandı.

Zonguldak'ta cami kubbesinde tamirat yapan bir işçi iş güvenliği önlemleri alınmadığı için düşerek ağır yaralandı.

Manisa'nın Turgutlu ilçesinde Toplu Konut

İdaresi Başkanlığı (TOKİ) tarafından yaptırılan sosyal konutların inşaat alanında toprak kayması meydana geldi. 55 yaşındaki Orhan Coşkun adlı işçi, toprağın altında sıkıştı. İnşaat alanına gelen itfaiye ekipleri işçiyi sıkıştığı yerden kurtarıırken, yaralı işçi, ambulansla Turgutlu Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı.

22 Ekim'de Antep'in Nizip ilçesinde bir evin terasında boya yapan işçi elektrik akımına kapıldı.

Yüksek gerilim hattının eve yakın bir mesafede bulunması nedeniyle akıma kapılan 42 yaşındaki Yavuz Taşdemir adındaki işçi yere düştü. Nizip Devlet Hastanesi'ne kaldırılan Taşdemir, müdahaleye rağmen kurtarılamadı.

Bakan Çelik denetimsizliği savundu

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik, işyerlerinin hergün emekçilere mezar olduğu ve bir yıl içerisinde birkaç Soma Katliam'ını sığdırabilen Türkiye'de işyerlerinin denetimine dair "Bütün işyerlerinin denetlenmesi mümkün olmadığı gibi gelişmiş ülkelerde de böyle bir görev bulunmamaktadır" dedi.

Çelik'in açıklaması bir yandan işyerlerinin gerçekten denetleniyormuş gibi göstererek kamuoyunu yanıltmaya çalışırken, bir yandan da tüm işyerlerinin denetlenmediğinin itirafı oldu. Türkiye'de ihmal ve denetimsizlikler nedeniyle patlamaya hazır bomba niteliğinde binlerce atölye ve işyeri bulunuyor.

CHP Genel Başkan Yardımcısı ve İstanbul Milletvekili Sezgin Tanrıkulu'nun soru önergesini cevaplayan Bakan Çelik, işçi ölümleri aralıksız sürerken iş kazalarının ve meslek hastalıklarının önlenmesi için 'denetim' yürüttüklerini ve bu denetimlerin genel çalışma planı ve ilkeleri göz önünde bulundurularak hazırlanan ve onaylanarak yürürlüğe konulan yıllık teftiş programlarına göre yürütüldüğünü söyledi.

Katliamın üzeri parayla örtüldü!

Mecidiyeköy'de bulunan Torun Center'da yaşanan işçi katliamının ardından sermaye yargısı tarafından aklanan Torunlar GYO patronları, ölen işçilerin ailelerine kan parası vererek şikayetten vazgeçirdi. Ölen 10 işçiden 8'inin ailesi Torunlar ile 'sulh protokolü' imzalarken, iki aile 'reddedilemeyecek' rakamlara rağmen para teklifini kabul etmedi. İstanbul Barosu Yönetim Kurulu Üyesi Hasan Kılıç, para alınmasına ilişkin, "Ailelerin imzaladığı protokolün ceza yargılamasında hiç etkisi olmaz. Kamu davası açılırsa bu kamu adına devam eder" yorumunu yaptı.

Fakat 10 işçinin ölümüyle sonuçlanan katliamla ilgili açılan davada, katliamın asıl sorumlularından olan Torunlar GYO'nun sahiplerine takipsizlik kararı verildiği ortaya çıktı.

Feniş'te satış sonrası baskılar artıyor

İşgal eyleminin devam ettiği Feniş Alüminyum fabrikasının satışı sonrasında direnişe yönelik baskılar arttı. Patronun üretimi durdurma ve fabrikayı kapatma saldırısının ardından işçilerin işsiz kaldığı Kocaeli Gebze'de kurulu Feniş Alüminyum fabrikasının satışı gerçekleşti.

Feniş Alüminyum tarafından 9 Eylül 2014 tarihinde Kamu Aydınlatma Platformu'na (KAP) yapılan açıklamada anlaşma gereği fabrika arazisinin tapusu, şirketin icralı olduğu bankalara geçecek ve şirkete 31.12.2017 tarihine kadar bankalara ve diğer alacaklılara borçlarını ödemesi için süre tanınacağı açıklandı.

İhaleyle fabrika arazisi ve taşınır satışı çıkarıldı. Türkiye Halk Bankası ve Türkiye İş Bankası'nın dışında teklifin gelmediği satışın sonucunda Feniş Alüminyum'un % 80'i Türkiye Halk Bankası'na, %2'si ise Türkiye İş Bankası'na satılmış oldu. Satılan fabrikanın yeniden Sedat Aloğlu'na en geç 10 gün içerisinde kiralanacağı alınan bilgiler arasında.

Fabrikada direniş olduğunu simgeleyen yazılımaların silinmesi biçiminde kendini gösteren baskılar son olarak Direnen Feniş Alüminyum İşçileri'nin de üyesi olduğu Gebze İşçilerin Birliği Derneği'nin Feniş fabrikasının yemekhanesinde gerçekleştireceği "Taşeron çalışmanın kapsamı ve mücadele deneyimleri" başlıklı seminerin yapılmasına dönük engelleme girişimleri ile kendini gösterdi.

İlk günden beri kendi iradeleri ile mücadele eden Feniş Alüminyum işçileri, bugüne kadar elde edilen tüm kazanımları kendi iradeleriyle sürdürdükleri

direnişle elde ettiler. 14 ay boyunca patron ve sendikal bürokrasi eliyle taş konulmaya çalışılan tutum hala devam ediyor.

Fabrikanın satışının yapıldığını duyuran işçiler bunun yeni bir oyun olduğunu, Sedat Aloğlu'nun kendisini "çulsuz" göstermeye çalıştığını ve satışın ardından kendilerine yönelik baskıların arttığını belirttiler. Direnişlerini kararlılıkla sürdüreceklerini ifade eden Feniş direnişçilerinin açıklamasını sunuyoruz:

Feniş Alüminyum fabrikasının satışı gerçekleşti...

Feniş Alüminyum fabrikasında direnişte olan işçiler olarak 14 ayı geride bıraktık, 34 işçiyle fabrikadaki bekleyişimiz sürüyor.

Fabrika uzun zamandır hacizliydi, işçilerin dışında da birçok alacaklı olmasına rağmen fabrikanın satışı gerçekleşmiyordu. Çünkü fabrika üzerinde ipoteği olan bankalar satış istemiyordu. Eylül ayında Halk Bankası'nın satış istemesiyle birlikte Ekim'in 12'sinde ihaleye açılan Feniş Alüminyum'un 13 Ekim'de satışı gerçekleşti. % 80'ini Halk Bankası, % 20'sini İş Bankası aldı, ve fabrikanın yeni sahipleri bankalar oldu.

Patronun bankalarla yapmış olduğu protokol gereğince bankalar 3 yıllığına fabrikayı patrona bırakacak, patron Sedat Aloğlu burayı kendisi değerlendirip satacak. Hem bankaların hem de işçilerin alacaklarının ödeneceği taahhüt ediliyor.

Artık hukuki sürecin sonuna gelinmiştir. Görünen o ki devam eden dava süreci artık geçersizdir. Bu satışla birlikte karşımıza hiçbir şeyi olmayan bir Sedat Aloğlu çıkartılmaya çalışılmaktadır. Başından beri elinde avucunda hiçbir şeyi olmadığını söyleyen, her şeyini bir yakınının üzerine yapmış olan Sedat Aloğlu, ipotekli fabrikasının satılmasıyla da "çulsuz" görüntüsünü perçinlemiştir.

Satışın ardından bankalar eliyle bize baskı yapılmaya başlandı. Fabrikada direnişimiz başından beri olan şiarlarımızın, yazılımalarımızın silinmesi söylendi. Direnişimizin başından beri olan ve direnişin simgesi olan bu yazılımaların silinmeyeceğini ifade ettik. Son olarak karşımıza çıkarttıkları engellemelerden biri de Gebze İşçilerin Birliği Derneği olarak yapılan taşeron çalışma ile ilgili seminerin fabrikamızda yapılmasına dairdi. Biz direnişteki işçiler seminerin daha sağlıklı geçebilmesi için yer değişikliğinde bulduk.

Biz bu satışın aslında Aloğlu'nun işlerini yoluna koymak için yapıldığını biliyoruz. Patronun bankalarla yapacağı protokol kısa sürede belli olur, protokolün içeriğine göre de bundan sonra atacağımız adım belli olacak. Ama şurası bizler için açık ki, direnişteki işçiler olarak haklarımızı alana kadar direnişimizi sürdüreceğiz.

Direnisteki Feniş Alüminyum İşçileri

22 Ekim 2014

Gebze'de taşeron köleliğine karşı seminer

Gebze İşçilerin Birliği Derneği'nin uzun süredir hazırlıklarını yürüttüğü "Taşeron köleliğine hayır" şiarlı çalışma kapsamında 19 Ekim günü seminer gerçekleştirildi.

Açılış konuşmasında, derneğin başından beri taşeron köleliğine karşı faaliyet yürüttüğü belirtilerek eylemler, imza kampanyaları ve örgütlenme çalışmaları aktarıldı. İnşaat, maden, hastaneler başta olmak üzere birçok sektörde taşeron köleliğinin artarak sürdüğü anlatıldı.

Av. Bülent Şimşek, taşeronluğun İş Kanunu'nun 2. maddesinde yasal bir zemine oturtulduğunu kapsamlı olarak birlikte anlattı. Şimşek, taşeronluk sisteminin iş kazalarının oranını artırdığını ifade etti. Örgütlenerek, birlikte hareket ederek taşeronluk sisteminin ortadan kaldırılacağını, sadece mahkeme salonlarında verilecek mücadelenin yeterli olmadığını vurguladı.

Hukuksal olarak yapılabilecekler üzerinden sorulan sorulara cevap verildi. Soru-cevap kısmının ardından seminere ara verildi. Aranın ardından taşeron köleliğine karşı mücadele deneyimleri aktarıldı. İlk olarak Greif direnişçileri adına **Engin Yılgin** çoğu taşeron 1500 işçinin 44 taşeron patronuna ve Greif patronuna karşı verdiği mücadele deneyimini anlattı. Taşeron işçilerin kadroya alınması talebini patronun kabul etmediğini ve sendikal bürokrasisinin de taşeron işçileri sahiplenmediğini dile getirdi. Kadrolu ve taşeron işçilerinin taban örgütlülüğü zemininde oluşturduğu birliğin önemine vurgu yaptı.

Yılgin'in ardından **TÜMTİS Örgütlenme Uzmanı Ali Rıza Atik**, taşeron işçileri örgütlemek için uğraştıklarını, UPS ve DHL deneyimleri üzerinden örgütlenme süreçlerini, lojistik ve kargo sektörlerinde yaşanan sorunları anlattı. DHL'deki örgütlenme, direniş ve patronun Öz Taşıma İş Sendikası eliyle yaptıkları örneklerle ifade edildi. Mahkemelerin prosedür, fiili meşru mücadelenin esas olduğunu ifade eden Atik, sermayenin güçlü olmasının nedeninin işçilerin sınıfını-gücünü bilmemesi olduğunu belirtti. Konuşmaların ardından sorularla ve eklerin ardından bu bölüm de sona erdi.

"Taşeron köleliğine hayır" yazılı pankartın yer aldığı salonda taşeron çalışma, iş kazası ve iş cinayetine dair resimlerin ve karikatürlerin yer aldığı sergi yapıldı. Dernek girişinde "Taşeron çalışmaya karşı birliğe, mücadeleye!" ozaliti ve dernek masası açıldı.

Kızıl Bayrak / Gebze

EKU'da Türk Metal devrede

EKU Fren Kampana'da patron yeni hamleleriyle işbaşında. 1,5 yılı geride bırakan hareketli bir mücadele sürecinden geçen EKU Fren işçileri, patron tarafından her türlü engelleme ve baskı ile karşı karşıyalar. Son iki aydır türlü gerekçelerle, mücadelenin önünde duran işçiler bir bir işten atılıyor. İşten atılmalarının gerekçesi bazen Facebook'ta yazılanlar oluyor, bazen meslek hastalığı, bazen de icraya olan borç. Tüm bu gerekçelerin ardına sığınarak işçileri temizleme operasyonu içerisinde olan patronun yeni hamlesi ise Türk Metal çetesini fabrikaya sokmak.

Patronun bu hamlesi bir süredir kendini belli ediyordu. Son haftalarda da patron bu süreci hızlandırmış durumda. Patron MESS'le zam sürecinde görüşmeler yaptı. Türk Metal tarafından kendi adamları fabrikaya yollanıyor. Bu çete, çevresinde bulunan işçileri EKU'ya yönlendiriyor. Bunu yaparken de arsızca ve açıkça "Orada iki sendika kavga ediyor. Patron bizimle görüşüyor. Sen içeri gir bizim adamımız ol" diyor.

Bunların yanında, patronun has adamı, işbirlikçi Çelik-İş Sendikası'nın **Selami** adındaki temsilcisi, Türk Metal'in örgütlü olduğu Siemens ve Kale Radyatör'ün temsilcileri ile görüşme halinde. Son olarak, akşam vardiyasının çıkışına Türk Metal temsilcileri gelerek işçilerle görüşmeye çalıştı.

17 Ekim günü gündüz vardiyasının çıkışında EKU Fren İşçilerinin Birliği Bülteni'nin 2. sayısının dağıtımını gerçekleştirdi. Bültendeki yazılarda, mücadeleye devam edilmesi, patronun örgütlü davranmasının karşısında iyi işleyen bir komite ile birliğin ve

örgütlülüğün güçlendirilmesi çağrısı yapıldı. Ayrıca patrona uşaklık yapan ve el altından para alan işçilerin gözden çıkarılması, Türk Metal'in devreye sokulması ve yaşanan İŞİD saldırısının karşısında "işçilerin birliği, halkların kardeşliği"nden taraf olunması gerektiği üzerine de yazılar yer aldı.

Dağıtım sırasında yine fabrikanın güvenlikleri ve müdürleri saldırganca tutum içerisine girdiler. TAYSAD OSB'nin güvenliklerini de çağırarak ortamı terörize etmeye çalıştılar. Saldırgan tutum karşısında işçilerden güvenliklere tepki gösterenler oldu.

EKU Fren Kampana fabrikasının gündüz vardiyası çıkışına 21 Ekim'de de dağıtım gerçekleştirildi. Bültenin 2. sayısı işçilere ulaştırılırken geçen hafta Türk Metal'in dağıtım yapmaya geldiği vardiya olduğundan işçilerin çoğu, bültenin ismini görene ve konuşmaları duyana kadar fabrikadan tepkiyle çıktı.

Dağıtım sırasında birçok işçiyle konuşuldu. Bir kez daha patronun uşaklığında sınır tanımayan İdari İşler Koordinatörü Ersin Küçüktülek dağıtım yapanları tacizkar bir şekilde engellemeye çalıştı. Gereken cevabı alan Küçüktülek alandan uzaklaştırıldı. Birçok yönetici ve patron uşağı işçileri provoke etmeye çalıştı.

Fabrika önünden ayrıldıktan sonra organize sanayinin başka bir noktasında polis ekipleriyle gelen fabrika yöneticileri tarafından yol kesildi ve Ersin Küçüktülek şikayetçi olduğunu ifade etti. Dağıtım gerçekleştirenler de kendilerinin saldırıya uğradığını ve şikayetçi olan taraf olduklarını söylediler. Bunun üzerine iki taraf da darp raporu alarak şikayetçi oldular.

Kızıl Bayrak / Gebze

Nestle işçileri taleplerini başkonsolosa ilettiler

Nestle işçileri 22 Ekim günü İstanbul'daki İsviçre Başkonsolosluğu önünde eylem yaptı.

Bursa Karacabey'de kurulu Nestle fabrikasında çalışan 28 işçi, Öz Gıda-İş Sendikası'na üye iken TİS sürecindeki ihanete tepki gösterdikleri için işten atılmıştı. İşten atılmalarının ardından Tek Gıda-İş'e üye olan işçiler 112 gündür direnişi sürdürüyor.

Eylem için Levent'teki başkonsolosluk önünde toplandı. Nestle direnişçileri ve Tek Gıda-İş üyelerinin yanısıra, eyleme, Sendikal Güç Birliği Platformu'ndan DERİTEKS, Belediye-İş, TÜMTİS üyeleri de katıldı. MESS TİS sürecinde sessiz kalan Türk Metal de eylemdeydi.

Eylemde, Nestle işçilerinin Karacabey fabrikası önünde direnişi sürdürdükleri, tüm yoksunluklarına rağmen su satarak, geceleri taksicilik yaparak yaşamaya çalıştıkları aktarıldı. Başkonsolostan şirketle görüşme ayarlaması talep edildi.

Açıklamanın ardından Tek Gıda-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Türkel söz aldı. Sermayenin hukuk tanımaz uygulamalarına "uluslararası saygınlığı olan Nestle"de de karşılaştıklarını söyleyerek sitem etti. Türkel işçilerin işe geri alınması üzerine genel söylemlerden ziyade, sendikal demokrasi vurgusunu öne çıkardı.

Türkel kendilerinin de bazen tepki duyan işçilerle karşılaştığını fakat işçilerin demokratik tepkilerini anlayışla karşıladıklarını öne sürdü. Cam grevi örneğine değinen Türkel, Tek Gıda-İş üyesi işçilerin greve devam etme iradesine rağmen sendikacıların sözleşmeyi imzaladıkları ve ihanete tepki gösteren öncü işçilerin işten atıldığı Kent Gıda grevi üzerine tek kelime etmedi.

Sendikal Güç Birliği Platformu adına konuşan TÜMTİS Genel Başkanı Kenan Öztürk de Nestle işçileriyle dayanışma içerisinde olacaklarını söyledi.

Nestle işçilerinin coşkusunun ve mücadele kararlılığının damga vurduğu eylem, işe geri dönüş talebini içeren mektubun başkonsolosa iletilmesiyle bitirildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

M&T Reklam'da mücadele sürüyor

M&T Reklam işçileri, 6 aya yakın bir süredir, tüm zorluklara rağmen direnişlerini sürdürüyorlar. Patron yoğun bir şekilde işçi kıyımı yaptığı gibi, haklarını veremeyerek de işçilerin mağduriyetlerini arttırıyor. Tazminatlarını alamayan işçiler eylem yaparken, direnişteki işçiler de sendikanın tutumuna rağmen kararlı olduklarını ifade ediyorlar.

Direnişe devam etmek için sendika tarafından veya bir dayanışma etkinliğiyle oluşturulacak fon ile bu sıkıntının aşılabileceğini söyleyen işçiler, bu konuda sendikanın sürekli önlerini kestiğini belirtiyorlar.

Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze Şubesi'nin bu tutumlarının arkasında yatan niyet de kısa bir zaman önce belli oldu. Şube tarafından Gebze'deki direnişin bitirileceği ve sadece Düzce'deki direnişe yola devam edileceğinin söylenmesi üzerine işçiler tepkilerini

ortaya koyuyorlar.

55 gün önce işten çıkartılan ve hala tazminatları verilmeyen 12 kişi var. Tazminatlarını alamayan işçiler, 20 Ekim günü fabrikanın güvenlik kabinini bastılar. Bunun üzerine işçilerin yanına insan kaynakları müdürü geldi. İşçiler oyalamanın sona ermesini, tazminatlarının derhal verilmesini istediklerini ifade ettiler. İşçilerin kararlı olduklarını vurgulamaları üzerine müdür, salı günü mesai bitimine kadar tazminatların yatırılacağını belirtti. Bunun üzerine işçiler eylemlerini bitirdiler.

İşçiler, hazırladıkları dövizleri kapının önüne dizerek patronun sendika düşmanlığını, haklarını gasp etmesini, kadın işçiyi dövdürtmesini teşhir ediyorlar.

Kızıl Bayrak / Gebze

Gençlik hareketine devrim

Tarihsel bir dönemden geçtiğimizi döne döne vurguluyoruz. Tüm dünyada emperyalist-kapitalist sistemin yaşadığı bunalım ve krizler, savaşlara, halk ve kitle hareketlerine, diktatörlerin, hükümetlerin devrilmesine neden olmakta, sistem yaşadığı krizden çıkışını dünyanın dört bir yanını savaş alanına çevirmekte bulunmaktadır. İşçiler, emekçiler ve gençler sisteme olan öfkelerini kitlesel ve militan bir şekilde ortaya koymakta, yeni bir dünya özlemini haykırmaktadır. Kitlelere din ve mezhep savaşları olarak yansıtılan, gerçekte ise emperyalist politikaların ürünü olan savaş ve saldırganlık politikaları bizzat emperyalistlerin eliyle yer yer işbirlikçi devletlerin veya besledikleri çetelerin eliyle yürütülmektedir.

Dünyada yaşanan bu gelişmeler dolaysız olarak Türkiye'ye de yansımakta ve etkilemektedir. Bunun en dolaysız örneğini geçen yılın Haziranı'nda yaşadık. Haziran Direnişi'nde kitlelerin ayağa kalkışına her birimiz tanıklık ettik, bizzat içinde yer alarak coşkusunu yaşadık, direnişe müdahale etme, yön verme çabası içerisinde yer aldık. Direnişin önemli bir bileşeni olan gençlik güçlerine devrimci müdahalenin sorunları ile karşılaştık, yaşam içinde çözmeye çalıştık. Gençliğin dinamizmini, öfkelerini, militanlığını devrimci politik temellerde örgütlenme çabasının somut adımlarını attık.

Gençlik hareketine genel bir bakış

Geldiğimiz süreçte genç komünistler olarak gençlik hareketini ve harekete devrimci müdahalenin sorunlarını tekrardan tartışmak, tartışmaları canlı tutmak güncel devrimci sorumluluğumuzun bir gereğidir. Bu sorumluluğun kendisi özellikle reformist ekseninde hareketi geriye çeken, dar grupçu, mezhepçi, küçük-burjuva kaygılarla hareketin sorunlarına ilgisiz kalan siyasal gençlik gruplarının olduğu yerde çok daha büyük önem kazanmaktadır. Gelişen süreçlerin, yükselen mücadelenin gereklerini yerine getirecek, onu kucaklayacak bir bakışa sahip olmayanların bozucu ve geriye çekici etkisinin kırılması gençlik hareketinin durumuna ve devrimci müdahaleye dair bir kafa açıklığı gerektirmektedir.

Unutmayalım ki, atacağımız adımlar tarihsel adımlardır. Böyle olmalıdır. Bugünün gençlik hareketi ve siyasal gençlik örgütleri tablosunda gençlik hareketine devrimci müdahaleyi, devrimci önderliği gerçekleştirmek görevi bizlerin omuzlarındadır. İdeolojik ve politik üstünlüklerimizi örgütsel düzeyde de, eylem kapasitesi ve kitleleri harekete geçirmede de göstermemiz gerekmektedir. Yapacağımız değerlendirmeler bu bakışla ele alınmalı, bu sorumlulukla gerekleri yapılabilir. Yoksa

kağıt üzerinde kalan değerlendirmelerin, hayata geçirilemeyen düşüncelerin ve politikaların bir anlamı olmayacaktır.

Son iki yıldır komünistlerin yaptığı değerlendirmelere dönüp bakıldığında gençlik hareketinin barındırdığı devrimci potansiyele sıklıkla vurgu yapıldığı görülecektir. Bu değerlendirmeler salt Haziran Direnişi'nin coşkusuyla yapılmış değerlendirmeler değildir. Ki bu tespit ve değerlendirmelerin bir kısmı Haziran Direnişi'ni önceleyen süreçte yapılmıştır: 2012 yılı sonunda yeni yılı karşılarken "2013: Kavga yılı olacak!" tanımlamamız, Nisan 2013'te yaptığımız değerlendirmedeki gençlik hareketinin içinde barındırdığı devrimci potansiyele yaptığımız vurgular ve reformizmin bu potansiyeli kucaklayacak bir ufka sahip olmadığı ölçüde hareket önünde engele dönüşeceği tespiti vb...

Haziran Direnişi'ni önceleyen süreçte "ODTÜ Ayakta", "Başkaldırıyoruz!" ve Dolmabahçe eylemleri ile gençliğin biriken öfkesi kendisine çıkış kanalları aramaktaydı. Haziran Direnişi ise bu çıkışın kitlesel bir hal aldığı, gençlik kitlelerinin barikat başında gelecekleri için dövüştüğü, bir dizi sorunu içinde barındırıyor da gençlik kitlelerinde korku duvarlarının yıkıldığı bir tarihsel süreç olarak yaşandı. Bugün gençlik hareketi üzerinde Haziran Direnişi'nin etkileri hala sürmektedir, fakat, direnişin yarattığı potansiyelin halen tüm sonuçlarına vardırılmadığını,

örgütlenmediğini ve devrimci kanallara akıtlamadığını görmek gerekiyor. Haziran sonrası toplanmaya çalışılan forumlar, Berkin Elvan eylemleri, Soma katliamı protestoları, üniversite işgalleri, ODTÜ'de yol eylemleri ve bugün İŞİD'in Şengal ve Kobanê saldırıları üzerinden cereyan eden militan çıkışlar gençlik hareketinin taşıdığı potansiyeli bir kez daha ortaya koymaktadır. Bunlar hiç de tesadüfi olaylar, süreçler değildir. Yaygınlaşıp, genişleyip süreklileşmeseler de gençlik hareketindeki potansiyelin somut karşılığıydılar. Görüldüğü üzere, bu devrimci potansiyel toplumsal gündemler üzerinden açığa çıkmaktadır.

Kobanê'den üniversitelere emperyalist savaş ve saldırganlık yanı başımızda!

Bugün gençlik emperyalist savaş ve saldırganlık ile gerici saldırılar kısılcındadır. Bunlar bir bütünü oluşturmaktadır. Emperyalizmin özellikle Ortadoğu üzerinden şekillenen hesaplarının ve müdahalelerinin bir parçası da Türkiye'dir. Türkiye'de gelişen bütün süreçler Ortadoğu coğrafyasından, emperyalist politikardan bağımsız ele alınamaz. Zira emperyalist-kapitalist sistem bir bütündür ve yaşadığı krizler ve politik gelişmeler dolaysız olarak Türkiye'yi de etkilemektedir.

Ortadoğu'daki savaş ve saldırganlığın her daim

Dincilerin müdahalenin sorunları

tarafı olmuştur Türk sermaye devleti. Ortadoğu coğrafyasında dinci akımlar bizzat emperyalistler tarafından güçlendirilip, donatılıp halkların üzerine salınırken aynı politikalar gereği Türkiye’de de benzer süreçler yaşanmaktadır. Hizbullah, El Kaide, El Nusra, ÖSO, IŞİD vb. İslami örgütlenmeler beslenirken, Türkiye’de de dinci gerici güçlendirilmektedir. Ülkenin dört bir yanında ve üniversitelerde IŞİD yanlılarının artan saldırıları, kendilerine zemin oluşturma çabaları emperyalist politikalarından ve bu politikaların sonuçlarından bağımsız ele alınmamalıdır. Olayları ve süreçleri birbirinden bağımsız ele almak yanlış sonuçlara ve yanlış mücadele hedeflerine çıkartır bizleri.

Türkiye toplumunun üzerine bir ağırlık olarak çöreklenen dinci gericiliğin hiç de kendinden menkul bir gelişim süreci geçirmedığı, sistemin bu çeteleri maddi ve manevi olarak özellikle besleyip onlara alan açtığı bilinmektedir. ‘60’larda, ‘70’lerde yükselen hareketin karşısına dinci gerici kontra örgütlenmeler çıkartılırken, dinsel gericilik ‘80 sonrası siyasal bir akım olarak güçlendirilmiş, gelinen yerde toplumsal bir güç haline getirilmiştir.

Gericilik bugün hala bizzat devlet eliyle ve desteğiyle, okullarımızda rektör-polis-ÖGB işbirliği ile örgütlenmektedir. Bu örgütlenme üzerinden ilerici-devrimci potansiyel boğulmak istenmektedir. Kobanê direnişi sürecinde ipleri salınan gerici çeteler açıktan saldırılar gerçekleştirmiş, birçok üniversitede ülkücü faşistler ve dinci-gerici örgütlenmeler kol kola girerek sol güçlere saldırmışlardır. Bu tablo hiç de Ortadoğu’da gelişen süreçlerden ve emperyalist politikalarından ayrı değildir. Bunun altını bir kez daha kalınca çizmek gerekiyor.

Bu böyle olduğu koşulda, her türden burjuva gericiliğine karşı yürütülecek mücadele de bu bakışla ele alınmalıdır. Kobanê’den üniversitelere emperyalist saldırganlık yanı başımızdadır. Emperyalist savaş ve barbarlık tehdidi hiç de bizden uzakta değildir. Bakın Kobanê’ye yapılan saldırıya karşı sokağa dökülenleri hedef alan devlet terörüne ve faşist kudurganlığa. Devletin azgın terörü ve gerici odakların el birliği ile gerçekleştirdiği katliamlara.

Tüm bu saldırganlığa ve faşist teröre rağmen gençlik güçlerinin, özellikle Kürt gençliğinin ciddi bir mücadele potansiyeli barındırdığını bu aynı süreçte bir kez daha gördük. Hem de politik esaslara dayalı bir reflekse sahip olarak. IŞİD’in Kobanê’ye saldırısının Türk sermaye devleti ve emperyalistlerle bağıni kuran politik bir gençlik kitlesi vardı sokaklarda. IŞİD’in, emperyalistlerin yönlendirmesi ile Kobanê’ye saldırısının hemen hemen bütün üniversitelerde eylemlere konu olması bu açıdan anlamlıdır.

DGB
1. Genel Kurulu
30 Kasım’da!

Baskıya, sömürüye, gericiliğe ve geleceksizliğe karşı

Devrimci Gençlik Birliği’nin kuruluşuna sen de omuz ver!

- Emperyalist-kapitalist sistem krizler, bunalımlar ve savaşlarla bir barbarlık dönemini daha yaşıyor. Emperyalistler ve işbirlikçi devletler, bu krizi aşmak adına dünyanın her yerini savaş alanına çeviriyorlar. İçinde bulunduğumuz bölge ise emperyalist savaş ve saldırganlık politikaları nedeniyle kan gölüne dönmüş durumda. Afganistan’da, Irak’ta, Libya’da ve bugün Suriye’de emperyalistlerin yağma ve egemenlik kavgası nedeni ile büyük bir yıkım yaşanıyor. Filistin halkı Siyonist barbarlığın pençesinde büyük acılar yaşamaya devam ediyor. **Bugün biz genç devrimciler, Denizler’den, İbrahimler’den, Mahirler’den devraldığımız devrim bayrağı ile emperyalizme karşı mücadeleyi büyütüyor, Devrimci Gençlik Birliği’ni kuruyoruz!**

- Kriz ve bunalımın pençesinde kıvranan kapitalist düzen kendi ömrünü uzatmak için; bir yandan savaş ve yağma politikalarına hız veriyor, öte yandan krizin faturasını işçi ve emekçilere fatura ederek çarklarını döndürmeye çalışıyor. Sermaye sınıfı, kendi kârları ve sefil çıkarları için emekçileri azgınca sömürüyor, açlığa ve sefalete sürüklüyor. Zenginlik ve yoksulluk arasındaki uçurum da katmerli sömürü sonucunda her geçen gün artıyor. **Bu nedenle bizler, çıkarları kapitalist düzene temelden karşıt olan işçi sınıfının yanında ve onun bir parçası olarak devrim mücadelesini büyütme için buluşuyoruz!**

- İşçi ve emekçileri sömürerek varlığını sürdüren asalaklar sınıfı, bu amacına ulaşmak için her türlü yonteme başvuruyor. Ezilen, sömürülen sınıfları bölüyor, etnik ve mezhepsel ayrımları kullanarak birbirine karşı kışkırtıyor, bu yolla kendisine karşı mücadele etmelerine engel oluyor. Bugün gerici

IŞİD’in katliamlarının, kardeş Kürt halkına ve ilerici-devrimci güçlere yönelik tırmandırılan faşist saldırıların, dinci-gerici çetelerin estirdiği terörün, ulusal, dinsel, mezhepsel, cinsel her türlü ayrımcılığın ve gericiliğin temel kaynağı kapitalist sistemdir. **Bizler, her türlü ayrımcılığa, gericiliğe, sınıfsal, cinsel, ulusal baskı ve eşitsizliğe karşı, emekçi halkların kardeşçe yaşadığı, sınıfsız bir dünya için buluşuyoruz!**

- Kapitalist düzen, gençliği dört koldan kuşatmakta, geleceğimizi karartmaktadır. Bunu, eğitimi bir hak olmaktan çıkarıp parayla alınıp satılan bir mal haline getirerek, ezberci yöntemlerle yaratıcılığımıza ket vurarak, yozlaştırıcı, bireyci, rekabetçi her türlü aracı kullanarak gerçekleştirmektedir. **Biz genç devrimciler, kendi çıkarları için cehalet yayan, gençliği yozlaştıran, uyuşturan bu düzene son vermek ve geleceğimizi kendi ellerimizle yaratmak için buluşuyoruz!**

- Denizler, Mahirler, İbolalar, Mazlumlar, bu topraklarda devrim için mücadele verdiler. Sınıfsız, sömürsüz, savaşsız bir dünya yaratmak hedefleri, onları sermaye düzeniyle karşı karşıya getirdi ve sermaye iktidarının katliamlarıyla güneşe gömüldüler. **Bizler, bu topraklardaki devrimci mirası sahipleniyor ve onların devrim mücadelesini bugün zafere ulaştırmak için buluşuyoruz!**

30 Kasım 2014’te DGB’yi kuruyoruz.

Özgürlüğümüzü elimizden alan, geleceğimizi çalan bu düzene karşı devrim bayrağını beraber yükseltelim!

Gençlik birliğe, devrime, DGB’ye!

Devrimci Gençlik Birliği

Kitleleri kucaklayacak devrimci önderliği yaratmak gerekiyor

Genç komünistlerin tüm bu gelişmeler karşısında kendisine ve sol güçlerin birliğine daralan değil, kitleleri harekete geçirecek bir bakışla hareket etmesi kritik bir önem taşımaktadır. Genel siyasal gelişmelerle gençlik hareketinin ve gündemlerinin bağına kuran, bu ekseninde geniş kitleleri harekete geçirmeyi ve kucaklamayı hedefleyen bir politik çalışmayı hayata geçirmek ise gelinen yerde yaşamsaldır. Temel ihtiyaçlara yapılan zamlarla eğitime ve savaşa ayrılan bütçenin bağına kurmaktan, üniversitelerde toplulukların mekansızlaştırılmasından sermayenin konumlanışına kadar bütün saldırılar bir arada gençlik kitlelerinin gündemine sokulmalı ve bu temelde örgütlenme zeminleri yaratılmalıdır.

İkinci olarak pasif eylem çizgisi terk edilmelidir. Gençliğin devrimci dinamizmini açığa çıkartacak bir bakışla hareket edilmelidir. Bunu söylerken kitleden kopuk bir eylem çizgisini değil, kitleleri kucaklayacak ve onlara önderlik edecek militan bir çizgi tartışması yapmaktayız. Dönelim İstanbul Üniversitesi'ne bakalım, İŞİD yanlılarının saldırıları karşısında gençliğin duyarlılığını harekete geçiremezsek sadece İÜ için değil, gençlik hareketi için büyük kayıplar olacaktır. Sermaye devleti sol ve ilerici akımlara, devrimci güçlere yaşam hakkı tanımamak için elinden geleni yapmakta, yasalarla, fiili zorbalıkla ve besledikleri faşist çeteler aracılığıyla azgınca saldırmaktadır. Bu saldırganlığı püskürtmenin yolu ise militan-kitlesele bir devrimci gençlik hareketi inşa etmekten geçmektedir.

Azgın devlet terörüne, faşist saldırılara ve gerici ablukaya karşı aktif bir direniş örgütlemek bugün elzemdir. İkincisi; bu saldırganlık karşısında etkin bir kitle faaliyeti örgütlemek, her türlü yol-yöntemle gericiliğin politik olarak alanlarını daraltmak saldırıları boşa düşürmenin bir başka yoludur. Bu aynı yaklaşım gençlik hareketinin diğer gündemleri açısından da geçerlidir. Kitlesele-militan bir eylem çizgisi, etkin bir kitle faaliyeti; yeni dönemin parolası bu olabilmelidir.

Maalesef ki gençlik hareketinin verili tablosu bu tutum ve eylem çizgisinden bugün için fazlasıyla uzaktır. Zira bugün yüzünü mücadeleye dönen, harekete geçen gençlik kitlelerinin büyük bir bölümü reformist sol güçler tarafından denetlenmektedir. Bu olgu hareketin militan-devrimci bir karaktere kavuşmasının önündeki en büyük engellerden birisi olmakla beraber aynı zamanda gençlik hareketinin bugünkü en temel zafiyet alanıdır. Hareketin bu tablosu genç komünistlerin omuzlarına fazlasıyla sorumluluk yüklemektedir. Zira gençlik hareketinde yaşanan bu zafiyetin genç komünistlerin sorumlulukları kapsamında bir mahiyeti bulunmaktadır. Genç komünistler gençlik içerisinde her geçen gün olgunlaşan devrimci potansiyelle buluşamadığı oranda gençlik hareketi içerisinde devrimci bir odak olma misyonunu gereğince yerine getiremeyecek, dolayısıyla hareketin verili tablosu ve zafiyet alanları yapısal olarak varlığını sürdürmeye devam edecektir.

Siyasal gençlik gruplarından yansıyan apolitizm ve dar-grupçuluk

Bu noktada siyasal gençlik gruplarına dair de bir şeyler söylemek gerekiyor. Gençlik hareketi bünyesinde yukarıda bahsettiğimiz zayıflıkların, zafiyetlerin farklı vesilelerle bir parçası ve tarafı olan siyasal gençlik grupları bulunmaktadır. Kayıt

Genç komünistler gençlik içerisinde her geçen gün olgunlaşan devrimci potansiyelle buluşamadığı oranda gençlik hareketi içerisinde devrimci bir odak olma misyonunu gereğince yerine getiremeyecek, dolayısıyla hareketin verili tablosu ve zafiyet alanları yapısal olarak varlığını sürdürmeye devam edecektir.

döneminde açılan masalar, yürütülen faaliyetler üzerinden bakacak olursak, sol güçlerden yansıyan tam bir apolitizm olmuştur. Dağıtılan bildirilerden gençlikle kurulan bağa, sohbetlere bu yansımaktadır. Bildiri ve broşürlerinde politik gündemlerden çok nerede yemek yenir, ulaşım nasıl sağlanır, öğrenci kartı nasıl çıkartılır, yaşam nasıl ucuza getirilir, çay nerede içilir, neresi gezilir, gibi sorulara yer veren gençlik örgütlenmesi azımsanmayacak sayıda.

Bizim gözümüzden kaçmış olabilir ancak gördüğümüz kadarıyla emperyalist savaş ve saldırganlık, artan baskı ve devlet terörü, tırmanan gerici saldırganlık hemen hiçbir siyasal gençlik grubunun gündeminde değildi. Bu bir yanı sıra dar-görüşlülük ve bakışsızlık olduğu kadar apolitizmdir aynı zamanda. Peki, bu mudur hedefi 'devrim' olan, bir dizisinin isminde "devrimci" nitelemesi bulunan siyasal 'özne'lerin kitlelere verebileceği? Maalesef ki budur. Böylesi bir atmosferde düzen güçleri ve birçok gerici örgütlenme açıktan çalışma yürütecek alan bulmaktadır kendine. Ülkü ocaklarından AGD'ye, cemaatlerden polise ve AK Gençlik'e kadar kayıt masaları açılması bunun ifadesidir. Bunlara karşı yanıt öncelikle politika üretmek verilir. Bunu yapmadığında vereceğin 'militan' yanıt da politikaya hizmet etmeyecektir, düzen güçlerine çok daha fazla alan açılacaktır.

Genç komünistler olarak sorumluluğumuzun farkına varalım...

Sonuç olarak şunu söylemek gerekiyor ki, tüm bu tablolarına rağmen küçük-burjuva reformist grupların gençlik içerisindeki etki alanı komünistlerinkinden daha fazladır. Bu olgu dönüp kendi çalışmamıza, pratiğimize döne döne bakmayı gerektirmektedir.

Biz genç komünistlerin dünyaya ve gençlik hareketine bir bakışımız var. Bu temelde ürettiğimiz politikalarımız var. İddiamız var. İrademiz var. Harcadığımız tartışmasız bir emek var. Ancak yetmez! Bunları kitlelerle buluşturacak, kitlelerle bağ kuracak, onlarla nefes alacak bir çalışma yürütebilmeliyiz.

Durup-dinlenmeden faaliyet yürütüyor olabiliriz. Buna saygı duymak gerekir. Ancak bu yeterli değildir. Olumsuz yanıtlar alsak da, ilk elden kazanımlar elde edemsek de her seferinde enginleri fethetme ruhuyla yüzümüzü kitlelere dönmeliyiz.

Sorumluluğumuz büyük. Başta da söyledik, gençlik hareketine ve tarihe karşı sorumluyuz. Son iki yıldır yoğun bir çaba içerisinde olduğumuz Devrimci Gençlik Birliği politikamızın ete-kemiğe büründürüldüğü bir dönemdeyiz. Kitleleri kucaklamaktan bahsediyoruz. Kendimize ve çevre-çeperimize daralan bir birlikten bahsetmiyoruz. Gençlik hareketinin ihtiyaçları ortadadır. Bugün için sorun bu ihtiyaçları karşılayacak devrimci bir bakış ve çalışma tarzını oturtmaktır. Bunun önündeki tek engel, rutinler, kalıplar ve alışkanlıkların gücüdür. Bunu açıkça söyleyelim. Biz gerçek manada ortaya koyduğumuz politik bakışı kitlelere taşıyacak bir çalışma oturtursak, ne düzen güçleri, ne de reformizmin bozucu, dalgakıran etkisi önümüzde duramayacaktır.

Bunun en yakın örneği kendi tarihimizdir. '80 yenilgisinin ardından, yenilgi ve tasfiye döneminde ortaya çıkan bir hareket olarak bugün geldiğimiz nokta bunun en dolaysız kanıtıdır. Bugün bir partiyiz. Bir elin parmaklarını geçmeyecek sayıda insanla yola çıkan fakat bugün adı direnişlerle anılan, işçi sınıfı, sınıf mücadelesi denildiğinde akla ilk gelen bir parti var bu topraklarda. Gençlik alanında da bu böyledir. Çalışmamızın zayıfladığı, yer yer birkaç yıl ara verildiği yerlerde dahi adımız, bakışımız şu veya bu düzeyde biliniyorsa eğer bu yarattığımız ideolojik-politik etkidendir. Biz bu etkiyi kitlelerin en geri olduğu durgunluk dönemlerinde yarattık. Biz örgütsel şekillenişimizi koca koca örgütlerin devrimci saflardan çekildiği, düzene koştuğu dönemlerde yarattık.

Evet son söz olarak şunun altını bir kez daha çizmekte fayda var: "Sonuç alamıyoruz" diye bir şey yoktur! Sonuç alınır. Doğru bakışa, iradeye ve çalışma tarzına sahipseniz er ya da geç sonuca ulaşırsınız.

Genç Komünistler

(Ekim Gençliği'nin 15 Ekim-15 Kasım 2014 tarihli 153. sayısından alınmıştır...)

Liseli meclisleri sesleniyor: “Sen de varsın!”

Emperyalist saldırganlığın, sosyal yıkım saldırılarının, baskı ve terörün arttığı böylesi bir dönemde bunun liselilere yansımaları daha açık bir biçimde görülmektedir. Eğitimde gericileştirilmenin ‘80’lerden bu yana atılan adımların somutlanması bugün için 9 yaşında türban takma serbestliği ve imam hatiplerin sayısının artırılması olmaktadır.

“Kindar ve dindar” bir nesil yetiştirilmenin yolunun liselerden geçtiğinin farkında olan sermaye iktidarı birçok politika ile liselileri kuşatmaya çalışmaktadır. Eğitim sisteminin niteliksizliği ve anti bilimselliği eğitim kurumlarına duyulan güveni sarsmaktadır. Yıllardır yap-boz tahtasına dönüşen eğitim ve sınav sistemi artık çökme sürecini yaşamaktadır. Ne zaman bir değişiklik yapılsa sürecin tıkandığı görülmektedir. TEOG yerleştirmelerinden yeni açılan ve dönüştürülen imam hatiplerin boş kalmasına, pıtrak gibi çoğalan özel okulların tercih edilmemesine varana dek birçok durum tepkiye ve öfkeye yol açmaktadır.

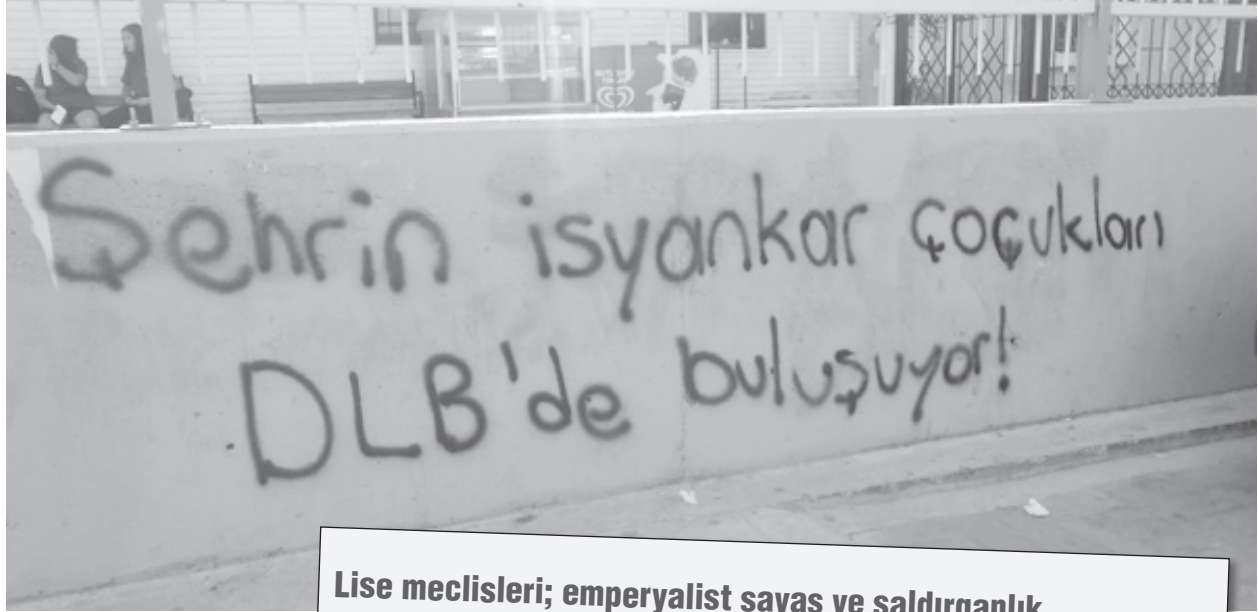
Bu tepki ve öfkeyi liseli gençliğin kucaklayıp bir güce dönüştürmesi ihtiyacı ortadadır. Bu durum karşısında politik refleksli müdahaleler sürecin önünü açabilmektedir. Okul kayıt dönemlerinde birçok okulun önünde veliler, öğretmenler ve öğrenciler gerek dönüşümlere, gerekse kayıt döneminin zorlanmalarına karşılık eylemli tepkiler ortaya koydular. Son dönem açısından Kobanê sürecine liseli gençlik cephesinden politik mahallerde olan okullarda bir tepki açığa çıktı. Bu tepkiler genel bir hareketliliğe yol açmadığı ölçüde çok cılız kalmaktadır. Liseli gençlik hareketinin ivmeleri bizlere göstermektedir ki bu alan kitlesel, örgütlü bir tepkinin mayalandığı bir zemindir. Tüm bunlarla birlikte geçtiğimiz yılın hareketliliğini incelemek ve ders çıkarmak önümüzdeki dönem açısından tayin edici olacaktır.

Liseli gençlik hareketinin gösterdikleri ve DLB

Liseli gençlik yönünden geçtiğimiz sene, bir hayli hareketli geçti. Liseliler politik süreçlere müdahalelerde bulunarak, toplumsal mücadele içerisinde “biz de varız” dedi. Liseli gençlik hareketi bakımından liseliler ‘90’ların ortalarından itibaren toplumsal süreçlere katılım konusunda ilk defa bu kadar kitlesel olarak alanlardaydılar.

Haziran Direnişi öncesinde şifre skandalları üzerinden sokağa çıkan liseliler her zaman bir mücadele dinamiği oldular. Bir senenin pratiği bu anlamda ışık tutmaktadır. Haziran Direnişi’nde barikatların en önünde, eylemlerin geniş bir kesimini oluşturduklar. Berkin Elvan’ın katledilmesinin ardından boykotlar örgütleyerek cenazeye kitlesel bir biçimde katıldılar. Okul içlerinde kendi eylem tarzlarını, biçimlerini ürettiler. Soma katliamının ardından kitlesel tepkiler ortaya koydular.

Liseli gençlik hareketinde yaşanan kıpırdanmalar ve liseli gençliğin dinamizmi sistem tarafından da bir hazırlıkla karşılandı ve karşılanmaya devam ediyor. Devamsızlık hakkının sınırlandırılması, eylemliliklere

Lise meclisleri; emperyalist savaş ve saldırganlık politikalarının, emekçi halklara sıkılan kurşunların karşısında durma çağrısıdır. Meslek liselerini “memleket meselesi” ilan edip, ucuz iş gücü olarak alınıp satılmanın, stajlarda öldürülmenin karşısında durma çağrısıdır.

katılan öğrencilerin fişlenmesi, destek veren öğretmenlerin okullardan sürülmesi, disiplin cezalarının artırılması vb. birçok uygulama liseli gençliğin devrime kazanılma potansiyeline darbe vurmak adına ortaya koyulmuştur. Geçtiğimiz seneye kadar mayalanan kıpırdanma toplumsal mücadelede kendine bir yol bulabildiği oranda liselilerin siyasal sahnede yerini aldığı göstergesidir. Hem de salt akademik-demokratik sorunlardan kaynaklı değil tam da tüm toplumu ilgilendiren gündemler üzerinden bunu görebiliyoruz. Bu açıdan bakarak Devrimci Liseliler Birliği politikasının hayatta nereye tekabül ettiğini kavramak ve geliştirmek gerekmektedir.

Düzenin tüm baskı politikaları ve gençliği kuşatan örgütlü yapısı karşısında devrimci bir alternatif olarak Devrimci Liseliler Birliği durmaktadır. Devrime hazırlığın liseliler cephesinden adımları olan DLB, en geniş kesimleri ile gençliği devrime kazanmanın olanağıdır.

Liseli gençliğin kendine özgü konumundan kaynaklı birçok alanda farklı deneyim ve pratiklere sahiptir. Bunlardan kaynaklı lise meclisleri Devrimci Liseliler Birliği’nin politik ve pratik hattını belirleyen bir zemin olmak durumundadır. Yeni dönem liseli gençlik hareketi adına ve liseli gençliği devrime kazanmak adına lise meclislerini kurmak, liseli yoldaşlarımızın sözünü söyleyebildiği, inisiyatif kullanabildiği alanlara dönüştürmek acil ihtiyaçlarımız arasındadır.

Düzenin baskı politikalarının artması aynı zamanda liselilerde olan potansiyeli daha da görünür kılmaktadır. Devrimci Liseliler Birliği politik ve pratik olarak bu potansiyeli yakalamaya ve değerlendirmeye kilitlenmiştir.

Bir kürsü lise meclisleri

Düzen liselilere yönelik sistemli bir baskı politikası

işletmektedir. Okul-aile-dershane üçgeni arasında sıkıştırmaya çalışmaktadır. Lise meclisleri liselilerin kendini ifade edebileceği, tartışabileceği, karar verip uygulayabileceği alanlardır. Liseli gençliğin yok sayıldığı bir düzlemde “sen de varsın!” diyerek liselileri mücadeleye çağırmanın bir aracıdır.

Lise meclisleri; emperyalist savaş ve saldırganlık politikalarının, emekçi halklara sıkılan kurşunların karşısında durma çağrısıdır. Meslek liselerini “memleket meselesi” ilan edip, ucuz iş gücü olarak alınıp satılmanın, stajlarda öldürülmenin karşısında durma çağrısıdır. Okullarımızda müşteri olmanın karşısında, parayı karşılamadığı için temizlik yapan ailelerimizin emeğine sahip çıkmak çağrısıdır. Sınav stresinden kaynaklı intihar ettirenlere karşı yaşamı savunma çağrısıdır. Gezi’de, Berkin’de, Soma katliamında düzenin, polisin, patronların karşısında barikat başlarında “gelecek ve özgürlük” kavgasında olma çağrısıdır.

Lise meclisleri liselilerin inisiyatif ve yaratıcılıklarını geliştirebileceği ve politik olarak güce dönüşmenin güvencesi olarak önümüzde durmaktadır. İl il, okul okul öreceğimiz lise meclislerimizle liseli gençlik hareketini yaratma konusunda adımlar atacağız. Katılım sayısına takılmadan ve ulaşabildiğimiz oranda kitlesel olarak lise meclislerini güçlendireceğiz. Düzenin baskı cenderesinin kırıldığı noktalar da, kitlesel olarak liseli gençliğin alanları doldurduğu durumlarda lise meclislerinin ne kadar işlevli bir araç olarak kullanıldığını gösterecektir.

Düzenin liselileri hiçe sayan politikalarına karşılık “sen de varsın” diyoruz. “Biz de varız” dediğimiz günlere beraber yürümek için.

Devrimci Liseliler Birliği

Meclisler toplanıyor, DGB genel kurula yürüyor...

Türkiye'nin birçok ilinde toplanan Devrimci Gençlik Birliği (DGB) meclisleri, çalışmalar ve genel kurul sürecini değerlendiren tartışmalar yürüterek, gündemler üzerinden planlamalar yaptılar.

Ankara

22 Ekim'de gerçekleştirdiği toplantıda ilk olarak gençliğin devrimci birlik ihtiyacı ve bunu karşılamak için DGB'nin misyonu üzerine bir konuşma gerçekleştirildi.

TGB'nin son dönemde birçok üniversitede yarattığı provokasyonları DTCF'de de devam ettirmesini ele alan DGB, yaratılmaya çalışılan şovenist atmosfere karşı çetelerin teşhir edilmesi ve gençlik içerisindeki alanlarının politik müdahalelerle daraltılması vurgusu yaptı.

6 Kasım'da alanlarda olmanın önemi ele alınarak sürdürülen toplantıda, Ankara yerelinde henüz bir adım atılmamasının özeleştirisi yapılarak, "YÖK ve nasıl bir eğitim istiyoruz" başlığı ile yerellerde ve merkezde söyleşiler örgütlenme kararı alındı.

30 Kasım'da İstanbul'da gerçekleşecek olan DGB Genel Kurulu'nu da gündemine alan meclis, genel kurula dair politik hedefleri ve çalışmalarını tartıştı.

DGB faaliyetinde yayınların ihtiyacı ortaya konularak, Beytepe'de ayrı bir fanzin çıkartılırken, Ankara içinde toplamda işçi ve öğrenci gençliğin kullanabileceği bir yayın çıkartma kararı alındı. Sosyal medyanın kullanımı üzerine planlamalar yapıldı.

Toplantıda en canlı tartışmalara sahne olan konu başlıklarından birisi de eğitim oldu. Her yerelin kendi içerisinde okuma grupları kurması kararı alındı. Bunun yanı sıra, iki haftada bir toplumsal gündemler üzerine söyleşiler gerçekleştirilecek.

Logo üzerine yapılan tartışmaların ardından meclisin iki haftalık periyotlarla toplanması kararı alınarak toplantı sona erdirildi.

İzmir

18 Ekim'deki toplantı "Sessizliğe çığlık, karanlığa ışık, emperyalizme karşı Deniz ol!", "Emperyalizm yenilecek direnen halklar kazanacak!", "Biji berxwedana Kobanê!" şiarlı ozalitletlerle duvarları donatılan Gençlik Kültür Evi'nde gerçekleştirildi.

Açılış konuşmasıyla başlayan meclis toplantısı, gençlik hareketinin analizi üzerinden DGB'nin hangi ihtiyacın ürünü olarak ortaya çıktığını anlatan DGB Geçici Yürütme Kurulu adına katılan bir DGB'linin sunumuyla devam etti. DGB'nin örgütlenme hattı, ilke ve işleyiş tarzı masaya yatırılarak canlı tartışmalarla

toplantı ilerledi.

Tartışmaların ardından, bir sonraki meclis toplantısının 15 Kasım'da gerçekleştirilmesi, bu tarihe kadar birim meclislerinin ilke ve işleyiş üzerine tartışmalar yürütmesi, ayrıca her birimin bir başlığı gündemleştirerek il meclisine sunması kararlaştırıldı.

Geçici Yürütme Kurulu'ndan bir DGB'li ise, DGB Genel Kurulu üzerine bir aktarım gerçekleştirerek, genel kurulu örgütlenme sürecinin DGB'nin gençlik kitleleriyle buluşmasını sağlayacak politik ve pratik bir süreç haline getirilmesi gerektiğini vurguladı.

Meclis toplantısında son olarak, yayın ve logo tartışması yürütülerek, buna dair fikir ve öneriler alındı.

Çukurova

19 Ekim'de toplanan DGB Çukurova Meclisi, açılış konuşması ile başladı. Ardından DGB Geçici Yürütme Kurulu üyesi, DGB'nin kuruluş sürecine ilişkin bir sunum yaptı. DGB'nin ilke ve işleyişinin de ayrıntılı bir şekilde ele alındığı toplantıda yerellerde yapılması gerekenlere işaret edildi.

DGB'nin genel kurul süreci hakkında da bilgi verilerek, genel kurula hazırlık yönünde yapılması gerekenlere değinildi. Bir yürütmenin oluşturulduğu meclis toplantısında soru ve cevaplarla gençlik örgütlenmesi üzerine canlı tartışmalar yürütüldü.

Manisa

Manisa'da "Sessizliğe çığlık, karanlığa ışık, emperyalizme karşı Deniz ol!" şiarıyla düzenlenen DGB Manisa Meclisi'nin ilk toplantısı, 19 Ekim'de İşçi Kültür Sanat Derneği'nde gerçekleştirildi. Toplantı DGB Manisa temsilcisinin, emperyalist saldırganlık, halkların direnişi ve Kobanê, devamında Haziran Direnişi'ndeki gençliğin rolünü içeren açılış konuşmasıyla başladı.

Ardından DGB temsilcisi, DGB'nin hedefleri ve işleyiş hakkında ayrıntılı bir aktarım yaptı. Üniversite ve liselerde ayrıca genç işçilerin çalıştığı fabrikalarda DGB çalışmasının nasıl yürütülmesi gerektiği üzerine pratik ve somut tartışmalar gerçekleştirildi.

İkinci bölümde, DGB temsilcisi 30 Kasım'da İstanbul'da toplanacak DGB Genel Kurulu hakkında bilgi verdi. Genel kurul üzerinden yapılan planlamadan sonra, yürütme seçildi. Coşkulu ve verimli geçen toplantı İKSD Müzik Topluluğu'nun verdiği müzik dinletisiyle bitirildi.

Kızıl Bayrak / Ankara-İzmir-Adana-Manisa

DLB faaliyetleri...

İzmir

İzmir'de Devrimci Liseliler Birliği'nin Kobanê'yle dayanışmayı büyütme amacıyla başlattığı imza kampanyası okullarda sürerken devrimci liseliler Karşıyaka'da stand açtı. Ajitasyon konuşmaları eşliğinde toplanan imzaların yanı sıra masada yerel liseli yayını "İsyan"ın emperyalist savaş gündemli 5. sayısı da kullanıldı. Kobanê'ye saldıran gerici IŞİD çetelerinin teşhir edildiği, direnişin selamlandığı yayının yanı sıra katliamların teşhir edildiği resim sergisi Karşıyakalılarca ilgi gördü.

Gebze

Gebze Devrimci Liseliler Birliği, Gebze Çarşı'da açılan standda yürüttükleri faaliyetle halkların kardeşliğini büyütme çağrısı yaparak "Savaşa değil, eğitime bütçe istiyoruz!" başlıklı imza kampanyasını devam ettirdiler. Ayrıca dağıtılan bildirimlerle de Kürt halkıyla dayanışma çağrısı yapılarak "Emperyalist savaşa hayır!" denildi. *Kızıl Bayrak* ve *Liselilerin Sesi* dergisinin de satışı gerçekleştirildi.

Liselilerin Sesi / İzmir-Gebze

DLB'den kararlar

Devrimci Liseliler Birliği, gerçekleştirdiği toplantılar ile siyasal gündemlerin değerlendirmesini yaparak önümüzdeki günlerde gerçekleştireceği faaliyetleri planladı.

Gebze

Liselilerin Sesi dergisi okurlarının ve DLB'lilerin yaptıkları toplantıda, Kobanê direnişi, Kürt halkıyla dayanışmanın güçlendirilmesi gerektiği, ikinci olarak staj sömürüsüne karşı mücadele ön plana çıktı.

Bu çerçevede bir süredir devam eden "Savaşa değil, eğitime bütçe istiyoruz!" başlıklı imza kampanyasına devam edilmesi gerektiği belirtildi. Staj sömürüsüne karşı da, örgütlü mücadele çağrısının daha güçlü bir şekilde devam etmesi gerektiğinin altı çizildi.

Son olarak, DLB'nin Ankara ve İzmir'de gerçekleştirdiği lise meclisi çalışmalarını deneyimlerini de inceleyen liseliler, Gebze Lise Meclisi'nin toplantı tarihini ise, 2 Kasım Pazar günü saat 13.00 olarak belirlediler.

Dikmen

Dikmen Devrimci Liseliler Birliği'nin, önümüzdeki dönemin planlaması için gerçekleştirdiği toplantıda kitle çalışmasına ağırlık vermenin önemine değinildi. Dikmen'de faaliyetin altyapısını oluşturmanın ve tanınırlığı sağlamanın gerekliliği üzerine vurgu yapıldı. Pazar satışlarına, lise çıkışlarında satışlara ve ev gezmelerine yoğunlaşmak ve *Liselilerin Sesi*'nin yaygın dağıtımını yapmak gerektiği ifade edildi. Öte yandan söyleşilerin ve eğitim çalışmalarının da tüm hızıyla sürmesi gerektiği belirtildi. Evrensel Koleji Öğrenci Birliği'nin de bulunduğu toplantı, yerel yayın Anka'yı beslemenin önemi üzerine yapılan vurgularla sonlandırıldı.

Liselilerin Sesi / Gebze-Dikmen

Faşizme karşı omuz omuza!

Gerici-faşist grupların saldırı polis-ÖGB desteğiyle sürüyor, devrimci ve ilerici öğrenciler mevzilerini savunuyor.

Gericiğin, baskının bir parçası olan dinci ve faşist gruplar, üniversitelerde etki alanı oluşturmaya başladıkları anda ilerici, devrimci öğrencilere yönelik saldırılar başlatmakta geç kalmıyorlar. Üniversite yönetimi, polis ve ÖGB'nin uzantısı olan faşist grupların saldırıları karşısında birleşik bir tepki veren devrimci, ilerici öğrenciler ise mevzilerini savunuyorlar.

İÜ'de gerici çetelerden tehdit

22 Ekim sabah saatlerinde, Kobanê konulu foruma çağrı yapan ozalitler Fen-Edebiyat Fakültesi'ne asıldı. Hergele Meydanı'nda devrimci ve ilerici öğrencilerin yanına gelen biri Yasin isimli iki çeteci, afişlerden rahatsız olduklarını, afişin asılmasına izin vermeyecekleri tehditlerini savurarak uzaklaştılar.

Çeteciler okulda iken Fen Fakültesi kapısından içeri giren çevik kuvvet polisleri otoparkta saldırıya hazır bekledi. Hergele Meydanı'na gelen sivil polisler de öğrencilere saldırmak için fırsat kolladılar. Çeteciler gittikten sonra devrimci ve ilerici öğrencilerin yanına gelen ÖGB amiri çete saldırılarında kendi rolü yokmuş gibi "tarafsız" görünmeye çalıştı. Ardından afiş çalışması sürdürüldü.

DTCF'de TGB saldırısı

Anakara Üniversitesi Dil Tarih Coğrafya Fakültesi'nde (DTCF) Düşünce ve Edebiyat Topluluğu adı altında örgütlenen ulusalcı çetenin, örgütlediği gerici etkinliğin afişini yapmasına DTCF öğrencileri müdahale etti.

Ulusalcı çete bu durum karşısında "Okulda kavga istemiyoruz!" sloganı ile ortamı provoke ederek, okula gizlice soktukları sopaları çıkarıp DTCF öğrencilerine saldırmaya kalktılar. Saldırı, aralarında DGB'lilerin de bulunduğu devrimci ve ilerici öğrenciler tarafından püskürtüldü. Okulda kalmakta direnen ulusalcı çete her zamanki gibi polisle anlaşarak okulu terk etti.

Daha sonra Orta Bahçe'de toplanan devrimci ve ilerici öğrenciler, ulusalcı çetelerin "kavga istemiyoruz" dedikten sonra sopa çıkarmalarının gerisindeki amaçları ve polisle yaptıkları işbirliğini teşhir ettiler.

EÜ'de polis destekli faşist saldırı

Ege Üniversitesi'nde "öğrenci toplulukları" adı altında "Atatürk ve Bayrak yürüyüşü" yapan gruptan ayrılan 30 kişilik ülkücü faşist grup Edebiyat Fakültesi'ndeki devrimci ve ilerici öğrencilere saldırmaya çalıştı. Yürüyüşten önce okulda polis, çok sayıda sivil polisle TOMA'larla faşist grubu korumak için hazırlık yaptı.

Fakülteye yönelen faşist grup devrimci ve ilerici öğrenciler tarafından püskürtüldü. Bunun üzerine çevik kuvvet polisleri fakülte'deki öğrencilere saldırdı. Fakülte içine giren öğrenciler, polisin geri çekilmesiyle birlikte polisin okuldan uzaklaştırılması için tekrar binanın önünde, sloganlarla bekleyişlerini sürdürdüler. İHD ve akademisyenlerden oluşan heyetin dekanla görüşmesi sonucu polis okuldan çıkarıldı.

UÜ'de TGB ve ÖGB saldırısı

Uludağ Üniversitesi'nde, TGB'liler ve Atsızlıklar'dan

oluşan faşist gruplar bir araya gelerek Mediko önünde stand açan Öğrenci Kolektifi üyelerine "Bunlar PKK'li" diyerek saldırırken, yaşanan arbedenin ardından ÖGB de öğrencilere ikinci saldırıyı gerçekleştirdi.

Bu arbedeyi fırsat bilen üniversite yönetimi "üniversitenin huzurunu sağlamak" için izinsiz stand açılmayacağını söyledi ve standların kaldırılması için süre verdi. Saat 14.00'e kadar standlarını açık tutacaklarını belirten Genç-Senlilere ise ÖGB'ler saldırdı. ÖGB ile yaşanan arbede esnasında TGB'liler yemekhanenin merdivenlerine asılan afişleri yıktılar. ÖGB de üniversitedeki afişleri yırttı. Faşist saldırı Mediko önünde bulunan öğrencilere teşhir edildi.

Ekim Gençliği / İstanbul-Ankara-İzmir-Bursa

EÜ'de yurt protestosu

Ege Üniversitesi Kampüsü içerisinde bulunan Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu'nda kalan kadın öğrenciler, barınma koşullarına, yurtların ticarethane gibi işletilmesine ve baskılara tepki göstererek eylem yaptılar.

Öğrenciler adına açıklama yapan Ayşegül Yıldırım, şunları söyledi: "Yemek ve kantin fiyatları sürekli artıyor. Yemekler sağlıksız çıkıyor. Yurt memurları tarafından tehdide uğruyoruz. Kameralar ve fotoğraflarla bizi çekip fişliyorlar. Yurt yetkililerine yemekhane ile ilgili problemler ile gittiğimizde sert tepkilerle karşılaşıyoruz. Bunlardan şikayetçiyiz. Yattığımız odaların daha temiz ve sağlıklı olması gerekir. Yatak ve bazarlarımızın onarımına ihtiyacı var. Bu sorunlarımız giderilmedikçe eylemlerimize devam edeceğiz."

Tepki su fiyatını düşürdü

Ankara Evrensel Koleji'nde öğrenciler, kantin yönetimine 75 kuruş olan su fiyatlarının düşürülmesini talep etmişlerdi. Bunun üzerine kantin yönetimi "bir kuruş dahi indirim yapmayacaklarını" söylemişti. Devrimci Liseliler Birliği'nden (DLB) öğrenciler de su fiyatlarının düşmesi amacıyla bir imza kampanyası örgütlemeye, yetersiz olursa ardından kantin boykotuna geçme kararı almışlardı.

Bu çalışma kapsamında lisedeki bütün sınıflar ajitasyonlar eşliğinde dolaşarak imza toplandı. Ders esnasında sınıflara girilerek suyun en temel ihtiyaç olduğu, buna rağmen kantincinin bundan rant

sağlamaya çalıştığı anlatıldı. Ayrıca yemekhanede ve teneffüslerde sınıflarda öğrencilerle sohbetler gerçekleştirildi. Kampanyayı birçok öğretmen de destekledi. Birçok sınıf ajitasyon konuşmalarına alkışlarıyla destek verdi. Günün sonunda yaklaşık 260 imza toplanarak okul müdürlüğüne verildi. Ardından okul başkanı aracılığıyla yapılan bir açıklamada su fiyatlarının bundan böyle 50 kuruş olacağı söylendi. Okul öğrencilerinin tam desteği sayesinde kantinciye geri adım attırılmış oldu.

Liselilerin Sesi / Ankara

Avrupa'da Kobanê'yle dayanışmanın dersleri ve kazanımları

Şengal katliamı kısa süre önce gerçekleşmişti. Kana ve katliama doymayan IŞİD çetesi bu kez Kobanê'ye saldırdı. IŞİD çetelerinin başlattığı saldırıya karşı başta Kürt halkı olmak üzere büyük bir duyarlılık oluştu. Bir anda Türkiye ve Kürdistan'da olduğu gibi Avrupa'da da Kürtler, yerli ve göçmen emekçiler, ilerici ve devrimci güçler sokaklara çıktılar. Avrupa'da her yer Kobanê, Kobanê direnişiyle dayanışma eylemlerine sahne oldu. Gösterilerde IŞİD çetesini ve arkasındaki güçleri, en çok da Türk sermaye devletini protesto ettiler. Öfkeliydiler ve bu yüzden de alanlarda var güçleriyle IŞİD çetesine ve sermaye devletine dönük öfkeli sloganlar attılar.

Kobanê direnişiyle dayanışma amaçlı bu eylemler giderek bir rutine dönüştü. Çoğunlukla Kürt kurumlarının, bazen de ilerici ve devrimci güçlerin sosyal medyayı da etkin biçimde kullanarak yaptıkları çağrılar, verilen adresler ve belirtilen saatler bu gösterilerin gerçekleşmesi için yeterli oluyordu.

Gerçekten de sürekliliği olan yaygın, yoğun, kitlesel, öfkeli, coşkulu bir atmosferin hakim olduğu hareketlilik yaşandı. Tüm bu bakımlardan aynı kitleselliği yakalayamadı ama Haziran Direnişi sırasındaki hareketliliği anımsattı. Son günlerdeki gelişmelere bağlı olarak bir parça durulsa da bu hareketlilik devam ediyor.

Direnış sadece Kürtleri değil, "herkesi" birleştirdi

IŞİD'in saldırısı Rojava/Kobanê'nin şahsında dosdoğru Kürt halkının kazanımlarına dönük bir saldırıydı. Kırılmak istenen Kürt halkının özgür iradesiydi. Ayrıca bu kez sadece katliamla yetinilmeyecekti. Dahası Kobanê şahsında, dört sömürgeci devletin sınırlarına hapsedilmiş, her türlü ulusal haktan yoksun Kürt halkının geleceğe dönük istem ve özlemleri ayaklar altına alınarak, onurları kırılarak, teslim alınmak isteniyordu. Kürt kitlesi saldırıyı böyle algıladı. Saldırının kendi geleceği bakımından bu yaşamsal niteliği her yerde tüm Kürtleri hareketlendirdi, birleştirdi ve Kobanê etrafında direnişe geçirdi. İlk kez doğulusu, batlısı, kuzeylisi ve güneylisi ile Kürtler'in iç birliğinin sağlanmasının imkanları ortaya çıktı. Hiç değilse Güneyli Kürtlerle İran, Suriye ve Kuzeyli Kürtler ve Kürt örgütleri arasında da öteden beri var olan soğuk ve mesafeli duruş bir parça kırıldı. Bu ise onları Kürt kimliği ve davasına daha bir sıkı ve de istekli biçimde Kobanê'ye sahip çıkmaya yöneltti. Avrupa'daki Kobanê ile dayanışma eylemlerinin ve çalışmalarının tümünde bu görüldü.

Dikkate değer olan ise, bu kez davayı sahiplenenlerin, alanlara çıkıp protestoda bulunanların sadece politik ve az-çok duyarlı olanlarla sınırlı olmaması idi. Bu kez sıradan olanlar da dahil tüm Kürtler sahipleniciydi, hepsi Kobanê etrafında birleşti, neredeyse hepsi sokaklara çıktılar. Bu bir yenilikti ve elbetteki bir kazanımdı.

Saldırı sadece IŞİD saldırısı değildi. Savaş da sadece IŞİD çetesi ile YPG ve Rojava/Kobanê halkı arasındaki

bir savaş değildi. IŞİD'in arkasında tüm bir emperyalist koalisyon ve Türk sermaye devleti başta olmak üzere, Katar ve Suudi Arabistan gibi gerici bölge devletleri vardı. Savaş da esas olarak emperyalist ve gerici bir savaştı. ABD başta olmak üzere emperyalistler ve bölgedeki taşeronları adına yürütülüyordu. Ve bu savaş, sadece Kürt halkına dönük olmayıp bölgenin kardeş halklarının tümüne dönük bir savaştı. IŞİD demek emperyalizm, IŞİD demek emperyalist ve gerici saldırganlık ve savaş, IŞİD demek Ortadoğu'nun tüm halkları için acı, yıkım ve karanlık bir gelecek demektir. IŞİD demek Türkiye de dahil, tüm bölgenin ilerici ve devrimci güçlerinin, onlarla birlikte özgürlük, devrim ve sosyalizme ait tüm birikimlerin tasfiye edilmesi demektir. Kısacası saldırı kapsamlı bir saldırıydı ve herkesi ilgilendiriyordu.

Bunun kendisi Kobanê ile dayanışmak için yerlisi ve göçmeni ile tüm uluslardan emekçilerin, ilerici ve devrimci güçlerin de harekete geçmesinin gerekçesi oldu. Her ulustan emekçiler saldırıyı kendilerine ve kendi geleceklerine dönük bir saldırı olarak algıladılar. Avrupalı ve Türkiyeli devrimci güçler de, sadece dar anlamda Kürtler'in kazanımlarına sahip çıkmak, onların özgürlük ve eşitlik kavgasıyla dayanışmak için alanlara çıkmadılar. Onlar bunun yanı sıra, bu saldırının arkasındaki emperyalizme ve gericiliğe karşı mücadele, halkların birleşik devrimci direnişini büyütme görev ve sorumluluğu gereği de alanlara çıktılar. Ve nihayet, direnen halkların kazanımlarını savunmanın, bunları kalıcı hale getirmenin yegane yolunun, emekçi halkların işçi sınıfının önderliğinde ve sosyalizmin bayrağı altında savaşması olduğunu, bu direnişin gerçek ders ve deneyimleriyle anlatmak için de alanlardaydılar. Bu bakışla hiç tereddüt etmeden sokağa çıktılar, kardeş Kürt emekçileri ile tam bir

içtenlikle omuz omuza Kobanê'yi sahiplendiler. Kardeşçe bir birliktelikle IŞİD çetelerini ve arkasındaki güçleri protesto ettiler. Kürt kurumlarının her çağrısına olumlu karşılıklar verdiler. Sadece Kürt kurumlarının çağrıları ile yetinmediler, yer yer kendileri de eylem ve etkinlikler örgütlediler, yardım kampanyaları düzenlediler.

Kürt kitlesi ve Kürt hareketi de buna olumlu karşılık verdi. Kürt kitlesi diğer uluslardan emekçiler ile ilerici ve devrimci güçlerle belli dönemlerde, benzer yakınlıklar gösteriyordu, birlikte yürünüyordu. Keza, Kürt hareketi her zaman için Türkiyeli ve diğer uluslardan ilerici ve devrimci güçlerle yakınlaşmaya, birlikteliklere ve dayanışmaya önem vermiştir. Bu kez bu çok daha belirgindi. Sadece kendi iç birliklerine değil, devrimci güçlerle birlikteliğe de önem verdiler. Birlikte eylem ve etkinlikler örgütlendi, çağrılar yapıldı, direnişle dayanışma çadırları kuruldu, direniş nöbetleri tutuldu.

Yeri gelmişken, bu direnişle dayanışma çadırları diğer şeylerin yanısıra, Kürt ve diğer tüm uluslardan emekçilerin buluştuğu, ilişki kurduğu, haberleştiği, tanışıp kaynaştığı, samimi bir yakınlaşmanın sağlandığı ve birleşik devrimci bir mücadele için değerli imkanların oluşturulduğu bir merkez işlevini de gördü.

Kısacası Kobanê ile dayanışma etkinlikleri dönemi, uzun yıllardan sonra Kürt kitlesinin devrimci propagandaya en açık hale geldiği, devrimci sloganlara en çok sempati duyduğu, birlikte eylem ve etkinlik örgütlemeye en istekli olduğu, dahası bu tutumların şahsında Kürt halkının diğer kardeş halklarla devrimci kader birliği çizgisinde buluşmaya yatkınlığının açığa çıktığı bir dönem oldu. Bu, çok önemlidir ve bir başka önemli kazanımdır.

Dikkate değer iki kazanım

Türkiyeli emekçiler, elbetteki yeterli düzeyde olmasa da, her zaman Kürt halkına dönük saldırılara, kirli savaşa ve bunun ürünü ve ifadesi kırım ve katliamlara tepki vermiştir. Özellikle katliam gibi durumlarda belli bir duyarlılık içinde olmuştur.

Sınırlı da olsa özgürlük mücadelesini desteklemiş ve dayanışmada bulunmuşlardır. Ancak Kobanê direnişi vesilesiyle yeni bir tablo ortaya çıktı. Yeni olan şudur: Bu kez sıradan olanları da dahil, daha geniş bir emekçi kitle Kobanê direnişi için duyarlılık gösterdi. Daha geniş bir kitle dayanışma eylemlerine katıldı. Maddi destek de dahil destek sundu. Ve bu destek, Türkiye'dekiler gibi sadece insani bir destek değildi. Bu sıradanlığı aşan bir mahiyet taşıyordu. Dosdoğru politik bir içerik taşıyordu ve Kobanê'yi politik bir sahiplenmeyi.

Bunun kendisi, Türkiyeli emekçilerin, Kobanê direnişini kardeş bir halkın tümüyle haklı ve meşru istemleri için yürüttükleri bir mücadele olarak algılamaya başladıklarının çarpıcı bir ifadesiydi. Bu, Haziran Direnişi ile birlikte başlayan bir gelişmedir ve gelinen yerde daha olumlu bir düzeye çıkmaktadır. Ve bu, halkların devrimci kader birliği çizgisinde buluşmasının imkanlarının çoğaldığını göstermektedir. Deyim yerindeyse gelinen yerde, halkların bu çizgide buluşması daha bir kolaylaşmıştır. Kobanê direnişi ile dayanışma eylemlerinin aynasında yansıyan bir başka kazanım da budur.

Bir önemli ve anlamlı gelişme de Alman emekçileri, ilerici ve devrimci güçleri cephesinde yaşandı. Avrupa'da, daha çok da Almanya'da Kürt sorunu konusunda her dönem belli sınırlarda bir duyarlılık var olmuştur. Alman ilerici ve devrimci çevreleri Kürt hareketi ile belli ilişkiler kurmuş ve belli vesilelerle onu desteklemişlerdir. Fakat tüm bunlar her zaman dar ilerici ve devrimci çevreler, kimi politikacılar ve kimi insan hakları kurumlarının duyarlılık ve desteğinden ibaretti ve belli bir sınırlılık taşıyordu. Bu kez farklı bir gelişme yaşandı.

Geçmişte PKK hakkında kuşku vardı. PKK önderliğinde yürütülen mücadeleyi bir özgürlük mücadelesi olarak görmek konusunda sıkıntılıydılar. Kendi devletleri ve hükümetlerinin kara propagandalarının etkisindeydiler. Kobanê direnişi ile birlikte son derece eşitsiz koşullarda savaşmalarına rağmen, Rojava/ Kobanê halkı yiğitçe direndikçe, yıllara dayalı bu önyargılar kırılmaya başladı. Bunu Avrupalı ilerici ve devrimci güçlerin Kürt özgürlük mücadelesini cepheden ve ileri bir noktadan sahiplenmeleri tamamladı.

Kobanê ile dayanışma çalışmaları: iki farklı bakış, iki farklı pratik!

Kobanê direnişinin sesini duyurmak, yerli ve göçmen emekçilere direnişin mahiyetini, haklılığını ve meşruiyetini, İŞİD'in bir cinayet örgütü olduğunu ve arkasında emperyalist devletlerin hükümetlerinin durduğunu anlatmak son derece önemliydi. Daha yaratıcı yol ve yöntemlerle bunu yapmak bir ihtiyaçtı.

Türkiyeli ilerici, devrimci parti ve örgütlerin ezberlerine aldıkları çalışma tarzı vardı. Bu ise, ağırlıklı olarak duygusal, bu anlamda da içeriksiz, emekçilere dönük bir politik ve pratik çalışmadan uzak, hedefini bulmayan bir seslenme faaliyetinden ibaretti. Yine böyle yapıldı. Yine hedefsiz biçimde bol bol bildiri dağıtıldı, sınırlı sayıda afiş çalışması yapıldı.

Açlık grevleri sırasında yapıldığı gibi bir de direniş çadırı kuruldu. Bu, az-çok bir işlev gördü. Duyarlı

insanlar günlük olarak bu çadırları ziyaret ettiler, bilgi aldılar, ilişkilendiler. Yine bu çadırlar üzerinden eylem ve etkinlikler örgütlendi. Bildirilerin, afişlerin, el ilanları, çağrı ve sosyal medya üzerinden gönderilen mesajların elbetteki bir rolü var. Bunlara amaca uygun biçimde yine başvurulmalıdır. Ancak bir kez daha görüldü ki, etkili propaganda aracı kitle eylemleridir. Yığınlara en dolaysız mesaj sınıf ve kitle eylemleri ile verilebilir. Onları sarsacak, uyandıracak ve ikna edecek güç kitle eylemleridir. Kobanê direnişi sırasında yaşanan kimi deneyler bunun bir kez daha doğruladı. Kürt kurumları, ilerici ve devrimci güçlerle birlikte bu süreçte pek çok şey yaptılar. Elbetteki, hepsinin de belli yararları oldu. Ancak hiçbirisi on binlerin yürüdüğü Düsseldorf yürüyüşü kadar etkili olmadı. Düsseldorf eylemi sadece moral etki yapmadı, bundan öte mesajlar verdi.

Bir kez daha tekrarlamak gerekirse: En işlevsel güç hareket halindeki güçtür. En etkili çalışma sokak çalışmasıdır. Yığınlara dönük gerçek bir politik ve pratik faaliyettir. En hedefli çalışma fabrikalara, işyerlerine, okullara, emekçi semt ve evlerine dönük çalışmadır. En etkili ziyaret emekçi evlerine dönük ziyaretlerdir.

Bunların hepsi bilinir ve kabul görür, ne var ki pratik karşılığı verilmez. Ya da belli bir sınırlılıkla ve geçici olarak verilir. Zira kolay olan tercih edilir. Örneğin, dayanılması gereken güç emekçilerdir, ama her zaman kendi sınırlı güçlerine yaslanmak yeterli görülür. Kitle çalışması zordur, kolayına kaçılır. Kitle eylemleri örgütlemek, hele sınırlı güç ve imkanlar söz konusu ise, meşakatlidir, bunun yerine parti binalarının işgali daha cazip gelir ve sözde militanlık adına bu eylemlere başvurulur. Kitle ajitasyonu zordur, gazete ya da TV binaları işgal edilir ya da en fazla işe dönük propaganda ile yetinilir. Kobanê ile dayanışma çalışmaları ve eylemliliği sürecinde bunlarla yeniden karşılaşıldı.

Bu tarz sadece sınırlı güçlere sahip devrimci hareketimizin tarzı değil, büyük güçlere sahip Kürt hareketi de bundan muaf değil. Bu kültür hayli baskındır. Örneğin, Kürt hareketinin kitle sorunu yoktur, oldukça örgütlü ve politik güçlere sahiptir ve hatırı sayılır imkanları vardır. Yılların organizasyon deneyimine sahip olması bir başka üstünlüğüdür. Ne yazık ki, Kobanê direnişi ile dayanışma eylemlerinde tüm bu imkan ve üstünlüklerini seferber etmede yeterli görülmedi. Yeterli bir yüklenme olmadı ya da karşılık bulmadı. Kimi yerlerde yakalanan kiteselliğin kimi yerlerde yakalanmaması izaha muhtaçtır.

Son olarak, devrimci kitle eylemi ve kitlelere dönük politik çalışma her zaman için esas alınmalıdır. Avrupa Parlamentosu başta olmak üzere sağ-sol farketmez, sermaye partilerine, kimi insan hakları kuruluşlarına

ve kiliselere dosyalar sunmak, dert anlatmak, tümünden reddedilmese bile sonuç alıcı değildir. Diploması, çoğu kez tüketicidir, yarırsızdır ve çürütücüdür. Bu nedenle bu çalışmaya yaslanılmamalıdır. Kaldı ki pek çok deneyim göstermiştir ki, verilen dosyalar hep çöpe atılmakta ya da dosya yığınlarının arasında çöpe atılmayı beklemektedir. Bu yönlü çalışmalar ancak ve ancak devrimci kitle eylemleri ve kitlelere dönük politik ve pratik çalışmalara bağlı olarak bir parça işlevli olabilirler.

Kürt hareketi uzun yıllardır bu çalışmaya özel bir önem veriyor. Kobanê ile dayanışma sürecinde de bunu yaptı. Bu çabalar giderek yoğunlaşacaktır. Bir kez daha Kürt özgürlük mücadelesinin esas dayanağı kendi güçleri, kendi öz mücadelesi olmalıdır. Ve elbetteki bu yeterli değildir. Çözücü güç kardeş diğer halklarla samimi ve somut ittifaktır. Kürt halkı her zaman kardeş halklarla devrimci kader birliği çizgisini esas almalıdır.

Kobanê direnişi ve akılda kalan iki pratik

Kobanê direnişiyle dayanışma çalışmaları ve eylemlerinde en aktif güçler Türkiyeli devrimci güçlerdi. İlk onlar Kürt hareketinin yardımına koştular, en anlamlı dayanışmayı onlar sergilediler. Öteden beridir Kürt sorunu ve mücadelesi konusunda izledikleri son derece sorunlu politika ve pratikleri bir yana bırakılırsa, bu kez samimi ve içtenlikli idiler. Grupçu ve rekabetçi davranışları eşliğinde tüm eylemlere katıldılar ve tüm imkanlarını seferber ettiler.

Bu sürecin belki de tek olumsuz pratiğini Alevi kitleleri sergiledi. Haziran Direnişi sırasındaki Alevi kitesinden eser yoktu. Kobanê direnişi ile dayanışma eylemlerine gözle görülür bir biçimde mesafeli ve soğuk bir yaklaşım içinde oldular. İstisnaları elbette vardı, ama genel olarak dayanışma eylemlerine kitlesele bir katılım sağlamadılar. Ya tek tek bireyler halinde ya da sınırlı güçler olarak eylemlere katıldılar. Yol TV üzerinden ve AABF'nin merkezi düzeyde yaptığı Şengal ve Kobanê ile dayanışma yönlü açıklamaların ise, gerçek yaşamda bir karşılığı olmadı. Bu tutum sağlıklı kimi saiklere sahip, son derece problemlili bir tutum olup, deyim yerindeyse Kürt hareketinin Haziran Direnişi sırasındaki soğuk ve mesafeli tutumunun rövanşı niteliği taşımaktadır.

Alevi sorunu bir din ve mezhep sorunundan ziyade, özünde ve esasında bir ezilen sınıf sorunu, bir ezilmişlik sorunudur. Onların mücadelesi de bir eşitlik mücadelesidir. Tam da bu nedendir ki, ezilen bir ulus olarak Kürt halkı Alevi emekçilerinin en doğal müttefidir. Arada mesafe değil, tam tersine içtenlikli bir yakınlaşma ve kader birliği olmalıdır. Bu ise yaşamın içinde kurulabilir ki, Alevi kitleleri Kobanê direnişi

karşısındaki olumsuz pratiği ile bu fırsatı kaçırmıştır. Her şey bir yana, Alevi kurumları ilke düzeyinde savundukları ile çelişen bir konuma düşmüş, Kobanê rüzgarı karşısında bir savrulma yaşamıştır.

Rojava/Kobanê direnişini destekledik, Kürt halkının kazanımlarını savunduk

“Kürt halkının Kürdistan’ın tüm parçalarında elde ettiği ulusal demokratik tüm kazanımlarını desteklemek...Bunları gasp etmeye ya da sınırlamaya yönelik tüm girişimlere karşı kayıtsız-şartsız Kürt halkının yanında yer almak...” komünistler olarak başından itibaren bu bakışla hareket ettik ve buna uygun bir pratiğin içinde olduk.

İŞİD’in Kobanê saldırısı başlar başlamaz Kobanê ile ve onun şahsında Kürt halkıyla eylemli dayanışma çağrısı yaptık. Bulduğumuz her ülke ve kentte, gücümüz ve imkanlarımıza bakmaksızın, Kürt kurumlarının çağrısı ile yapılan tüm Kobanê ile dayanışma eylemlerine katıldık. Kimi yerlerde (Wuppertal) eylemlerin örgütlenmesinde aktif rol oynadık. Bazı kentlerde (Essen) bağımsız biçimde dayanışma kampanyası örgütledik, standlar açtık, yardım kampanyası yürüttük. Kimi kentlerde (Stuttgart ve Bielefeld) kurulan direniş çadırlarına destek olduk, Kürt kitlesi ile birlikte direniş nöbetleri tuttuk. Bu çadırlar üzerinde, özellikle Stuttgart’ta, Kürt kurumları ve devrimci güçlerle birlikte Türk Konsolosluk’nu protesto yürüyüşleri gerçekleştirdik.

Her zaman sokağı, devrimci eylemi, eylemli dayanışmayı, işçi ve emekçilere dönük gerçek bir politik çalışmayı savunduk, bu yönlü bir pratiği esas aldık. Bu çerçevedeki çalışmanın ileri bir örneği olan Stuttgart’ta, her vesileyle fabrika ve işyerlerinin önünde bildiri dağıtımını önerdik, MLPD taraftarları ile birlikte bu yönlü çalışma yaptık. Kobanê’ye desteğin ve dayanışmanın hedef kitlesinin Alman ve diğer uluslardan halklar olduğunu söyleyerek, her faaliyetin bu hedef kitleye dönük olması için çabaladık.

Katıldığımız eylemlerin birçoğunda konuşmalar yaptık. Konuşmaların tümünde de, Kürt halkının kazanımlarını savunduğumuzu, Kobanê’ye sahip çıktığımızı ve saldırılara karşı kayıtsız-koşulsuz Kürt halkıyla birlikte olacağımızı açıkladık. Ancak farklı olarak, İŞİD’in arkasında emperyalizmin durduğunu, bu savaşın özünde emperyalist ve gerici bir savaş olduğunu, dolayısıyla mücadelenin emperyalizme ve Türk sermaye devleti başta olmak üzere Suudi ve Katar gericiğine karşı bir mücadele olması gerektiğinin altını çizdik. Sosyalizm bayrağı altında halkların birleşik devrimci direnişini büyütme çağrısı yaptık.

Kobanê direnişi bitmedi, devam ediyor. Ancak, Kobanê direnişinin şimdiki kadarki deneyimi bile, bu çağrının ne denli isabetli ve doğru bir çağrı olduğunu göstermiştir. Zira, Kürt halkının kazanımlarını korumanın, gerçek ve kalıcı bir özgürlüğü ve eşitliği elde etmenin ve Ortadoğu’yu bir kardeş halklar coğrafyası haline getirmenin yolu bu çağrıya hayatiyet kazandırmaktan geçmektedir. Türkiye işçi sınıfının merkezinde olduğu, bir birleşik devrim örgütlemek ve halkların birleşik devrimci direnişini büyütme, günün en yakıcı görevi ve sorumluluğu budur. Komünistler, Türkiye’de olduğu gibi yurtdışında da bu sorumlulukla hareket edecekler.

Almanya’dan komünistler

Almanya’da Kobanê’ye destek eylemleri

Frankfurt’ta binler Kobanê için yürüdü

Frankfurt’ta 18 Ekim’de günü Kobanê direnişiyle dayanışma amacıyla yapılan eyleme binlerce kişi katıldı. Çağrısı Kürt hareketi tarafından yapılan eylem, kitlenin merkezi istasyon yakınında toplanmasıyla başladı. Eyleme, yerli ve göçmeniyle Frankfurt’taki devrimci-demokratik kurumlar da katılarak destek verdiler. BİR-KAR’ın da flamalarıyla katıldığı eylem, Alter Oper Meydanı’nda düzenlenen mitingde devam etti.

Kobanê direnişi Bielefeld’de yankılandı!

7-18 Ekim tarihleri arasında, 12 gün, gece-gündüz Kobanê ile dayanışma nöbeti tutuldu. Çadır eylemi yerli ve göçmen emekçi ve ilericiler tarafından büyük bir ilgiyle karşılandı ve geniş bir destek buldu. Özellikle kadınların büyük bir desteğini aldı.

Bu sahiplenme 18 Ekim günü yapılan yürüyüş ve mitingde de kendini gösterdi. Bugüne kadar yapılan yürüyüş ve mitinglerin en canlılarından biriydi. Kadınlar ve gençlerin yoğun ve canlı bir katılımı vardı.

Toplanma yerinde orak-çekeçli TKİP bayrağına tahammül edemeyen polis “bu bayrak bizim ülkemizde yasak, indirmek zorundasınız” diyerek iki kez engelleme girişiminde bulunsa da taviz verilmedi.

Yürüyüş, miting alanı Jahnplatz’da yapılan konuşmalarla son buldu. Bu kitlesel yürüyüş ve mitingde nöbet eylemi sona erdirildi.

22 Ekim’de de Ezidiler Birliği’nin çağrısıyla Bielefeld’de Şengal’e destek mitingi yapıldı. Şengal’in son durumuna ilişkin bilgilendirme konuşmaları yapılarak acil ihtiyaçların olduğu belirtildi. Yaklaşık 400 kişinin katıldığı miting ilişkin konuşmalarla sonlandırıldı.

Stuttgart’ta dayanışma büyüyor

7 gün 24 saat sürdürülen çadır eylemi, başta Kürdistanlı emekçiler olmak üzere yerli ve göçmen emekçilerin buluşma merkezi olma özelliğini sürdürdü. Çadır alanında ayrıca kültürel, politik anma etkinlikleri gerçekleştiriliyor.

Bu çerçevede MLKP savaşçısı Suphi Nejat Ağırnaslı ve PYD savaşçısı Arin için anma etkinliği yapıldı. Yapılan konuşmalarda bu iki yiğit savaşçının hayatlarından kesitler sunularak özlemlerinin gerçekleştirilmesi kararlılığı tekrarlanarak, Kobanê direnişiyle dayanışmanın büyütülmesi çağrısı yineleni.

Dayanışma İniyatifi, 18 Ekim’de yürüyüş gerçekleştirdi. Ardından 19 Ekim’de de yapılan değerlendirme toplantısında direniş çadırı eksenli çalışmaların devam edeceği duyuruldu.

20 Ekim Pazartesi günü yapılan Montagsdemo / Pazartesi eylemleri, Türk sermaye devletinin konsolosluk önüne yapılan eylem, Kobanê direnişiyle

dayanışma yürüyüşü ve mitingile tamamlandı. Konsolosluk önünde yapılan mitingde yapılan konuşmada S21 projesi gibi Kobanê’de Kürt ve diğer uluslardan direnişçilerin ortaya koydukları direniş kanla bastırmak ve kırmak isteyen güçlerin ortak karakterine vurgu yapıldı. Başta S21 müzik grubu olmak üzere gelen kitle dayanışma çadırı alanına giderek burada süren eyleme destek verdi. Değişik dillerde hep birlikte “Çav Bella” marşı söylendi.

Montagsdemo’da Kobanê direnişi

MLPD’nin Bochum’da her Pazartesi düzenlediği Montagsdemo’nun bu haftaki teması, İŞİD çetelerinin saldırılarına karşı sürdürülen Kobanê direnişi oldu.

20 Ekim’de yapılan eylem, Montagsdemo Marşı’nın gitar eşliğinde söylenmesiyle başlayarak, serbest kürsü ile devam etti. İlk sözü MLPD sözcüsü aldı. Bunu Rojavalı bir kadının Türk sermaye devletinin Cumhurbaşkanı Erdoğan’a dönük konuşması izledi.

Eylemde söz alan BİR-KAR’lı bir kadın, 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı’nın Hitler’e indirgenemeyeceği gibi, İŞİD’in de sadece Erdoğan’a indirgenemeyeceğinin, zira İŞİD’i besleyip Ortadoğu halklarının başına musallat edenlerin AB ülkeleri ile ABD olduğunun altını çizdi.

Konuşmanın ardından, BİR-KAR’ın Rojava ile Ortadoğu’daki güncel gelişmeleri ve emperyalizm ile olan ilişkilerini ele alan bildirisi Almanca olarak okundu.

Konuşmaların ardından kitle Husemannplatz’dan sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçti. BİR-KAR, YEK-KOM, Ver.di ve Opel işçilerinin (Opelaner) desteklediği yürüyüş Drehscheibe’nin önünde sona erdi. MLPD’li konuşmacı “Kürt ve Türk devrimcilerinden öğrendiğimiz gibi sizleri devrim mücadelesinde yitirilenler için bir dakikalık saygı duruşuna davet ediyorum” diyerek kitleyi saygı duruşuna davet etti.

Wuppertal’da Kobanê ile dayanışma yürüyüşü

Dayanışma eylemi için City Arakaden önünde toplanıldı. 21 Ekim’de yapılan eylemde bir araya gelen ve ağırlığı kadınlardan oluşan kitle, burada bir süre bekledikten sonra yürüyüşe geçti. Yürüyüşün en önünde kadınlar ve çocuklar yer aldı. Yürüyüşte Kobanê ile dayanışma çağrısı yapan ve İŞİD saldırılarını kınayan pankart ve dövizler taşındı.

Belli bir güzergahtan geçilerek tekrar başlangıç yeri olan City Arakaden’in önüne gelindi. Burada ilk elden, Kobanê’de ve onların şahsında özgürlük ve devrim mücadelesinde yitirilenler için bir dakikalık saygı duruşu yapıldı.

Bunu, bir kadın konuşmacının, Kobanê direnişine ilişkin gelişmelerden söz eden, direnişi selamlayıp İŞİD’i lanetleyen konuşması izledi. Eyleme BİR-KAR ve MLPD de bayrakları ile katılıp, destek sundu.

Kızıl Bayrak / Frankfurt-Bielefeld-Stuttgart-Bochum-Wuppertal

Dış basında Kobanê yardımı ve AKP'nin iflası

IŞİD çetelerinin Kobanê kuşatması ve tüm gücüyle kantona saldırmasının ardından neo-Osmanlıcı hevesleri tavan yapan Türk sermaye devletinin, dış politika kulvarında çuvallaması emperyalist basın-yayın organlarında da geniş yankı buldu.

"IŞİD karşıtı" emperyalist koalisyonun kara operasyonu baskısına karşı çıkan Türkiye, bunun yerine uçuşa yasak, tampon bölge ve "Suriyeli muhalifleri" eğitme şartını getirirken Türkiye'nin bir diğer talebi de, koalisyonun Esad rejimini devirme konusunda uzlaşmasıydı.

Ancak bu talep koalisyon çevresinde ilgi görmeyince AKP şeflerinin dış politika cambazlığı bir kez daha çıkmaz sokağa girdi.

PYD ile ABD arasında yapılan görüşmeler sonucunda Güney Kürdistan Yönetimi'nin Kobanê'ye silah göndermesi hamlesi ise, başta Tayyip Erdoğan olmak üzere AKP'nin kimyasının iyiden iyiye bozulmasına neden oldu. Kobanê gündemi üzerinden tartışmalarda Türk devletinin içine düştüğü durum, dış basında da geniş biçimde yankı buldu.

Financial Times'ta 22 Ekim günü "Erdoğan'ın IŞİD'e saldırı yaklaşımıyla mücadelesi" başlıklı bir yazı kaleme alan David Gardner, "Kobanê politikasının, PKK ile bir çatışmayı yeniden alevlendirme riski barındırdığını" belirtti.

Ancak yazar, Türkiye'nin IŞİD'le arasındaki en tutarlı "tampon bölge"nin, Irak'taki Kürdistan Bölgesel Yönetimi ile Suriye'de tutunmaya çalışan Kürtlerin varlığı olduğunu söyledi.

Gardner, yazıya Türkiye'nin geçen hafta Irak sınırında PKK mevzilerini bombaladığını hatırlatarak başlıyor. Ve eş zamanlı olarak ABD uçaklarının, PKK çizgisindeki PYD'nin hakimiyetindeki Kobanê'deki Kürtleri rahatlatmak için IŞİD mevzilerini bombaladığını vurguluyor.

Times gazetesi ise "Kürtler, yeni bir devlet kurmak için uzlaşıyor" başlıklı bir haberinde Suriyeli Kürt liderlerin bir araya gelerek, özerk bir bölge ilan etme konusunda görüşmelerini yazıyor.

Liderlerin, Suriye'deki üç bölgede kurulacak yeni bir siyasi varlık konusunda uzlaşmak üzere Irak'ın Duhok kentinde bir araya geldiği belirtiliyor.

Patrick Cockburn'un 21 Ekim tarihli **Independent** gazetesinde kaleme aldığı "Kürtler Kobanê'yi kurtarabilir mi?" başlıklı yazısında, Washington'ın Türkiye'nin direncine sabrının tükendiğini, bu nedenle politikasını değiştirerek Kobanê'deki Kürtlere havadan silah yardımı yaptığını belirtti.

Kobanê'deki Kürt güçlerinin Türkiye tarafından 'terörist' olarak görüldüğünü hatırlatan Cockburn,

"Buna rağmen silah yardımı, ABD'nin politikasındaki radikal değişime, Kürtlerle doğrudan işbirliği yapılacağına işaret ediyor" dedi.

Cockburn'un yazısında, emperyalist ABD rejiminin "Kobanê duyarlılığı"nın arkasında yatan gerçek nedene dair de değerlendirmelerde bulunuluyor.

Yazıda şöyle deniyor:

"Amerikan kargo uçakları 21 ton silahı dün akşam Kobanê'ye ulaştırdı. Bu silahların içinde tanksavarlar ve tıbbi yardım malzemeleri de bulunuyordu.

Kürtlerin sağladığı istihbaratla ABD, IŞİD mevzilerine yönelik bombardımanı da arttırmıştı.

Tüm bunlar İslamcı militanların ilerleyişini durdurdu.

ABD'nin Kobanê'ye bir anda artan desteğinin ardında, Washington'ın, IŞİD'in bir zaferini daha kaldıramayacağı gerçeği yatıyor.

IŞİD'in Kobanê'de zafer kazanması, Başkan Barack Obama'nın IŞİD'e yönelik "yok etme" politikası düşünüldüğünde, oldukça küçük dürüşürücü olabilirdi.

Ve örgüte karşı yürüttüğü kampanyanın desteğini azaltabilirdi."

Cockburn, Erdoğan'ın "PKK ile PYD arasında bir fark yok" sözlerini hatırlatıyor. Bunun üzerine Obama'nın Erdoğan'ı aradığını yazan gazeteci, Kobanê'ye yapılacak yardımın Türkiye'ye -izni aranmaksızın- haber verildiğini kaydediyor.

İngiliz gazetesi **Financial Times**, "Türkiye'nin ABD'nin baskısına direnemeyerek Kobanê politikasında bir U dönüşü yaşadığını" yazdı.

Türkiye'nin, "şaşırtıcı bir U dönüşüyle" ABD'nin baskılarına boyun eğdiği ve topraklarını Kobanê'ye açtığını belirtiyor.

Yazı şöyle devam ediyor:

"Türkiye'nin itirazlarına rağmen ABD Kobanê'ye silah yardımı yaptı ve Iraklı peşmergelerin Kobanê'ye geçişine izin vermezse Kobanê'deki savaşı silahlandırmaya devam edeceğini söyledi. Bunun üzerine Ankara politikası değişti.

Ankara'nın açıklamasından saatler önce ABM ordusu bir açıklama yapmış ve Kobanê'de IŞİD'e karşı savaşan Kürt savaşçılara tonlarca silahı hava yoluyla ulaştırdığını belirtmişti.

ABD, gündemden düşmeyen Kobanê savaşında IŞİD'in bir zafer kazanmasına engel olmak için çırpınıyor ve bu nedenle de NATO müttefiği Türkiye'ye 'duruşunu değiştirmesi yönünde' baskı yapıyordu.

Türkiye ise, bu politika değişikliğine kadar, Kobanê'deki Kürt savaşçılara, 30 yıldır savaştığı PKK ile ilişkili olması nedeniyle mesafeli bir tavır içindeydi."

Filistinliler'den açlık grevi uyarısı

Ramallah'taki Kızılhaç binası önünde toplanan Filistinli aileler, başta hasta tutuklular olmak üzere İsrail hapishanelerindeki Filistinlilerin tamamının serbest bırakılması için bir an önce adım atılmasını isteyerek eylem yaptılar.

Esir İşleri Yüksek Kurulu Koordinatörü Emin

Şuman, eylemde yaptığı konuşmada hasta tutsakların tedavilerinin yapılmadığını ifade etti.

Şuman, Filistinli tutukluların, hapishane şartlarının iyileştirilmesi ve İsrail'in "idari tutukluluk" siyasetini protesto etmek için açlık grevini de içine alacak şekilde eylem hazırlığı yaptığını dile getirdi.

İngiltere’de on binler sokaklara çıktı

İşçi Sendikaları Kongresi’nin (TUC) yaptığı çağrı üzerine, başkent Londra’nın yanısıra Belfast ve Glasgow’da sokaklara çıkan on binlerce işçi ve emekçi, ‘tasarruf tedbirleri’ adı altında krizin faturasının kendilerine kesilmesine tepki gösterdi.

Emekçiler, uluslararası finans krizinin sorumlusunun kendileri olmadığını belirterek, krizin faturasının işçilere ödetilmesini eleştirdi. İngiliz hükümetinin işçi maaşlarına enflasyon oranının altında, (yüzde 1 oranında) artış yapılması önerisine karşı çıkan emekçiler, ücretlerine daha fazla artış yapılmasını istiyor.

TUC Genel Sekreteri Frances O’Grady, “Birleşik Krallık tarihinin en uzun süreli kemer sıkma

programının ardından, ekonomik iyileşmeyle birlikte maaşlarda artış yapılmalı. Bu ülkede bir üst düzey yönetici, bir işçiden 175 kat daha fazla kazanıyor” ifadelerini kullandı. O’Grady, protestolara katılımın çok olmasının Başbakanlığa güçlü bir mesaj gönderdiğini dile getirdi.

İngiltere’de işsizlik oranı yüzde 6’ya gerileyerek 2008’den bu yana en düşük seviyeyi görmesine ve büyümenin yüzde 3 olacağı öngörüsüne rağmen mali iyileşme emekçilere yansıtılmıyor. Geçtiğimiz günlerde, 30 yıl aradan sonra iş bırakan sağlık emekçileri, sıfır zammı protesto etmişlerdi. Hapishane çalışanları da benzer bir eyleme imza atmışlardı.

LyFC direnişi 5. yılında

Meksika’da eski devlet başkanı Felipe Calderon döneminde yayınlanan bir kararname ile Luz y Fuerza del Centro (LyFC) adlı devlet şirketinin kapatılmasının ardından binlerce işçinin verdiği mücadele sürüyor. İşçilerin verdiği mücadelenin 5. yılına girmesi dolayısıyla Meksika Elektrik İşçileri Sendikası (SME), başkent Mexico City’de forum örgütledi.

Birçok sendika ve örgüt temsilcisinin de desteklediği forumda söz alan SME Genel Sekreteri Martín Esparza Flores, “Yasadışı kararnameden beş yıl sonra hâlâ ayakta, geleceğe bakıyoruz ve direniyoruz” dedi. Flores, sözlerini “Çokuluslu

şirketlerin ve faşist hükümetlerin çiğnediği hukukun üstünlüğünü yeniden sağlama mücadelesini sürdüreceğiz” ifadeleri ile sürdürdü.

Forumun ardından işçiler ve destekçiler Mexico City’nin ana meydanına doğru yürüyüşe geçti. IndustriALL da güvencesiz çalışmaya dikkat çektiği pankartları ile yürüyüşte yerini aldı.

Yaklaşık 15 bin işçi, 5 yıldır yeniden istihdam olanağı sağlanması, sendikal haklarının tanınması ve federal hükümetle varılan anlaşmanın uygulanması talebiyle mücadeleyi sürdürüyor.

Endonezya’da genel grev

Endonezya’da, İşçi Sendikaları Konfederasyonu’nun çağrısıyla ülke genelinde yaklaşık 2 milyon işçi sözleşmeli işçilerin kadroya alınması ve ücretlerde artış talebiyle greve gitti.

Birçok şehirden otobüslerle başkent Cakarta’ya gelen işçiler, Cakarta Valiliği önünde toplanarak taleplerini içeren pankartlar açtı. Kızıl renkte kıyafetler giyen işçiler, hükümeti eleştiren sloganlar haykırdı. Eylemin organizatörlerinden olan Muhammed Rüşdi, hükümet sözlerini yerine getirene kadar eylemlerini sürdüreceklerini ifade etti.

Endonezyalı işçiler geçtiğimiz yıl da asgari ücrete yüzde 50 zam yapılması talebiyle genel grev ilan etmişti. Hükümet, işçilerin kararlılığı sonucunda asgari ücrete yüzde 44 zam yapmıştı.

Belçika’da sosyal yıkım protestosu

Belçika’da binlerce emekçi, hükümetin ‘kemer sıkma’ politikaları kapsamında yaptığı sosyal yıkım saldırılarını 19 Ekim’de protesto etti.

‘Plan Kaktüs’ adı verilen protesto yürüyüşünün Belçika İşçi Partisi (PTB) düzenledi. Brüksel’in merkezindeki Nord Tren İstasyonu önünde toplanan kitle sloganlarla merkez tren istasyonuna yürüdü, ardından miting gerçekleştirildi.

Sosyal yıkım saldırılarına dikkat çekilen eylemde, ‘sosyal yardım kesintileri, büyük şirketlere verilen teşvik priminin artırılması, emeklilik yaşının 67’ye çıkarılması, devlet memuru alımlarının durdurulması ve savaş uçağı alınması için 6 milyar avro harcama yapılması’ protesto edildi.

Haziran Direnişi yargılanıyor!

Haziran Direnişi'nin ardından devreye sokulan yargı terörü sürüyor. İstanbul'da Taksim Dayanışması, ESP-HDP davaları, İzmir'de ise BDSP'lilerin yargılandığı davalara devam edildi. Sarısülük Ailesi ise oğullarının katili polise tepki gösterdiği gerekçesiyle aile hakkında dava açıldı.

Taksim Dayanışması davasının ikinci duruşması 21 Ekim günü görüldü. Duruşma öncesinde Çağlayan'daki İstanbul Adliyesi'nin karşısında toplanan Taksim Dayanışması bileşenleri, basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasını okuyan TTB Merkez Konseyi üyesi **Dr. Hüseyin Demirdizen** "Hırsızlık değil söylemek suç" diyerek sağlık hakkını savunduklarını, bunlar suç sayılırken talanın, yolsuzluğun ise suç sayılmadığını dikkat çekti.

Duruşmada, mahkeme heyetine sanıkların derhal beraat ettirilmesi ve yargılamaya son verilmesi talebi sunuldu. Mahkeme heyeti talepleri reddederek, duruşmayı 20 Ocak 2015 tarihine erteledi.

Haziran Direnişi'nin ardından **ESP ve HDP**'lilere yönelik açılan dava da aynı saatlerde görüldü. Duruşma, savunmaların ardından 21-22-23 Ocak tarihlerine ertelendi.

BDSP'lilerin duruşması görüldü

İzmir'de BDSP'lilerin yargılandığı davanın duruşması 17 Ekim günü görüldü. Mahkeme heyeti, yeni yasa değişiklikleri nedeniyle yasanın incelenmesi için bir sonraki duruşmayı 5 Aralık 2014 tarihine erteledi.

İzmir'de Haziran Direnişi'nin ardından düzenlenen ev baskınlarında aralarında BDSP'lilerin de bulunduğu 51 kişi tutuklanmıştı.

Sarısülük Ailesi yargılanıyor

Haziran Direnişi sırasında Ethem Sarısülük'ü başından vurarak katleden polis Ahmet Şahbaz'ın, Sarısülük Ailesi'nin kendisini darp ettiğine ilişkin yaptığı suç duyurusunun ardından açılan davanın duruşması 17 Ekim'de görüldü. Sanık konumundaki Sarısülük Ailesi'nin kimlik tespiti ile başlayan duruşmaya, katil Ahmet Şahbaz ise cezaevinden bağlandı. Duruşma 27 Ocak 2015 tarihine ertelendi.

Mahkemede oğlunun katiline tepki gösteren anne Sarısülük için istenen ceza ile katil Şahbaz'a verilen ceza süresi ile hemen hemen aynı.

"Hasta mahpusların seslenişini duydunuz mu?"

İnsan Hakları Derneği, hasta tutsaklar için çeşitli illerde eylemler gerçekleştirerek tecrit ve tedavi hakkının engellenmesine dikkat çekti.

İstanbul'da 18 Ekim'de Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen İHD'liler, hasta tutsakların fotoğraflarının yer aldığı dövizleri taşıyarak eylem yaptı.

Basın açıklamasını okuyan Hatice Onaran, şunları ifade etti: "ATK bağımsız değildir. Bu sebeple resmi bilirkişilik uygulamasına derhal son verilmelidir. Tam teşekküllü hastane raporları geçerli kabul edilmelidir. Mahpusların başta yaşam hakkı olmak üzere en temel hak ve özgürlükleri yine devlet tarafından ortadan kaldırılmaktadır. Hapishanelerde her türlü işkence ve kötü muamele uygulamasıyla karşılaşan mahpuslara insanca yaşam hakkı tanınmamakta, sağlığa ulaşma hakkı ve tedavi olanakları engellenmektedir."

İHD'liler açıklamanın ardından yaklaşık 1 saat boyunca eylemlerini sürdürdü.

İHD **İzmir** Şubesi de, Eski Sümerbank önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Türkiye'deki infaz anlayışının insani olmayan bir yaklaşım üzerine kurulu olduğu vurgulanan açıklamanın ardından 5 dakika oturma eylemi yapıldı.

İHD **Mersin** Şubesi ise Özgür Çocuk Parkı'nda basın açıklaması yaptı. Açıklamada, hasta tutsakların serbest bırakılması talebi yinelenirken, 5 Ekim'den itibaren 94 hapishanede 4 binin üzerinde siyasi tutsağın açlık grevine başladığı Kobane halkıyla dayanışmak için açlık grevine başladığına dikkat çekildi.

Hasta mahpuslar sempozyumu gerçekleştirildi

Hasta Tutsaklara Özgürlük İnisiyatifi tarafından hazırlıkları yürütülen "Hasta mahpuslara özgürlük ve çözüm önerileri" başlıklı sempozyum 18 Ekim'de Ankara'da Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde gerçekleştirildi.

BDSP'nin de bileşeni olduğu inisiyatif tarafından örgütlenen sempozyumda üç oturum yapıldı. İlk oturumda ÇHD Genel Başkanı Selçuk Kozagaçlı, İHD Genel Başkanı Öztürk Türkdoğan ve TİHV Genel Başkanı Şebnem Korur Fincancı hasta mahpuslar sorunuyla ilgili sunumlarını gerçekleştirdiler.

Bu oturumda ilk sözü alan Öztürk Türkdoğan, siyasi tutsak sayısının 7 bine yakın olduğunu söyledi. Türkdoğan, Adalet Bakanlığı verilerine göre 1500, İHD'ye yapılan başvurulara göre sayıları 578 olan hasta tutsakların büyük bir kısmının da siyasi tutsaklar olduğunun altını çizdi.

İkinci konuşmayı yapan **Selçuk Kozagaçlı** ise düzen ve hapishaneler var oldukça bu sorunun ortadan kaldırılamayacağını belirterek, mücadeleden de vazgeçilemeyeceğini kaydetti.

İkinci oturumda hapishanelerin sağlık ve ruh sağlığı üzerindeki etkileri ele alındı. Bu oturumda söz alan **Adli Tıp Uzmanları Derneği Genel Başkanı Prof. Dr. Ümit Biçer**, Adli Tıp Kurumu'nun (ATK) devletin kirli çamaşırlarını yıkamak için ihtiyacı olduğunda uğradığı bir yer olduğunu ve hiçbir şekilde bilimsel bir standarda oturmadığını söyledi.

Sempozyumun son oturumunda ise ÖTSP, TUHAD-FED, YDAB ve **TAYAD** adına konuşmalar gerçekleştirildi.

Son oturumun ardından ise hasta tutsaklar için her hafta Cumartesi günleri yapılan eylem hatırlatılarak, sempozyum sona erdirildi.

İmam Çelikdemir serbest bırakılsın!

İHD İstanbul Şubesi hasta tutsakların durumuna dikkat çekmek için yapılan "F" eylemlerinin 135.'sinde İmam Çelikdemir'in serbest bırakılmasını istedi.

İHD adına basın açıklamasını okuyan Ümit Dolu, İmam Çelikdemir'in abisi Müslüm Çelikdemir'in kardeşinin gördüğü işkencelere dair aktarımlarını paylaştı ve gizli tanık ifadelerinin yanı sıra itirafçıların verdiği yalan bilgilerle tutuklandığını söyledi. Dolu, Adli Tıp Kurumu'nun Çelikdemir için Kronik Psikotik Bozukluk (Şizofren) teşhisi koymasına rağmen Çelikdemir'in PKK faaliyeti yürüttüğü gerekçesiyle tutsak edilmeye devam edildiğini kaydetti.

JİTEM'den Ergenekon'a...

Devletin kontrgerilla gerçeği ve ötesi

K. Efram

- Buldan'ın olayında arabadayız. Muhsin'in siyah Mercedes'ine kelepçeledik bindirdik... Ben onları otelede yolcu ettim. Ben tek başıma kendi arabamla... Gittik. Bu adamlarla benim hiçbir temasım olmadı. Arabadan indirdik. Bam bom yürüdük gittik.

MİT elemanı Tarık Ümit MİT Daire Başkanı Mehmet Eymür ile telefon görüşmesinde Savaş Buldan'ı nasıl öldürdüklerini anlatıyor.

Kontrgerilla devletin ta kendisidir!

"Bam bom!", katillerin ağzından cinayet işte bu kadar basit. Her şey bu kadar aleni olduğu halde yürütülen yüzlerce soruşturmadan tek birinin bir sonucu bile yok. Devletin iddiası şu: "İçimizde gizli bir örgütlenme var!" Fakat en ufak siyasi içerikli davada insanların senelerce tutuklu yargılandığı bir ülkede bu çok gizli örgütlere dair bir tek tutuklu sanık yok!

Kontrgerilla çeteleri tarafından katledilen evlatlarının kemiklerini arayan Cumartesi Anneleri'nin üzerine polisini salan, copla döven, yerlerde sürükleyen devletin eli her nasılsa cinayetlerin tetikçisi olan azılı kontrgerilla elemanlarına kalkmıyor ve es kaza ortaya çıkan bu katilleri göstermelik olarak yargılamaktan öteye gidemiyor.

Devlet tecavüzcüleri ve katilleri korur.

Geçen haftalarda devletin bir türlü yargılamayı beceremediği çocuk tecavüzcüsü Hüseyin Üzmez, bu hafta kontrgerilla elemanı Arif Doğan kendi eceliyle öldü. Devlet bu tecavüzcü ve katilleri kendi kaderlerine bırakmaktan başka hiçbir şey yapmadı. Aslında sermaye devleti kendi mahkemelerinde kendine göre oldukça adil. Kendine göre... Gelin kontrgerilla gerçeğine devletin değil kendi sınıfımızın penceresinden bakalım. Yani Torun Holding gökdelen inşaatında, Gebze'de, Aliağa'da, Ostim'de, Soma'da, işçilerin sırtlarına basa basa yükselen sermaye devletin, işçi ve emekçilerden çalarak hep kendisi kazanan zenginlerin devletin, üretenin değil parası olanın yönetimde söz sahibi olduğu devletin gözünden değil, her gün emeğini satarak ekmeğini kazanan işçi ve emekçilerin, kimliği yok sayılan halkların gözünden...

Kobanê'deki emperyalist zulme karşı direnen Kürt halkına destek olmak için alanlara inen emekçi kitlelerin üzerine polis desteği ve silahlar ile salınan ve onlarca kişiyi katleden IŞİD yanlısı Hizbulkontraya, kontrgerillaya ve ötesindeki devlet gerçeğine komplo teorileri ile değil, gerçeğin merceği ile bakmanın tam zamanıdır!

Susurluk'tan JİTEM'e yırtılan sır perdesi

"Cezaevlerine hâkim olmadıkça, dışarıya da hâkim olamayız."

Bülent Ecevit

"JİTEM'i ben kurdum" diyen ve bir dizi faili meçhul cinayete imza atan kontrgerilla elemanı Arif Doğan'ın ölmesiyle JİTEM tartışmaları yeniden gündeme geldi.

Her fırsatta reddedilen ve varlığı devlet tarafından bir şüphe konusu haline getirilen Jandarma İstihbarat ve Terörle Mücadele'nin (JİTEM) varlığı üzerine kontrgerilla Doğan'ın sözlerinden çok daha önce pek çok kanıt ortaya dökülmüştü. Özel harekâtçı eskisi Ayhan Çarkın bir gün çıktı ve birçok cinayeti nasıl işlediklerini anlattı. Uzun süre önce JİTEM katillerinden Abdülkadir Aygan'ın itiraflarından sonra açılan pek çok dosya üzerinden açığa çıkan sınırlı bilgiler de Kürt coğrafyasında yaşanan insanlık trajedisi için bir ipucudur. Ancak düzen mahkemeleri ipin bir ucu ellerinde olmasına rağmen gerisini takip etmediler. Çünkü ipin diğer ucu sermaye devletine çıkmaktadır.

Sözde "derin" devlet Susurluk'a deşifre olduktan sonra adeta legalleştirilmiş, dün illegal çetelere işletilen suçlar için, resmen "özel tim"ler oluşturulmuştur. Ecevit'in ağzından, cezaevi katliamları öncesi sarf edilen yukarıdaki sözler IMF'e verdikleri sözlere ilişkin amaçlarına bakıldığında anlaşılabilir. Bu sözlerin anlamı işçi sınıfının zapt-u rapt altına alınmasıyla ülke kaynaklarının emperyalist kasalara rahatça aktarılmasıydı. Devletin legal güçleri tam da bu dönemde devletin illegal suç aygıtı kontrgerilla ile birlikte devrimcilere karşı topyekün saldırıya geçmiştir. Bu saldırılar sınıf hareketini devrimci önderlikten yoksun bırakarak işçi sınıfının üretimden gelen gücünü kullanmasının önünde bir engel oluşturmanın bir yolu oldu.

Ana akım televizyon ve gazetelerde Kobanê'ye destek eylemlerinde tasmaları gevşetilerken ortalığa salınan Hizbulkontra çetelere dün JİTEM'i reddedenler tarafından bugün yine devlet içine gizlenmiş ne idüğü belirsiz çeteler muamelesi yapıldığını görmekteyiz. Peki, bu gerçekten böyle midir? Kontrgerilla devletin gücünü aşan bir güç müdür? Kontrgerilla

örgütlenmeler devletin sırrına eremediği gizli örgütlenmeler midir?

Yoksa sır ve gizem dolu komplo teorileriyle bezenerek bir polise-gerilim konusu olarak dizilere malzeme olan, haber kanallarında bir orta oyunu gibi sunulan kontrgerilla gerçeğinin ardında aslında görünenden çok daha basit ve açık başka bir gerçeklik mi yatmaktadır?

NATO, devletin faşist para-militarizmi ve kontrgerilla

"Devlet için kurşun atan da yiyen de şereflidir."

Tansu Çiller

Kontrgerillayı devlet organlarıncı meşrulaştırmanın yalnızca bir örneği olan ve dönem başbakanlarından birinin ağzından çıkan bu sözler çok şey anlatıyor.

Dün Susurluk bugün Ergenekon olaylarıyla gün yüzüne az da olsa çıkanlar devletin kontrgerilla ile ilişkisi konusunda buzdağının görünen yüzünü oluşturmaktadır. Yakalanan bir kontrgerilla katilinin kendi deyimiyle "vampirlerin can çanağına kan akıtan" ve 60 yıldır hiçbir şekilde dokunulmaksızın faaliyetini sürdüren kontrgerilla devlet desteği olmadan nasıl ayakta kalabilir? Devlet kimi kara kaşığı kara gözü hatırına korumuş ki kontrgerillayı korusun.

Türkiye'de de kontrgerilla'nın, bir saldırı, savaş ve iç savaş örgütü olan NATO'nun ve onun üzerinden Amerikan istihbaratı CIA'nın çabalarıyla örgütlendiği ve NATO'nun TSK üzerinden ülkeye müdahale edebildiği unutulmamalıdır. Kontrgerilla 6-7 Eylül'den kanlı 1 Mayıs'lara ve bugün Kobanê eylemlerinde yapılan katliamlara en başta azınlıklar ve devrimciler olmak üzere düzen muhaliflerine ve toplumun değişik kesimlerine saldırmak için başta ABD olmak üzere sömürgeci devlet aygıtları eliyle tüm NATO ülkelerinde yapılandırılan karşı devrimci örgütlerin bir ayağıdır.

Her bir ülkedeki bu kirli savaş örgütleri, İtalya'daki ünlü isimlendirmeye "Gladiolar", tamamen CIA eliyle dolaysız olarak NATO bünyesinde kurulmuş ve tam olarak birer iç savaş örgütü olarak iş görmüşlerdir.

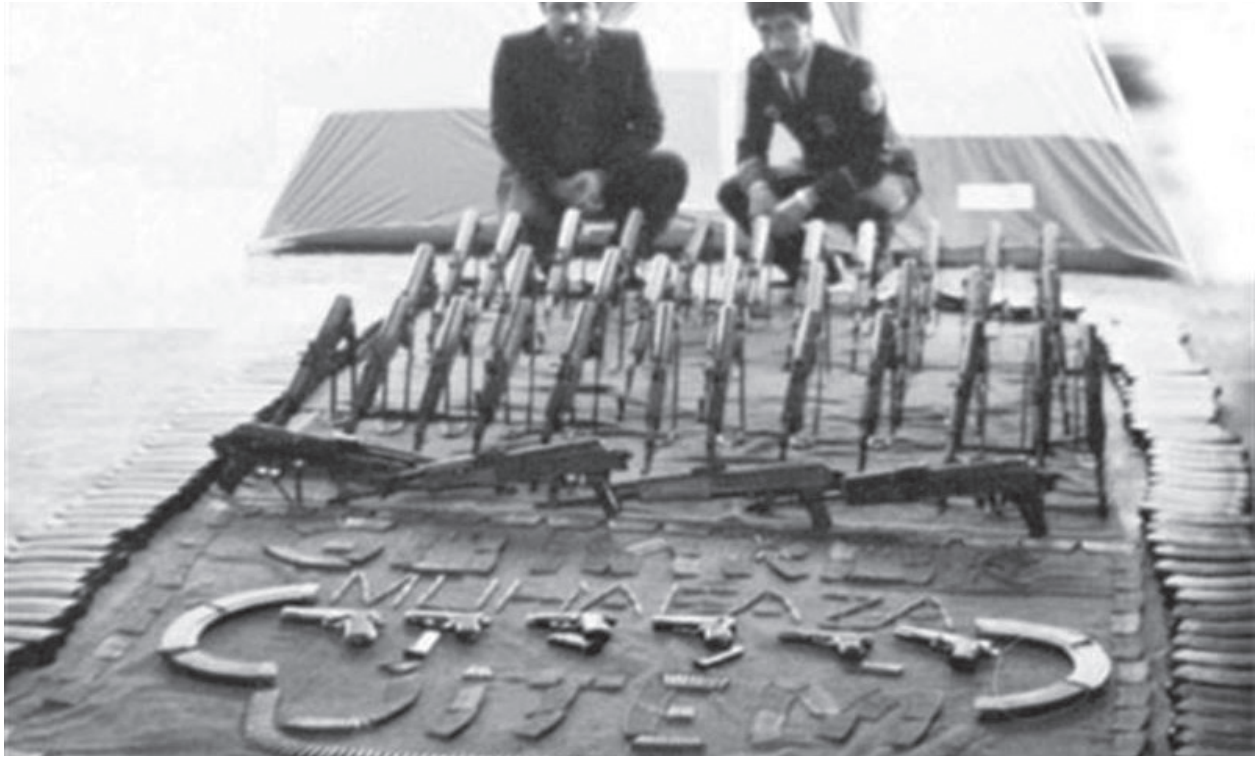
Bire bir kendi görevlendirdiği, öldürmeye yetkilendirdiği ve silahlandırdığı katilleri ile çıkarları örtüşmediğinde tıpkı Ergenekon gibi kılıflar uydurarak iç hesaplaşmaya girmekte tereddüt etmeyen bir faşist sermaye devleti ile yüz yüzeyiz. Ancak bu it dalaşı ne kadar kızışırsa kızışsın tıpkı yargılama sonunda 48 yıla hapis cezasına çarptırılan ancak sağlık nedenleriyle serbest bırakılan ve kendisine koruma tahsis edilen halk düşmanı Arif Doğan gibi kontrgerilla işkencelerinin, infazlarının, tecavüzlerinin, toplu katliamlarının bedelini ödemek yerine gözetilip sakınılmaktadır. 'Kazara' açığa çıkıp gözaltına alınan, tutuklanan kontrgerillacılara bir şey olmuş değildir. Veli Küçük'ün kadim "dokunulmazlığı" ordudan emekli olursa bile kontrgerilladan emekli olunmadığının çok açık bir göstergesidir. Kontrgerilla katilleri, devlet babanın "atsan atılmaz, satsan satılmaz" evlatlarıdır,

Kontrgerillalar tarafından gerçekleştirilen faili meçhul cinayetler Demirel'in deyimiyle "münferit olaylar" değildir. Dolayısıyla bu cinayetlerin hiçbirinin faili meçhul değildir; faili bellidir, faili devlettir! Cinayetlere yollanmadan önce makam odalarını ikna odası olarak kullanan "Hadi koçum, vur öldür!" naralarıyla kontra beslemelerini kelle avına yollayan Ağarlar, devletin katil yüzünün aşağılık temsilinden yalnızca biridir. Ergenekon süreciyle görmekteyiz ki AKP iktidara geldiği 12 yıldan bu yana devraldığı katil devlet aygıtının komplocu çizgisini istikrarlı bir şekilde sürdürmektedir.

İç hesaplaşma oyunun son perdesi: Ergenekon

Ergenekon Maraş'tır, Çorum'dur, Şemdinli'dir. Ergenekon kanlı '77 1 Mayısı'dır. Ergenekon Hrant Dink'tir. Ergenekon Kobanê'dir! Ergenekon iddianamesi bunların hiçbirini içermemekte ve kontrgerillayı koca bir geçmişinden ve bugününden soyutlamaktadır. "Demokrasiyi geliştirmek", "derin devletle hesaplaşmak" gibi büyük işlere hizmet edeceği söylenen fakat bu azılı kontra eskilerinin işçi sınıfına, Kürt halkına ve tüm emekçilere hesap vermekle yükümlü olduğu kanlı icraatları üzerinden ortaya konulmuş tek bir suçlama bile içermeyen Ergenekon iddianamesi gerçeklerin üzerini örten yeni bir perdedir.

Düzen için çatışmanın sadece bir yansıması olan Ergenekon, AKP'yi kapatma davasına karşı bir gözdağı verme atağından başka bir şey değildir. CIA'nın ve NATO'nun karşı-devrimci savaşını onaylayanlar herhalde bu planın bir parçası olan kontrgerillayı tümüyle tasfiye etmek niyetinde olamazlar. Ergenekon kontrgerillaya vurulan bir darbe değil

fakat yalnızca kontrgerillanın bir bölümünün ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi çıkarılınca tasfiyesidir. Uluslararası efendi ABD'nin itaatte sıkıntı çıkaran eski kölelerini cezalandırmasıdır. ABD'nin bir dokunuşuyla kontrgerilla yeniden yapılandırılmaya çalışılmaktadır.

"Ergenekon Operasyonu" yalnızca Genelkurmay ve hükümet arasında her iki taraf için de sorun çıkaran kimi sivri uçların törpülenmesine hizmet etmiştir. AKP, devraldığı kara mirası devletin kanlı icraatlarını ortaya çıkartmak adına hiçbir adım atmama şeklinde sürdürmüştür. Öncekiler gibi, son Ergenekon iddianamesi de düzen içi it dalaşının bir ürünü olarak, devletle alakası ve bağı olmayan, infazlarla, kaybetmelerle ilgisi olmayan, polisle, MİT'le, JİTEM'le hiç irtibatı olmayan bağımsız, gizli, hayal ürünü bir kontrgerilla şemasını ortaya koydu ve bu haliyle bir iddianameden çok adeta bir polisiye-gerilim romanını andırmaktadır.

Kontrgerillanın kalemi devrim mahkemelerinde kırılacak!

Bugün tüm ezilen kesimler emek mücadelesinde ortaklaşmadığı ölçüde her şekilde organize olmuş ve silahlanmış bir devlet aygıtını parçalamanın yolu yoktur. Zira devletin komploda sınırı yoktur. Bu nedenle düzen içinde kalan hiçbir çözüm önerisi kontrgerilla çetelere ve genel olarak karşı devrimci örgütlenmeye karşı kalıcı bir çözüm sunamaz. Sermaye devleti tüm kurumlarıyla çözümlü dağıtılmadan bu örgütlenmelerin de dağıtılması mümkün olmayacaktır.

İşçi ve emekçilerin sermaye devletinin bu türden saldırılarını püskürtebilmesinin yegâne koşulu, "Açık-

gizli tüm faşist militarist örgütlenmelerin dağıtılması" (Kontr-gerilla, özel kuvvetler, MİT, JİTEM, siyasi polis, Jandarma, Köy koruculuğu vb.) talepleri doğrultusunda mücadeleyi yükseltmesidir. Bugün her türden şoven-faşist-şeriatçı kudurmuşluğun kökünü kurutmak için bu katil sürüsünü oluşturan, besleyen, büyüten, silahlandıran ve kendini kitleler gözünde çok iyi gizlediğini zanneden "devlet baba"nın oturduğu zemine bağlı bombanın pimini çekmek gerekmektedir.

Kitleleri sokaklardan uzaklaştırmaya çalışan sermaye devleti eli palalı, pompalı tüfekli çetelerini, İŞİD'in muhafızları kesilen Hizbulkontra çetelerini Kobanê'deki onurlu halk direnişine destek olmak için yeni direniş mevzileri yaratılmasının önünde bir engel oluştursun diye sokaklara salmaktadır. Bu böyle bilinsin ki karşı devrimci çetelerin kuru tehditlerine karşı "halkların birleşik devrimci direnişi" şiarını haykırmaktan geri durmayacağız. Çünkü biliyoruz... Biliyoruz ki şoven-faşist-ırkçı-şeriatçı, her türden gericilikle beslenen karşı devrimcilerin zulmüne karşı, kitlelerin devrimci şiddeti meşrudur. Tekbir ve kurt işaretleri yaparak halkların üzerine yürüyen parmaklar gün gelir bu çeteleri besleyen mafyalaşmış mülk sahiplerinin kafasına mülksüzlerin indirdiği tek yumrukla kırılır.

Kontrgerillanın işlediği cinayetlerde ve elinin değdiği her olayda olay yeri inceleme ekiplerinin her zaman gözden kaçırmayı tercih ettiği bir delil vardır: O da ordusuyla, bakanlıklarıyla, tüm yetki koltuklarında oturanlarıyla birlikte sermaye devletinin kanlı parmak izleridir. Devlet babalarının güçlü kanatları altında bugün için güvende olan kontra beslemeler günü gelip emekçilerin devrimci adaletiyle hak ettikleri gibi yargılanacaktır.

8 yıl sonra dostlar "adalette" görsün

Adalet Bakanlığı, Bakırköy 8. Ağır Ceza Mahkemesi'nin Hrant Dink cinayetinde sorumlulukları bulunan ve aralarında dönemin İstanbul Vali Yardımcısı Ergun Güngör, İl Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah, eski İstanbul Emniyeti İstihbarat Şube Müdürü Ahmet İlhan Güler'in de bulunduğu kamu görevlileri hakkında aldığı 'yargılanabilirler' kararına itiraz etmedi. Böylece aradan geçen 8 yıla karşın katliamda sorumluları olan kamu görevlileri hakkında nihayet dava açılacaktır.

8 yıl sonra açılan davanın göstermelik bir yargılamadan

ibaret olacağı aşikar. Zira sermaye devleti Dink cinayeti ile ilgili olarak süren dava ya da soruşturmaları katilleri yargılamak ve cezalandırmak için değil, kendini aklamak için kullandı.

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı ise Bakırköy 8. Ağır Ceza Mahkemesi'nin verdiği kararı uygulayarak 9 kamu görevlisi hakkında dava açmak zorunda.

Kadın düşmanlığının tarihsel ve mitolojik kökeni

Z. Eylül

“Önemliydi, değerliydi, güçlüydü, üstündü, ama otoriter bir hegemon değildi. O, sevilen, sayılan, koruyucu, üretken, merhametli ve aynı zamanda büyü gücü taşıyan, toplumun atası bir tanrıçaydı. Ana hukukundan baba hukukuna, kadın egemenliğinden erkek egemenliğine, bereket saçan Ana Tanrıça’dan kötülük dağıtan Pandora’ya... Çağlar boyunca baş tacı edilen, topluluk yaşamının temeli sayılan kadın, nasıl oldu da ataerkil değerlerin kölesi haline geldi?”^[1] İnsan, zor doğa koşullarına uyum sağladıktan sonra yalnızca ihtiyaçlarını karşılayabilecek kadar ürünü sahiplenip ürettiğinin fazlasını takas yoluyla değişime sunduğunda, yüzyıllar sonra vahşi ve durduramayacağı bir hırsın kurbanı olacağından habersizdi. Her şeyden öte erkek cinsi, bu hırsın karşı cinsi köleleştireceğini tahmin bile edemezdi. Nitekim kim ki bir karşı toprağı çevirip “Burası benim!” dedi, işte o zaman kadın için köleliğin zincirleri bir bir diziliverdi.

İnsanlık bir çağ daha atladi. Ancak hep bir önceki ya da bir sonraki toplumsal ilişkilerin girdabında sürüklenip durdu. Köleliğin içinde özgürlüğü, özgürlüğün içinde köleliğin modern biçimlerini tattı. Bazen tüccar, toprak ağası, patron, bazense köle, serf ya da proleter oldu. Özel mülkiyetin belirlediği toplumsal katmanların bölüdüğü insan soyu yüzlerce kez daha bölündü. Ama kadın toplumsal statülerin tüm kategorilerinde hep iki kere, üç kere daha fazla ezildi. ‘Modern çağda’ da kadının mitlerden devşirilmiş palavralarla aşağılanmasının, hor görülmesinin hatta katledilmesinin tarihsel arka planı işte bu maddi toplumsal ilişkiler içinde gizlendi. Toplumsal yaşamda kadın cinsinin maruz kaldığı ‘ikinci sınıf insan’ muamelesinin nedenleri ancak kadının tarihsel yenilgisi sorgulanarak anlaşılabilirdi. Nitekim tarih metinlerinin tozlu sayfaları aralandığında; anaerkil toplumsal yapının çözülerek yerine ataerkil yapının egemen olmasına kadar uzanan bu yolda Lilith, Pandora ve cadı hikâyeleri söylenegeldi. Ama aslında gerçek neydi?

Mitolojide ve dinde kadın figürü

Kadının kötülüklerin anası olduğu fikri mitolojiye dayanmaktadır. Yunan mitolojisinde ilk kadının insanlığı cezalandırmak için yaratıldığına inanılmaktaydı. Efsaneye göre savaş tanrısı Zeus, kendisinden ateşi çalıp insanlara veren Prometheus’un kardeşi Epimetheus’a balıktan yapılmış, güzellik ve zekâya sahip Pandora’yu eş olarak göndermişti. Epimetheus ise kardeşinin tüm uyarılarına karşı Pandora ile evlenmişti. Zeus, Pandora’ya evlilik hediyesi olarak topraktan yapılmış bir kavanoz hediye etmiş ama bu kavanozun asla açılmaması gerektiğini söylemişti. Nitekim merakına yenilen Pandora, kavanozu açmış ve içindeki kötülükler dünyaya yayılmıştır. Böylece kadın tüm kötülüklerin sorumlusu tutulmuş ve kontrol altında tutulmadığı takdirde felaketlere sebep olacağı düşüncesiyle zincirlere vurulmuştur.

Bu bakış, yalnızca mitlerle sınırlı kalmamış, çok tanrılı dinlerden tek tanrılı dinlere miras bırakılmıştır. Üstelik burada kadın düşmanlığı bir üst aşamaya varmıştır. Birçok Musevi dini kaynak Havva’nın Âdem’in başka bir karısı olduğuna, ilk karısının ise Lilith olduğuna işaret etmektedir. İbraniler’in eski inancına göre Lilith, Âdem ile aynı zamanda ve aynı anda yaratıldığından Âdem’in kendisine eşit olduğu savunmuş ve Âdem’le birlikte olmayı şiddetle reddetmiştir. Âdem ısrar ettiğinde ise onu terk etmiştir. Tanrı daha sonra Âdem’i uyutmuş ve onun kaburga kemiğinden Havva’yu yaratmıştır. Lilith ise şeytana uymuş ve yüzyıllarca Adem ve Havva’dan doğanların peşini bırakmamıştır. Ama Havva ‘erkeğinin’ bir parçasından yaratıldığı için ona tabi olmuş ve olması gereken kadın figürünün önemli bir temsili haline gelmiştir.

Kadın figürü Hristiyanlık’ta da şeytanın pek çok özelliğini içinde taşımaktadır, aynı özellikleri İslam ve Hinduizm’de de görmek mümkündür. Ayrıca Hristiyanlık’tan İslamiyet’e kadar pek çok dinde kadınlar belirgin olarak cadılık suçlaması ile karşılaşmışlardır. Cadı olarak yargılanan kadınların büyük bir kısmına bakıldığında bunların özellikle yaşlı ve dul kadınlar oldukları görülmektedir. Hatta İngiltere’de cadı olarak suçlanan kadınların, yardımlarla ayakta duran yaşlı kadınlar ya da yemek dilenen kadınlar olması daha ilginçtir. Bu kadınların aşırı yoksul olması, onların yiyecek için şeytanla işbirliği yapmış olmaları gibi tuhaf kanılara yol açmıştır. Kendilerine sadaka vermeyenleri lanetlemeleri, mahsullere zarar vermeleri gibi suçlamalara maruz kalan “üst tarafları kadın ama alt tarafları hayvan, bellerinden yukarısı tanrıların ama aşağısı şeytanın malı olan”^[2] bu kadınlar yüzyıllarca süren cadı avlarında yakılmış, asılmış, işkence edilerek öldürülmüşlerdir.

İslam dini ise erkekleri kadınlardan üstün kılmış ve onları kadınların yöneticisi ve koruyucusu ilan

etmiştir. Dini kuralların yazılı olduğu kitaplarda “iyi kadın” itaatkâr kadın olarak nitelenmiş ve kadınlara ‘namuslarını’ korumaları salık verilmiştir. Öte yandan başkaldırma ihtimali olan kadınları cezalandırma yol ve yöntemleri de gösterilmiştir.^[3] Üstelik gayet doğal olan cinsel birliktelikler “zina” olarak tanımlanarak, recm* gibi bir vahşetin taşları döşenmiştir. İlişkiler karşılıklı olmasına rağmen taşlanarak öldürülenlerin her defasında kadın olması dinin kadına yönelik kinini özetlemektedir. Kadınların örtülmesi, sünnat edilmesi, her türlü haktan yoksun bırakılması İslam’ın başka örnekleridir. Ama bir bütün olarak dinlerin ortak özelliği söz konusu erkek soyunun devamı olduğunda kadını yüceltip (annelik) öteki tüm meselelerde onun katlini vacip ilan etmektir.

Dünya üzerinde inanılan dinlerin kadına yönelik bakışı böyledir. Ve dinler dogmatiktir, değişime kapalıdır. Ancak kapitalizmin gelişimine bağlı olarak kimi kıtalarda çözüldüğü feodal ve dinsel tabular da yok değildir. Ancak bu çözülme kadının başka açılardan sömürülmesine kaynaklık etmektedir. Ve ne yazık ki bu durum dinci-gericiliğin kadına yönelik saldırılarını durdurmaya yetmemektedir. Çünkü kapitalist iktidarlar çıkarları çatıştığı anda dinci-gerici odakları yok ederken yine çıkarları doğrultusunda dinci-gericiliği besleyip palazlandırabilmektedirler. Öte yandan kılavuzu benzeri ayetler, mitler ya da efsaneler olanların kadını ikinci sınıf görmesi ve ondan itaat etmesini beklemesi de şaşırtıcı değildir. Üstelik bu kişiler milyonları yönetme kudretiyle iktidara sahip oldukları için daha ne derece pervasızlaşabilecekleri tahmin bile edilememektedir.

Ademoğulları özgür kadına düşmandır!

Ancak dinin kadın üzerindeki tahakkümü kadın sorununun yalnızca bir boyutudur. Binlerce yıldır kökleşen ve karmaşıklaşan kadın sorununun esas nedeni de insanlığın güç ve özel mülk hırsıdır. Yani

bizim her defasında özel mülkiyetin ortaya çıkışına bağladığımız kadın sorunu, bilimsel verilerle işlendiğinde yine aynı köklerini ele vermektedir. Zira din de aynı tarihsel dönemlerde temellenmeye başlamıştır. Ve bizim kadın sorununun ortaya çıkışının nedenlerini özenle incelememizin esas nedeni onu ortaya çıkaran koşulları algılamadan, yok etmenin araçlarını yaratamayacak oluşumuzdur. Çünkü kadını köleleştiren iktisadi ilişkileri beraberinde köhnemiş ideolojileri ve toplumsal algıları yok etmeden onu özgürlüğüne kavuşturmak mümkün değildir.

Tarihin bir kesitinde yaşanmayan ve mülkiyet savaşlarının ve beraberinde sınıfların ortaya çıkışıyla birlikte kendini hissettirmeye başlayan bu sorunu erkek karşıtlığına indirgemeyeceğimiz gibi, erkek cinsinin kadın cinsi üzerindeki baskı ve sömürsünü de yadsıyamayız. Bu noktada erkeğe kadını ezme kudretini veren ve onu her koşulda koruyup kollayan aygıtları sorgularız. Halen kadın üzerindeki baskı ve sömürünün temel nedenlerinden biri olan din de erkek egemenliği üzerine kuruludur. Gücünü dinin bu yönünden alan ve kadınla ilgili her konuda pervasızlaşan dinci-gericilik çağımızın baş belası olduğu kadar, kadınların da baş düşmanıdır.

Bugün kadın bedenine yönelik her türlü saldırının ve aşağılamanın bilinçaltında bu tarihsel ve toplumsal kodların etkisi vardır. Bu nedenle bu sorunu erkek ve kadın cinsleri arasında bir kör dövüşüne dönüştürme lüksümüz olmadığı gibi, erkek ve kadının bilinçli dönüşümüne de her şeyden çok ihtiyacımız vardır. Özellikle son birkaç yılda ülkemizde iktidar sahipleri tarafından yapılan yasalara, sarf edilen sözlere ve günlük yaşamda alınan tutumlara baktığımızda, dinci-gericiliğe karşı mücadelenin önemini daha iyi kavramaktayız. Çok uzağa gitmeye gerek yok. Son bir haftada biri Diyarbakır'dan, diğeri ise Samsun'dan yükselen iki ses, erkek egemenliğinin kadını toplumsal yaşamdan yalıtma, onu yalnızlaştırmak ve eve kapatmak için dört bir koldan yürüttüğü saldırıyı gözler önüne sermektedir.

Barbarlığa baş eğmeyen kadınlara selam olsun!

Ama İŞİD fetvalarında görüldüğü gibi dinci-gericilik kadın kurşunuyla tarihe gömülmeden çok korkmaktadır. Kadınların tek silahı ise dinci-gericiliği, onu ayakta tutan sınıfsal ilişkilerle birlikte yok etmek için boynundaki zincirleri kırarak, onları kendi eline almasıdır. Dünyanın her yerinde kadının özgürlüğünün ön koşulu mücadeleden geçmektedir. Kadını kurtaracak olan salt dine ve gericiliğe değil, onu köleleştiren, bedenini pazarlayan, reklam malzemesi yapan, emeğini sömüren her türlü zihniyete karşı savaştır. Bunun için kadınlar gerçek dostlarını ve düşmanlarını tanıdıklarında, onları özgürlüğe kavuşturacak sınıf savaşına katıldıklarında dünyada yer yerinden oynayacaktır. Değil cadı avları, recm cezaları, fuhuş bataklığı, eşit ve özgür bir dünyada bu safsatalar kötü birer anı olarak bile anılmayacaklardır.

* Müslümanlıkta zina yapan kadın veya erkeğin (ama her defasında kadının) beline kadar toprağa gömülerek taşlanarak öldürülmesi

- 1- **Erbil Pervin**, Kibele'den Pandora'ya Kadının Tarihsel Yenilgisi, *Arkadaş Yayıncılık*, 2007
- 2- **Shakespeare William**, Kral Lear, *Oda Yayınları*
- 3- Nisa suresi /4/34

“Birlik olursak, bizi hiçbir güç yenemez!”

Merhaba...

Ben bir ev emekçisiyim. Yani ev temizliği yaparak yaşamımı sürdürüyorum. İşim oldukça ağır olmakla birlikte ne tatilim ne yıllık iznim ne sosyal haklarım ne güvencem ne de iş güvenliğim var. Çalışsam para kazanıyorum, çalışmazsam kazanamıyorum. Ben yevmiye usulü her gün farklı evlere temizliğe gitmekteyim. Her biri farklı semtlerde, her biri farklı kişilikleri olan ev sahipleri ile çalışıyorum.

Kimi eve gidiyorsun bir günde sana tüm evi temizletmek istiyorlar. Sanki bizim elimizde bir sihirli değnek var, harabeyi saraya çevirmemizi bekliyorlar. Çok fazla deterjanla çok iyi temizleneceğini bunun da bizim sağlığımızı tehdit edebileceğini umursamıyorlar bile.

Kimi eve gidiyorsun temizliğin yanında ütü, mutfak işi, duvar silme, çamaşır yıkama, nevresim geçirme, elektrik işleri, montaj, yemek yapma gibi ekstra işlerle karşılaşyorsun. Resmen zamanla yarışyorsun. Oturmak, dinlenmek hatta lavaboya gitmek zamanı dahi bulamıyorsun.

Kimi eve gidiyorsun bez sıkıntısı, kova sıkıntısı, malzeme yani fırça, çek pas, eldiven sıkıntısı çekiyorsun. Bazen evden kendin bez götürüyorsun. Sabah erken gidiyorum. Erken bitirip bir an önce eve gelmek istiyorum. Ama bu sefer de başka işler çıkarıp beni alıkoyuyorlar. O işe girişince çıkacağım saati de sarkıtp geç saatte evime gidebiliyorum.

Bu işin bizlerden götürdüğü çok şeyler var. Başta ciğerlerimiz, cildimiz, eklemelerimiz, bacaklarımız, kollarımız, boğazımız, belimiz, boynumuz ve kaslarımız olmak üzere birçok hastalığa yakalanma riskimiz çok fazla. Bunlara meslek hastalığı deniyor. Benim de kolumda kas yırtılması, iki bel fitiği, bel kayması başlangıcı, kronik öksürük gibi hastalıklar belirdi. Ama bile bile çalışmaktayım. Çünkü bir güvencem yok. Aslında bir sendikamız olsa çok daha iyi olurdu. Sayımız oldukça fazla olmakla birlikte birbirimizden haberimiz bile yok. Ev sahiplerinin bize karşı aldıkları tavra karşı biz de birlik olup bazı kararlar alsak, onların karşısına bu kararlar doğrultusunda tavır takınsak, bizi bu kadar ezmelerine kadar izin vermemiş oluruz. Çünkü biz az değiliz.

Bizim yaptığımız vasıfsız işleri adlandırmışlar. Ev temizliği olmuş “ev emekçisi”, bahçıvan olmuş “çim teknisyeni”, kapıcı olmuş “blok görevlisi” gibi isimlere bürünmüş. İşin aslı hepimiz emekçiyiz. Seni cinsiyetinden dininden, dilinden, mezhebenden vasfından ayırmayıp yeri gelince işten atıyor, yeri gelince aşağılıyor, yeri gelince küçük görüyor, küfrediyor veya da öldürebiliyor. Senin canın onlar için hiç önemli değil. Yeter ki onların işleri yürüsün kasaları para dolsun.

Biz emekçiler az değiliz. Birlik olursak, bizi hiçbir güç yenemez.

Ümraniye'den bir ev emekçisi

Ümraniye EKK'dan film gösterimi

Ümraniye İşçilerin Birliği Derneği Emekçi Kadın Komisyonu, Ekim ayının başında yaptığı toplantıyla, “25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü” ile ilgili bir çalışma programı çıkardı.

Komisyon çalışmaları kapsamında, 19 Ekim Pazar günü “Kadının fendi” adlı film gösterimi gerçekleşti. Film, Amerikan tekeli Ford'un İngiltere'deki fabrikasında koltuk kılıfı üreten makineci kadınların “eşit işe eşit ücret” mücadelesini anlatıyor. Filmin bitiminde sohbetlerle gündem üzerin tartışmalar devam etti. Komisyon programında yer alan diğer etkinlikler paylaşılarak, katılım çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2014/42 * 24 Ekim 2014 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK

Millet Cd. Selçuk Sultan Cami Sk. No 2 / 9 **Fatih / İstanbul**

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Cumartesi Anneleri'nin eylemi 500. haftasında...

İnsanlık onuru ve özgürlükleri için sokağa!

Kayıpların akıbetinin sorulduğu Cumartesi Anneleri eyleminin 500. haftasına girildi. Bu mücadeleye nasıl başladınız?

Meside Ocak: 21 Mart 1995'te Hasan'ın (Ocak) gözaltında kaybedilmesinin ardından, ailesi, arkadaşları ve İnsan Hakları Derneği olarak kampanya başlattık. Hasan ilk kayıp değildi bizim için, son kayıp olmasını istedik. Bunun için de 10 kişinin katıldığı sendika toplantılarından on binlerce kişinin katıldığı mitinglere kadar her yerde eylemler yaparak Hasan'ı ve tüm kayıplarımızı istedik. "Sağ aldınız, sağ istiyoruz" dedik. Bu eylemliliklerimizin sonunda insanlarda da bir duyarlılık gelişmişti. Gazi Katliamı'nın hemen sonrasıydı bu. Biz 58 gün sonra Hasan'ın cansız bedenini kimsesizler mezarlığında bulduk. Hasan'ın ardından Rıdvan Karakoç'un da Altınşehir Kimsesizler Mezarlığı'nda olduğu ortaya çıktı. İlk 27 Mayıs 1995'te Galatasaray Lisesi önünde oturmaya başladığımızda, Ayşenur Şimşek bulunmuştu. Rıdvan'ı her ne kadar mezardan çıkartmamış olsak bile Rıdvan'ın da orada olduğunu öğrenmiştik. 27 Mayıs 1995'te ilk kez Galatasaray'da oturduk. Bu oturma kararı bir grup aydın, sanatçı ama daha çok kadınların içinde olduğu, insan hakları savunucuları ve kayıp yakınlarının ortak kararıydı. İlk başladığımızda bu eylemin sürekli yapacağımız bir eylem olacağını düşünmemiştik. Böyle bir şeyle başlamamıştık. 3-4 haftadan sonra biraz ayırına varabildik. İlk haftamızın sonuna geldiğimizde, 2. haftamızda da Rıdvan Karakoç'u kimsesizler mezarlığından çıkarmıştık. 8 Temmuz 1995'te ilk kez saldırı ile karşılaştık Galatasaray'da. Açıkçası o zamana kadar çok fazla insanla oturmamıştık. En fazla sayımız 30-40 oluyordu. O dönem çok fazla görülmüyorduk işin aslı. Gözaltına alınmamızın sonrasında insanlar bizi görmeye başladılar ve gelmeye başladılar. '96 Habitat döneminde çok yoğun saldırılarla karşılaştık. Taksim Cumartesi Anneleri'ne, kayıp yakınlarına yasaklanmıştı. Ama ısrar ve inat o saldırıları geri püskürttü ve 4. hafta sonunda biz yine Galatasaray Lisesi önünde oturuyor olduk. '98 15 Ağustos'una kadar bu böyle devam etti. 170. haftamızda 30 hafta sürecek saldırı zinciri başladı. Biz 13 Mart '99'a kadar her hafta sonumuzu gözaltında geçirdik. Annelerimiz saçlarından çekilerek yerlerde sürükleniyordu, coplar kırılıyordu üstlerinde. Biber gazı ilk kez bu memlekette Cumartesi Anneleri'nin bindirildiği polis aracının içine atılarak uygulandı. Cumartesi Anneleri eylemi çok büyük bir sivil itaatsizlik eylemi haline geldi. Biz 200. haftamızda ara verdiğimizde şunu yaşıyorduk; ilk oturmaya başladığımızda bir yıl içerisinde kaybedilen insan sayısı 400'lere ulaşırken yıllar geçtikçe, mücadelede ısrar ettikçe kaybedilenlerin sayısı düştü ve '99'da ara verdiğimizde, o yıl içerisinde sadece

9 kayıp vardı. Bu bizim için çok önemli bir şeydi. 3 talebimiz vardı, biz Galatasaray Meydanı'nda oturduğumuzda. Birisi gözaltında kayıpların son bulmasıydı. İkincisi kayıpların akıbetinin açıklanıp ailelerine teslim edilmesiydi. Üçüncüsü de failerin yargılanmasıydı. 200 haftalık mücadelede bu ülkede muhaliflere uygulanan gözaltında kaybetme politikasını durdurduk ve devlet muhalefetini artık gözaltında kaybedemedi, farklı yöntemlere yöneldi. Yine bununla birlikte ilk başta umutsuz olsak da, ne yapacağımızı bilemesek de, bu mücadelede ısrar etmek gerektiğini, kayıp yakınlarıyla birlikte ilerlememiz gerektiğini biliyorduk. 13 Mart '99'da ara verdiğimiz oturmalarından sonra 2008'de başlayan Ergenekon soruşturmasında ismi geçen kişilerin birçoğu bizim kayıplarımızın faili idi. Ve biz Cumartesi Anneleri'nin, tek tek ailelerinin İHD'nin müdahillik talepleri reddedildi. Ocak Ailesi olarak yaptığımız müdahillik talebine ise "her ne kadar Ergenekon adı verilen dosyada Hasan Ocak'la ilgili bilgi ve belge var ise de, söz konusu konuyla ilgili mahkememiz yargılama yapmamaktadır" cevabı verildi. Bu da şu demek oluyor; bu isimler sadece "hükümete darbe girişimi"nden yargılanıyor, işledikleri insanlık suçuyla ilgili yargılanmıyorlar. 31 Ocak 2009'da müdahillik taleplerimiz reddedilince ve failerin üzerindeki bu koruma kalkanını yırtamamanın etkisiyle tekrar bir araya geldik. 201. haftamız olarak oturmaya yeniden başladık.

Aynı acıları yaşıyoruz

- O günden bu güne neler yaşandı?

Meside Ocak: '90'lardan ilk başladığımız günden bugüne Cumartesi Anneleri verdiği mücadeleyle kayıpları durdurdular. Şimdi bir talep daha eklendi taleplerine; toplu mezarların açılması. Bizim kayıplarımız toplu mezarlarda bunu biliyoruz. Bu toplu mezarların açılmasıyla ilgili defalarca çalışmalar yaptık, açıklamalar yaptık, görüşmeler yaptık, eylemler yaptık. Bununla birlikte Birleşmiş Milletler'in bütün kişilerin zorla kaybedilmeden bulunmasına dair sözleşmesinin imzalanmasıyla ilgili sayısız girişimler yaptık. Elimizde kalan çok somut bir şey yok. 300. haftamızı bir kampanya tarzında örgütledik ve 300. haftamıza kadar "onların arkasında kim olduğu belli değil" diyen, bizi teröristlikle suçlayan, dönemin başbakanı bizimle görüşme talebinde bulundu. Bu görüşmede bu hükümet, bu devlet gözünde bizim meşruluğumuzu kabul ettiğini belirtti. Bu görüşme sonrasında Cemil Kırbayır ile ilgili bir meclis araştırma komisyonu kuruldu. Onlar için bir siyasi malzemeydi belki bizimle görüşmek. Devletin ya da hükümetin yaptığı bir siyasi malzemeydi ama bu görüşmeden elimize geçen çok büyük bir sonuç

var aslında. 31 yıl boyunca "gözaltından kaçtı" denilen Cemil Kırbayır, bu araştırma komisyonunun yaptığı çalışmaların ardından, "işkencede öldürülmüştür" açıklaması yapıldı devlet tarafından. Bu da şu demek oluyordu. Kayıpların faileri devlet. İşkencede katledilmişlerdir. Bu demek oluyordu bizim gözümüzde. Bu açıklama yapıldı, ama Cemil Kırbayır'ın kemiklerine ulaşılamadı. Mezarına ulaşılamadı. Bu araştırma komisyonu da sadece şunu söylemekle yetindi, "Vicdan sahibi insanların Cemil Kırbayır'ın mezarını göstermesini bekliyoruz."

400. haftamızda yine kampanya tarzında bir çalışma yürüttük. 400. haftamıza kadar toplu mezarların açılmasıyla ilgili sayısızca girişimimiz olmuştu. O güne kadar hiçbir mezarın açılması söz konusu olmamıştı. Ama 400. haftadan sonra bölge illerinde, Kürt illerinde var olan toplu mezarların açılması için savcılar bizim başvurularımızı öne alarak ve davalara dönüştürerek toplu mezarların açılması sağlandı. Açılan toplu mezarlarda biz 30'a yakın kayıplarımızın kemiklerine ulaştık. 500. haftamıza geldiğimizde; 500. haftanın bizim için 474. haftadan 540. haftadan hiçbir farkı olmayacak. Biz çünkü aynı şeyi yaşayacağız o meydana. Gideceğiz anacağımız kayıplarımızı tanıtacağız ve yine aynı şeyleri yaşayacağız. Yine aynı acıları hissedeceğiz. 500. haftamızın 300. ve 400. haftada olduğu gibi bir sıçrama yaratmasını istiyoruz aslında. Daha çok görünür olmak, daha çok konuşuluyor olmak bizi bir yerlere götürdü hep. Burada da bir kırılma olmasını istiyoruz. Yoksa bizim nazarımızda 500. haftamızın hiçbir özelliği yok.

Tank cumhuriyetinden TOMA cumhuriyetine geçtik

- '80 darbesinden beri devletin, '90'lı yıllardaki, Haziran Direnişi ve en son Kobane eylemleri karşısındaki saldırganlığına ek olarak, mecliste kolluk kuvvetlerinin yetkisini arttırmaya yönelik hazırladığı yasa hakkında ne düşünüyorsunuz?

Meside Ocak: Demokratikleşmeden bahseden bir hükümetle yönetiliyoruz ama '90'lardan çok farklı olmadığını düşünüyoruz yaşadığımız sürecin. '90'lardan 2014'e geldiğimizde tank cumhuriyetinden TOMA cumhuriyetine geçiş olduğunu düşünüyoruz. Sonuçta '90'larda susturmanın, yok etmenin bir adıydı gözaltında kaybetme, ama şimdi sayısız insan sokaklarda TOMA'larla, gaz bombalarıyla öldürülüyor, katlediliyorlar. Aslında bunun '90'lardan hiçbir farkı yok. Hiçbir farkının olmadığını düşünüyoruz. Bunu da zaten sürekli meydana açıklamalarımızda dillendiriyoruz. Hiçbir farkı yok ama yapılması gereken çok şey var. İnsanlık onurunu ve özgürlükleri savunmak için sokakta olmak gerekiyor.